

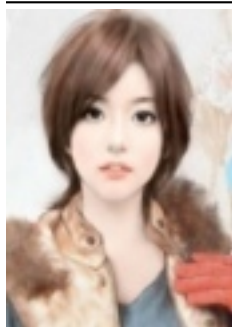
Cô nhóc đã trở về

Contents

Cô nhóc đã trở về	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	9
7. Chương 7	10
8. Chương 8	12
9. Chương 9	14
10. Chương 10	15
11. Chương 11	16
12. Chương 12	19
13. Chương 13	19
14. Chương 14	21
15. Chương 15	24
16. Chương 16	26
17. Chương 17	28
18. Chương 18	30
19. Chương 19	30
20. Chương 20	32
21. Chương 21	34
22. Chương 22	36
23. Chương 23	38
24. Chương 24	39
25. Chương 25	41
26. Chương 26	41
27. Chương 27	43
28. Chương 28	44
29. Chương 29	46
30. Chương 30	46
31. Chương 31	47
32. Chương 32	48
33. Chương 33	50
34. Chương 34	51
35. Chương 35	52
36. Chương 36	53
37. Chương 37	55
38. Chương 38	57
39. Chương 39	57
40. Chương 40	59
41. Chương 41	60

42. Chương 42	61
43. Chương 43	62
44. Chương 44	64
45. Chương 45	65
46. Chương 46	67
47. Chương 47	67
48. Chương 48	69
49. Chương 49 End	70

Cô nhóc đã trở về

Giới thiệu

* Author : yeuvahan9x * Category :bạo lực chút, tình cảm teen * Rating :18+ cho chắc * Status : tớ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-nhoc-da-tro-ve>

1. Chương 1

_2 Năm trước:

_Kaka ,hôm nay sẽ là ngày cuối cùng cái tên DarkMoon sẽ được sống lên trong thế giới đêm- nó đang đu vắt vèo trên thành cầu tay cầm một lon bia.

_Muội sao vậy- Nam đưa mắt nhìn nó tỏ vẻ khó hiểu

_Ông nội bắt muội sang Mỹ học, muội không từ chối được-nó thở dài

_Được- Nam suy nghĩ rồi gật đầu-hôm nay chúng ta sẽ làm hoành tráng một phen-tay Nam bóp móp lon bia- hẹn ngày tái ngộ

_Ok-nó uống hết lon bia, ném lon đi thật xa, nhảy xuống và đập tay Nam mỉm cười lạnh lùng rồi đeo mặt nạ- hẹn ngày tái ngộ.

_Ngày hôm đó , cái tên DarkMoon của bang Devil được sống lên vang dội, nó đã tiêu diệt hết các nhóm chống đối Devil. Biệt danh của nó được thế giới đêm ấn định và trở thành huyền thoại .Nhưng từ đó, DarkMoon không còn xuất hiện nữa.

_Sau 2 năm học hành cật lực, bây giờ đó đã 17 tuổi, nó lại trở về. Tại sân bay, một cô nhóc da trắng, thân hình khỏe mạnh, mái tóc buộc cao gọn gàng ,ấn tượng nhất là đôi mắt sắc không kém phần lạnh lùng khiến cô đi tới đâu thì mọi người đều tự dạt sang 2 bên cho cô đi qua. Gọi một chiếc taxi, cô đi đến công ty của ông mình.

_Tại công ty đá quý Lương hà:

_Cho tôi gặp chủ tịch Lương-nó khề gõ bàn tiếp tân được đặt ngay cửa công ty.

_Cô có hẹn với chủ tịch hay không- nhìn dáng vẻ bụi bụi và trông có vẻ bất cần đời của nó, 2 cô nàng tiếp tân nở một nụ cười đều nhìn nó.

_Chủ tịch Lương có ở đây không- nó hạ giọng hỏi một lần nữa, ánh mắt đã hiện lên sát khí đáng sợ.

_Hiện chủ tịch không có ở đây-2 cô nàng đá mắt nhau một cái và trả lời nó

_Lương tiểu thư, chủ tịch chờ cô từ sáng đến giờ, rất mong gặp được cô đấy- tên thư ký bên cạnh ông nó mỉm cười chạy đến cúi chào nó.

_Hừ, loại nhân viên nói dối với khách như vậy không nên có ở công ty như thế này, đuổi hết cho tôi- nó quét mắt sang hai cô ả rồi nói rõ lớn.

_Vâng- tên thư ký gạt đầu lia lịa trong khi 2 cô nàng kia thì khóc không ra nước mắt- Lương tiểu thư, mời theo tôi.

_Bước vào thang máy, tâm trạng nó thay đổi chút ít, tầng lầu 25, tầng cao nhất của công ty Lương Hà, chiếc thang máy dừng lại, bước ra với một gương mặt hoàn toàn khác, nó mỉm cười tươi rói khi cánh cửa phòng chủ tịch mở ra:

_Ông nội...-nó ôm chầm lấy một ông cụ khoảng 65 tuổi, tóc đã lốm đốm bạc nhưng đôi mắt tinh anh vẫn rạng rỡ, ông là một thương gia có tiếng trong thương trường và đầy tài năng lãnh đạo trong công việc.

_ Ôi, cháu gái của ông đã về rồi đấy à, xem nào- ông xoay nó một vòng- đã 2 năm rồi nhỉ, cháu có vẻ cao hơn nhiều rồi đấy.

_Dạ, cháu đã học xong mấy cái chương trình quái ác mà ông đã dành cho cháu đây- nó chìa ra tấm bằng tốt nghiệp hạng ưu của đại học Harvard cho ông xem.

_Tốt lắm- ông mỉm cười- cháu học lại cấp 3 không, ông nghĩ cháu sẽ thích lắm đấy- ông vuốt tóc nó.

_Dạ, con sẽ học ạ- nó mỉm cười vì mọi điều ông muốn nó sẽ làm theo tất cả vì nó rất thương ông của mình và thật sự thì nó chẳng khoái đi học lại tí nào cả.

_Vậy con về nhà riêng đi, ông còn bận một cuộc họp quan trọng -ông cười

_Thưa ông cháu đi- nó hôn ông một cái thật lâu ,rời khỏi tập đoàn và về căn nhà riêng mà ông xây cho nó. Vì ông sợ nó gặp nguy hiểm nên phải cho nó ở riêng và không ai biết nó là đại tiểu thư nhà họ Lương. Chiếc taxi dừng lại trước một căn nhà ở bên ngoài thì toàn bằng gỗ, các vật dụng bên trong nhà rất hiện đại và tiện nghi nhưng đều được bọc lại bằng gỗ. Trước sân là một vườn hoa oải hương và một hàng rào quanh nhà là một dàn hoa lồng đèn có thể phát quang vào ban đêm.

_Vẫn không thay đổi gì nhỉ- nó chống tay nhìn khung cảnh xung quanh rồi cầm hồ sơ xem xét một chút về ngôi trường mới mà nó sắp học- trường StarKing , ừ rõ là ở Việt Nam mà đặt tên nước ngoài, ý.... khỏi mặc đồng phục, hay đó-nó gật gù vì nó rất ghét phải mặc đồng phục- ả dè... phải đi sắm sửa mới được.

_Đạo một vòng quanh các cửa hàng quần áo, nó đã tìm được ình vài bộ đồ với :áo phông, quần jean, giày thể thao(=.= cái này là để dễ đánh nhau).Đang xách đồ về nhà thì nó va phải Kevin và khiến Kevin té ngã.

_Ui chao, cô nàng này vững quá- Kevin ngược nhìn nó.

_Cậu không sao chứ- nó chìa tay kéo Kevin đứng dậy.

_À cảm ơn, tôi không sao- Kevin đứng dậy, lần đầu tiên có người có thể huých ngã được cậu-hay đó là may mắn-trong lúc Kevin đang suy nghĩ thì nó đã biến đi đằng nào.

2. Chương 2

_Buổi sáng hôm sau , nó đến trường thật sớm, một ngôi trường rộng rãi , đó là suy nghĩ đầu tiên của nó.Chỉnh lại quai đeo balô, thở phào một cái, hít một hơi thật sâu,nó bước vào trường, hôm nay nó còn

mang thêm một cặp kiếng to che gần hết một nửa gương mặt của nó. Theo bản đồ ông nội đưa cho, nó dễ dàng tìm được phòng hiệu trưởng.

_Cộc...Cộc...- nó gõ cửa

_Vào đi- 1 tiếng nói vọng ra

_ Vừa mở cửa bước vào, nó đã bị một cái phi tiêu phóng thẳng vào mặt, rất tự nhiên nó cúi xuống cột lại dây giày và đương nhiên nó cũng né được cái phi tiêu oái ăm mà chủ nhân của nó đang nỏ ra một khuôn mặt rất hý hửng mong nó bị dính đòn.

_Thưa thầy em là học sinh mới chuyển tới- nó nhìn thầy hiệu trưởng đang ngồi ở cái bàn lớn trưng ra một cái khuôn mặt tiếc nuối.

_Ồ, Nhật Lam phải không, thầy mong em từ hôm qua đến giờ- ông hiệu trưởng thay đổi khuôn mặt, hai tay đan vào nhau và khẽ nhìn nó để đánh giá.

_Dạ vâng, em không biết mình sẽ học lớp nào- nó cảm thấy khó chịu với cái nhìn của ông thầy

_Quy định của trường, em sẽ bốc thăm, trúng lớp nào em sẽ về lớp đó- ông chìa ra cho nó một cái thùng.

_Dạ- nó thò tay vào mà suy nghĩ không biết trong thùng có con rắn độc nào không- lớp 11D - nó mở tờ giấy và đọc.

_Em may mắn đấy, lớp này cũng có người “hiền lành” lắm- ông mỉm cười ranh mãnh- chúc em may mắn lần sau- ông bấm nút cái điện thoại bàn- thư ký Ky vào đây.

_Thưa ngài-thư ký Ly vừa bước vào thì cũng bị ăn 1 cái phi tiêu y hệt nó và cô thư ký này dùng 1 cuốn sổ che ngang mặt để tránh cứ như chuyện này là thường xuyên xảy ra.

_Cô đưa Nhật Lam về lớp 11D nhé- thầy hiệu trưởng ra lệnh-và giới thiệu về trường của chúng ta một chút nhé.

_Thưa vâng- thư ký Ly cúi đầu và kéo nó ra ngoài- đây là ngôi trường dành cho con cái các nhà tài phiệt và đại gia làm tiền.

_Vâng- nó gật đầu lắng nghe

_Trường của chúng ta chia ra 4 khu vực: lớp học, canteen, 2 lãnh địa của bang Devil và Dragon, chắc em cũng tò mò vì sao trong trường học lại có bang phái-thư ký Ly nhìn nó rồi nói tiếp- là bởi 2 người đứng đầu 2 bang này là con trai của 2 tập đoàn xây dựng nên trường này. Lớp em học tuy không có bang chủ của 2 bang nhưng lại có phó bang chủ của Dragon và cánh tay phải đắc lực của Devil. À... sau canteen có một khu công viên, giờ nghỉ trưa em có thể tới đó. Thầy hiệu trưởng cũng đã nói về thành tích của em nên em cũng được đặc cách muốn học hay nghỉ thì tùy nhưng em cũng phải quan tâm đến việc học một chút.

_Vâng em hiểu- nó gật đầu

_Sau lời giới thiệu nó cũng đã ổn định được chỗ ngồi và học sinh bắt đầu xì xầm về nó vì nó đang ngồi chung với một nhân vật đặc biệt:

_^^, chào bạn, mình tên là Hoài My- My chìa tay ra và cười thật tươi với nó.

_còn mình là Nhật Lam- nó bắt tay với My. Thật kỳ lạ, vừa mới gặp My mà nó đã có thiện cảm, My mang cho nó một cảm giác an toàn....kỳ lạ...

_Tên Lam đẹp thật á- My gật gù- và...cậu có mùi oải hương mà tớ rất thích- My kê mặt sát người nó rồi hít hít.

_Uhm- nó khẽ cười đáp lại.

_Tỷ nữa ra chơi cậu xuống canteen với mình nhé- My cười với nó

_Ừh, được thôi- nó gật đầu rồi lôi laptop ra điều tra một vụ mà công ty ông nó bị nằng tay trên khiến công ty lỗ 1 khoảng tiền lớn khi nó đang học tập ở nước ngoài.

_Đến giờ ra chơi, My kéo nó xuống canteen thì đụng phải một người:

_Hêy.... đi với ai thế, lỗi con-Hạnh bước ra ngăn đường nó và My

_Ai thì kệ bọn này, không liên quan tới cô- My lườm Hạnh.

_Chứ không phải dụ dỗ con nhỏ kia về bang Devil của mày à- Hạnh hất mặt.

_Láo xược-nó nghĩ thầm trong lòng, với cái thái độ hống hách của Hạnh thì nó chẳng ưa, chả bù với My thật thân thiện và đáng yêu.

_Các người muốn gì- My khó chịu hỏi

_Đơn giản, mời con nhỏ này vào Dragon của tao- Hạnh nghênh nghênh mặt khiến nó muốn xông vào đập Hạnh một trận.

_Cảm ơn bạn, mình sẽ vào Devil- nó cố kiềm chế cơn giận và trả lời Hạnh, đơn giản là Devil vừa giống tên bang cũ của nó và nó cũng không muốn làm tay sai ột người như Hạnh.

3. Chương 3

_Cái gì....mày...mày....- mặt Hạnh đỏ lên vì tức giận.

_Xong, tránh ra cho tụi này ăn trưa, nên nhớ giao ước, chỉ có buổi chiều cô mới được quyền ra tay- My vui vẻ dẫn nó xuống canteen.

_Canteen rất đông học sinh nhưng nó để ý thấy là có 2 cái bàn được đặt ở nơi rộng rãi thoáng đãng và không có bất kì học sinh nào dám bén mảng lại gần 2 khu vực này.My dắt nó đến 1 trong 2 cái bàn, nơi mà có 1 tên con trai đang nhâm nhỹ đĩa mì ý với ánh mắt lạnh lùng và khuôn mặt không xuất hiện chút biểu cảm. Tuy nhiên, hàng trăm ánh mắt nữ sinh vẫn đang hướng về tên con trai này với 2 chữ để miêu tả là : ” thèm thuồng”. Đó là.... nhân vật chính của chúng ta, Thái Tú(pháo hoe pháo hoe).

_Ai đây- hần khẽ nhìn nó rồi quay sang hỏi My

_Bạn mới- My cười vui vẻ rồi kéo nó ngồi xuống- Lam muốn ăn gì

_Đã nói bao nhiêu lần rồi, chọn bạn mà chơi- hần nhìn My nói đầy ngụ ý

_Tớ vào lớp nhé My- nó đứng phắt dậy, đến quầy ăn mua một ổ bánh mì, chạy ra công viên đằng sau canteen, lựa một cái ghế đầy bóng mát , nó ngồi nhâm nhỹ ổ bánh mì.

_Này....cô dám giành ghế của tôi à- Nam đứng đằng sau nó, tỏa sát khí đầy người

_Ủa... cái giọng nghe quen quen- nó quay mặt ra đằng sau, miệng thôi không nhai bánh mì, nuốt miếng bánh mì trong miệng một cách khó khăn, nó cất tiếng- kaka

_Hả- Nam nghếch mặt nhìn nó- Lam....sao muội lại ở đây

_Hách dịch vậy ka, dám giành ghế với muội cơ à, nó nhếch miệng cười, tỏa ra thứ sát khí trấn áp Nam

_Haha, ka đâu biết là muội- Nam cười - xem nào, 2 năm trời mà cái mặt mốc này không thay đổi tí nào cả.

_Ka hần rất muốn chết sau 2 năm gặp nhau- nó bóp cổ Nam

_Á...á... ka xin, ka đùa muội tý, à mà muội vào bang nào- Nam khoác vai nó

_Devil-nó đáp gọn

_Yes, ka cũng trong Devil, thật ra đó là banghồi trước của chúng ta đó- Nam giật ổ bánh mì từ tay nó-thỉnh kiừ, ka đang đói

_Hừ- nó đang định ra tay thì Nam đã kéo nó quay ngược vào cateen vào đúng chỗ chỗ của hần và My đang ngồi.

_Chào hai người- Nam giật phắt cái mắt kiếng của nó ra- giới thiệu với hai người , đây là bạn lâu năm không gặp của anh.

_Lam hả-My bắt ngờ khi nhìn thấy gương mặt của nó-cậu ấy ngồi chung với em mà, My cười khích lệ.

_Hừm....- Hấn đã dừng ăn để quan sát nó bởi nó thay đổi quá nhanh và nếu đã là bạn của Nam thì nó không tầm thường tí nào.

_Muội ngồi chơi- Nam cũng ngồi xuống.

_Thôi, muội về đây, cũng trưa quá rồi-nó quay mặt bỏ đi.

_A... muội, Nam thấy cho nó 1 cái thẻ màu đen có khắc 3 chữ V.I.P-cầm đi, đến bar POP muội sẽ được chăm sóc chu đáo, kà cũng cần muội quản lý bar phụ kà.

_Được thôi- nó nhét thẻ vào túi rồi bỏ đi.

_Này, có 3 thẻ đó làm cho 3 người sao cậu lại đưa cho con nhỏ đó- Hấn tỏ vẻ khó chịu và tra hỏi Nam.

_Cậu làm cho những ai- My tròn xoe mắt hỏi- Me tưởng chỉ có 2 thẻ thôi chứ

_A...không lẽ.... đó là....- Hấn dường như suy nghĩ ra điều gì đó

_Chủ nhân đích thực của chiếc thẻ đấy- nắm khoác vai hấn cười ha hả

_Không ngờ đó- hấn nhếch miệng mở một nụ cười- thú vị đây

_Hai người giấu em chuyện gì vậy- My hỏi thì Nam ghe tai My thì thầm 1 điều gì đó, ly nước My đang cầm trên tay rơi xuống My la lớn- THẬT HẢ.....

_Ừ- Nam mở miệng cười toe toét

_ Wow....thần tượng của lòng ta....- mắt My sáng rực.

4. Chương 4

_Tối hôm đó, đúng 7h, nó đã có mặt tại POP, bước vào trong thì bar còn hơi vắng:

_Muội tới rồi à?- Nam ôm chầm lấy nó.

_Ka tránh ra- nó đập Nam một cái rồ đau- đã nói bao nhiêu lần là muội không thích ai ôm mình cả.

_Chào- hấn bước đến gần nó và Nam- vào trong chứ?

_Nó, Nam và hấn bước sâu vào phía trong, cầm tấm thẻ như của nó , hấn quẹt ngang qua cánh cửa, một căn phòng lớn được mở ra.

_À...ra là nó có công dụng này- nó gạt gù- thế đưa cái này ra có rượu free không nhi- nó bước vào trong thì cánh cửa đóng kín lại như cũ.

_Vẫn là phong cách của DarkMoon nhỉ, chuyện uống rượu được đưa lên hàng đầu- hấn cười mỉm

_Vô Tình biết hay nhỉ, kaka nói cho cậu ấy biết phải không-nó khoanh tay nhìn Nam với ánh mắt tóe lửa(115...a nhầm 114)

_Ấy ấy, cậu ấy là bang chủ mà, Nam xua tay cầu hòa với nó

_Ngồi đi- hấn mời nó- 2 năm nay, cái tên của cô đã đi vào huyền thoại đấy.

_Hả....- nó ngơ ngác- có làm cái quái gì đâu mà huyền với chả thoại.

_Haizzz. muội ơi là muội, đánh 1 đêm long trời lở đất rồi chạy biến luôn mà, có biết người ta nói gì về mình đâu chứ-Nam bật cười

_Vẫn lấy cái tên cũ chứ- hấn nhìn nó tò mò đưa cho nó một ly rượu

_Ừm, cứ như vậy đã- nói rồi nó ngồi suy nghĩ và nhăm nháp ly rượu của mình

_^^ lần đầu tiên thấy mặt DarkMoon , từ trước tới giờ cứ tưởng là con trai cơ- hần thành thật

_Phụt- nó phun rượu ra, nhìn hần trần trối- con trai á....

_Ai cũng nghĩ thế cả muội à- Nam lắc đầu- mạnh quá mà

_Haizzzz.... khinh thường con gái quá

_Hi hi, cầm lấy-thấy cho nó một cái chìa khóa- cục cưng của muội đấy- hần đang cảm thấy rất thú vị về con người nó.

_À, biết xưng hô như thế nào cho phải nhỉ- nó chộp chiếc chìa khóa và nhận ra là chìa khóa chiếc moto yêu dấu của mình

_Gọi là huynh, tên kai làm kaka mất rồi- hần chỉ về phía Nam

_Ok- nó tiếp tục cầm ly rượu lên thưởng thức

_À, ra ngoài cho bọn đàn em nó biết mặt nhau chứ nhỉ- Nam thấy cho nó một cái mặt nạ.

_ý kiến hay- hần đồng tình, Nma bước ra ngoài còn mình nó và hần

_Này, xin lỗi chuyện hồi trưa- hần nhìn nó xem phản ứng

_Không để tâm- nó thích thú xoay xoay cái ly thủy tinh rồi quăng cái mặt nạ đi.

_Hử... sao thế- hần bất ngờ với hành động của nó

_Sẽ dùng DarkMoon, nhưng không phải bây giờ- nó nghiêm nhiên trả lời

_Bọn nó tập trung đầy đủ rồi - Nam thò đầu vào gọi 2 đứa

_Ừm- nó và hần cũng bước ra ngoài

_Chào mọi người, tôi là Lam, sẽ phụ Nam và Tú quản lý bar POP- nó lạnh giọng khiến cả đám phải nổi da gà và cũng biết nó không tầm thường khi tay đang cầm chiếc thẻ đen của bang Devil.

_Vâng ạ- tuy có chút bất mãn nhưng cả đám vẫn dạ ran và cúi chào nó, cả 3 lại quay trở lại trong phòng.

_Sao muội....- Nam định hỏi thì nó cắt ngang

_Muội muốn DarkMoon phải mãi mãi là một bí ẩn- nó mỉm cười rồi hỏi - à mà My đâu

_Bạn gái tên này hả-hần chỉ vào Nam- chưa tới, mà chắc cũng sắp tới rồi

_Alo...ừm...My tới rồi, hơ hơ- Nam mở cửa chạy ra đón My

_Linh thật- nó và hần cùng đồng thanh

_Ô.... my idol- cửa phòng vừa mở ra là lúc My bay nhào vào ôm nó chặt cứng

_Hử- mặt nó ngổ ra

_Lam là DarkMoon, My thần tượng Lam lâu lắm rồi, cứ mong được gặp DarkMoon một lần thôi là toại nguyện- My cười tươi

_Ấy dà, toàn lời đồn thôi- nó xua tay

_Sao mà đồn được, chính anh Nam kể cho My nghe mà- My lúc lắc người nó

_Sặc.. Ka hơi bị nhiều chuyện rồi đó- nó lườm Nam khiến Nam lạnh sống lưng

_Lam không biết chứ... có nhiều người giả danh DarkMoon lắm, nhưng toàn bọn nhãi nhép- My bĩu môi- chỉ có Lam mới là hàng thật thôi.

_Muội về coi như Devil chấp thêm cánh rồi- hần nói

_Huynh quá đề uội rồi, muội không tài giỏi đến vậy- nó lắc đầu bước ra ngoài và ngồi ngay quây giải khát.

_Sao vậy- hấn theo nó và hỏi
_ Bên trong tù túng quá- nó trả lời- cóm tới kìa- nó chỉ ra ngoài cửa
_Nhìn theo hướng bàn tay của nó thì hấn thấy một đám trong bang Dragon chui vào quán.

5. Chương 5

_Muội mở hàng cho ngày hôm nay chứ nhỉ- hấn mong có thể thấy được khả năng của nó, nhưng có lẽ là chưa phải lúc bởi vì bọn Dragon chỉ tiến về hấn và giở giọng thách thức.

_Hi, có lẽ huynh phải mở hàng thay muội rồi- nó cũng tò mò về khả năng của Vô Tình mà thế giới đêm đã đồn đại.

_Này, tụi bây đến đây làm gì- hấn bước từng bước khí thế nặng nề ép sát cả đám trong Dragon lui ra khỏi ngoài bar, nó định đi theo để xem kịch hay thì ...

_Này, 11 giờ có mặt ở trường đua Tử Thần nhé-Nam vỗ vai nó

_Không đua, tay nghề kém đi rồi, đến cổ vũ thì được-nó búng tay ra hiệu cho quầy nước- một Blue Hawaii(tên một loại cocktail có rượu)

_Vâng- tên nhân viên lập tức làm ngay

_Đưa đi Lam.... My sẽ ngồi đằng sau để cổ vũ cho Lam- My giở giọng năn nỉ nó

_Hả, vậy chỗ đằng sau ông này để cho nhỏ nào đây- nó chỉ tay vào Nam

_Oài...muốn đi thần tượng cơ, còn anh Nam dám... cho nhỏ nào lên xe thử coi - My phồng má nhìn Nam

_Anh xin, anh không dám- Nam chảy mồ hôi hột

_Lần sau nhé, hôm nay thì chưa được- nó hôn vào má My làm cô nàng vui không thể tả (ai thấy giống Les thì giờ tay)

_Này, My là của ka đấy- Nam gỡ tay nó ra và kéo My về phía mình

_My à, My theo Lam hay theo Nam- nó thay đổi ánh mắt và đổi sang giọng ngọt ngào không thể tả

_O...- My quay qua quay lại nhìn nó và Nam rồi bay vào ôm nó chặt cứng- My theo Lam- lời nói My vừa thốt ra làm Nam tức xì khói còn nó thì đá đểu Nam một cái.

_Haiz... chẳng đủ ngựa tay- hấn từ cổng bar bước vào , lắc lắc nhẹ cái cổ tay rồi ngồi chung với tụi nó

_Chặc- nó cười ranh mãnh- Vô Tình mở hàng cực kì đắt khách nhỉ- nó chỉ tay ra ngoài sân, lần này là một nhóm xã hội đen(vì toàn mặc đồ đen) tay cầm " hàng " khí thế bừng bừng.

_Tiếp phụ huynh một trận đi chứ- hấn nhếch mép cười

_Này này... ác vừa vừa, sao kêu một đứa con gái như muội mà xử lý một đám hơn chục đứa thế hả- tuy nói thế nhưng nó đã rời ghế và bước ra ngoài không một chút tiếng động.

_Đi coi đi- 2 thằng chưa kịp phản ứng thì đã bị My lôi đi coi nó đánh,3 đứa cùng núp ở một thùng hàng gần cửa ra vào của bar(chả hiểu núp để làm gì)

_Này, đến đây chơi được rồi, còn mang mấy cái thứ đó đến đây làm gì- nó cười lạnh chỉ tay vào đám đầu gấu.

_Ô, ai đây, POP hết người rồi hay sao mà kêu một đứa con gái ra chặn bọn mình thế nhỉ- thằng đứng đầu nói to khiến cả đám cười hô hố- bọn tao muốn POP là của bọn tao, Vô Tình là gì chứ, chỉ có được cái danh chứ đã nhìn thấy bao giờ đâu(hồ...gãi đúng chỗ ngứa)

_Ai da, bọn họ không rảnh gặp cái loại rác rưởi như tụi mày-nó nói- làm gì có đủ tư cách mà đòi Vô Tình ra tiếp chuyện, mau mau bỏ mấy món đó xuống, con nít đừng xài mấy thứ đó, nguy hiểm lắm.

_Oắt con, dám láo à- thằng đứng đầu ra dấu cho 4 thằng xông lên tấn công nó

_Hi hi- nó lui lại 2 bước và né đòn chém của 4 thằng- lên hết đi chứ, như vậy ăn thua gì

_Hừ- nhìn thấy nó có thể dễ dàng né được đợt tấn công của 4 thằng đàn em, tên đứng đầu liền ra lệnh cho tất cả cùng xông lên bởi biết nó không hề tầm thường.

_Phải thế chứ- từ bên eo nó mang theo một cái hộp nhỏ, Nam biết đó chính là vũ khí của nó, gồm 1 con dao nhỏ làm bằng vàng được trạm trổ rất tinh xảo được gắn với một sợi dây xích dài được làm bằng hợp kim rất mảnh chắc chắn. Tung người lên à không cần lấy đà, nó dùng sợi dây quấn tất cả vũ khí của đối thủ đang hướng về phía nó và bằng một cái giật mạnh, tất cả vũ khí của bọn lâu nhâu đều văng rất xa khỏi vòng chiến.

_Không ngờ...2 năm cứ tưởng yếu đi, giờ tốc độ còn nhanh hơn trước- mắt Nam tròn xoe

_Đẹp mắt quá- My reo lên

_Không chút sơ hở- hấn chăm chú nhìn theo hành động của nó.

_Vừa nói dứt câu thì lại sợi dây xích ấy lại tóm gọn trói cả bọn lại, và con dao vàng như có mắt lia những đường ngang cắt đúng vào gân 2 bàn tay của từng thằng khiến cả đám rên ra đau đớn.

_Còn chân thì tự mà về- nó nói không chút nhấn giọng, tư thế đáp xuống đất nhẹ nhàng không chút tiếng động(=.=, có lẽ là biết khinh công), sợi dây xích cũng đã được cuộn vào trở lại trong hộp- còn 3 người sao núp ở đó làm gì- ánh mắt nó hướng về cái thùng hàng nơi có 3 con ” sâu ” đang cuộn mình ẩn nấp.

_Oa....12 tên mà Lam xử lý trong tích tắc - My chạy ào về phía nó- thật hâm mộ quá đi.

6. Chương 6

_Biết bọn này núp ở đó từ khi nào thế- hấn hỏi

_Mấy cái bóng kia- nó chỉ xuống nên đất, 3 cái đầu ngọ nguậy không thôi mà.

_Ừ nhỉ, ngược bóng đèn- Nam nhận ra và tự vỗ trán

_Cục cưng của muội ka để đâu- thực sự là nó nhớ cái xe moto yêu dấu lắm lắm rồi

_Tên này giữ, hấn tân trang lại giùm muội rồi- Nam chỉ về phía hấn

_Alo.... đem 2 chiếc moto đến POP- hấn cầm điện thoại gọi cho ai đó- 5 phút nữa không có thì tự nghĩ việc đi

_Huỳnh tân trang lại cái gì- nó hỏi hấn vì rất lo cho cục cưng của mình

_Nhận ra thái độ quan tâm của nó dành cho chiếc xe, hấn giải thích- cũng y như trước thôi, nhưng do để lâu ngày nên cần thay ít phụ kiện, bảo đảm hàng VN chất lượng cao (tiện thể quảng cáo, mà chả biết quảng cáo cái gì =.=)

_À- nó gật gù

_Tỷ nữa Lam chở My nha-My cười toe toét

_Ừ, được mà, chỉ sợ có người thù ghét thôi- nó nhấn giọng hai chữ ” thù ghét ”

_Nè... muội thôi cạnh khóe ka đi nhé, ka không nhỏ mọn thế đâu-Nam nhìn nó tức tối

_Trả thù ổ bánh mì hồi trưa thôi- nó cười đều

_Xe tới rồi- hấn lên tiếng nhìn người của hấn đem 2 chiếc xe đặt xuống đường

_Ồ- nó nhìn 2 chiếc xe y hệt nhau- huỳnh cũng thắng Death rồi sao

_Ừm, Death hay nhắc đến muội lắm đấy, đến bây giờ cũng chỉ có huỳnh và muội thắng Death thôi- hấn gật đầu- nhưng bây giờ thì mất tích đâu rồi không biết

_Her... mắt tích, thằng cha này lắm trò thật- nó suy nghĩ

_Anh...mình vào trong đi, em chờ anh này giờ- một cô nàng ông ẹo, trông rất xinh, mặc đồ thì hơi....(gợi ý là bộ đồ có thể dùng để tắm biển) ôm chầm lấy hắn, bàn tay chỉ vào mặt nó mà không biết đã gặp phải xui xẻo- ai đây anh.

_Crắc....- đó là âm thanh nó bẻ gãy tay đứa con gái- xưa nay tao ghét nhất ai chỉ tay vào mặt tao- cất giọng lạnh lùng, nó kéo My và Lam vào trong

_Oài, chưa kịp can gì cả- Nam lắc đầu- muối nhanh hơn xưa rất nhiều đấy

_Đương nhiên, qua đó có cao nhân chỉ dạy mà- nó giải thích

_Sax... luyện đến vậy đó hả- Nam trở mắt nhìn nó

_Rảnh rồi không có chuyện làm mà- nó thở hắt ra(có nó rảnh ý, 2 năm vừa học trung học, tốt nghiệp đại học mà kêu là rảnh>. _Muội.... bẻ tay cô ả làm huynh nhức đầu- hắn cũng vừa bước vào- khóc léo nhéo điếc cả tai

_Loại đó thì cho vài cọc tiền là ổn chứ gì- nó nhún vai không thêm quan tâm

_Biết là thế nhưng ồn ào nhức đầu- hắn móc điện thoại- cho huynh số điện thoại.

_À, quên mua điện thoại, hèn gì cứ thấy thiếu thiếu cái gì á-nó chợt nhận ra- ời nhá, đi mua đã - nó phóng xe đi mua mà để lại 3 đứa nhìn nó mà lắc đầu.

_20 phút sau nó trở về bar, trao đổi số, bàn bạc chuyện quản lý bar, đúng 11 giờ, cả đám xuất phát đến trường đua Tử Thần

7. Chương 7

_Trường đua Tử Thần là nơi mà cả các tay đua đều mong chinh phục được khúc cua Tử Thần với góc cua là gần 330 độ và cách 10 mét là khu vực hầm đã nuốt trọn biết bao nhiêu sinh mạng con người dám đua với Tử Thần. Độ hot của trường đua Tử Thần không hề giảm khi hôm nay lại có mặt 2 chiếc xe danh giá cùng có mặt ở đây, ai cũng biết để có được chiếc xe này phải chiến thắng Death, được mệnh danh là vua tốc độ, Vô Tình đã có được một chiếc thì không ai không biết, nhưng chủ nhân của chiếc xe tương tự lại là một đứa con gái có thể chạy xe ngang hàng với Vô Tình đằng sau lại là Công Chúa của thế giới đêm gây bao nhiêu sự tò mò.Lý do không ai biết nó có xe là do trận đấu của nó và Death diễn ra vào ban ngày, chính nó đã liều mạng hơn Death khi đã dám trượt xuống gầm chiếc xe tải đang chạy ngay khúc cua Tử Thần để giành chiến thắng mà khiến Death phải le lưỡi khâm phục.Nhưng Death cũng không biết nó chính là DarkMoon.

_Này em, cho anh cơ hội lái chiếc xe huyền thoại này nhé- một tên trông cũng khá đánh liều xen qua đám đàn em của Devil để bắt chuyện với nó.

_Bốp...- nó đập tên con trai văng ra xa- biết là huyền thoại mà dám a dua hả- giọng nó nhẹ như bâng nhưng khiến những ai nghe được đều có cảm giác lạnh lạnh.

_Sau khi lũ đàn em đã ổn định chỗ ngồi cho 4 đứa, Nam liền mượn xe của nó để đua với hắn,ai cũng tò mò về nhân vật mới khi có thể ngồi chung với 3 người cực nổi tiếng trong thế giới đêm.

_Ka mà cho đứa nào lên xe muội thì đừng trách muội- nó nói với Nam kèm theo giọng đe dọa

_Dạ... biết rồi- Nam cười với nó, chần động, Nam cười với người con gái khác ngoài Hoài My, ngoài ra còn trả lời nó rất lễ phép.... nó là ai..., mọi câu hỏi được đặt ra xung quanh nó

_Hừm, biết là tốt- nó cầm ly rượu nhâm nhi từng chút một- cẩn thận đấy 2 ông

_Không sao đâu- hắn hơi tiếc vì nó không tham dự- đâu có cá cược gì- nói rồi hắn và Nam cùng phóng nhanh đi.

_Từ đằng xa có một người luôn quan sát nó một cách tỉ mỉ, không ai khác chính là Kenvin, cậu hơi buồn vì nó không tham gia vào Dragon mà lại vào Devil và có lẽ cậu tiếc nuối về tài năng của nó mà lại không làm trở thủ cho Dragon.

_Lam, hôm nay Lam chở My về nhà Lam ngủ đi, bâm My đi vắng hết rồi, ở nhà một mình buồn lắm- My nói với nó mà khuôn mặt như cún con ý, làm nó không nỡ từ chối.

_^^ dừng chē nhà Lam nghèo nhá- nó gật đầu đồng ý

_Không có đâu, ở chung với thần tượng là My vui rồi- My cười vui vẻ(nó đâu biết là My giả vờ)

_Tối rồi kìa- nó chỉ hấn và Nam đang băng nhanh về đích-cũng khá đầy chứ, tay nghề hơn xưa nhiều đấy ka.

_Ai da, cái tên này, không chịu nhường nhịn anh em gì cả-Nam nhảy xuống xe

_Her, ngu chi mà nhường- hấn cười đều nhưng khiến các cô nàng ở trường đua đổ rạp xuống vì nụ cười đó.

_À há, con nhỏ này- 1 giọng nói quen quen phát ra từ sau lưng nó, giọng đầy vẻ trêu người .

_Nó quay đầu lại- ồ.... ra là chị đại bang Dragon- nó nhếch mép nhìn Hạnh

_Ra mày cũng không phải tay vừa, bám theo con My có vài tiếng mà đã leo lên được vị trí này sao- Hạnh chỉ mặt nó

_Crắc....âm thanh quen thuộc lại tạo ra một thứ không khí đáng sợ bao trùm xung quanh những người nhìn thấy... nó quá mạnh... chỉ cần 1 tay đã có thể bẻ gãy tay Hạnh-khốn kiếp, cái ngày quái quỷ gì mà đến 2 đứa chỉ mặt thể này-nó cúi gắt còn đám đàn em thì đổ mồ hôi và lặng thinh vì mới nhận thấy là nó cũng tàn nhẫn không kém Vô Tình là bao nhiêu.

_Bớt nóng đi mà- My cười tươi vuốt vuốt lưng nó

_Mày còn không mau cút- nó trợn mắt nhìn Hạnh còn Hạnh thì đang bỏ đi với khuôn mặt đau đớn và không quên kèm theo lời đe dọa đối với nó.

_Bớt nóng, uống miếng nước hạ hỏa- hấn đưa cho nó ly rượu và kèm theo đó là ánh mắt khá khâm phục nó.

_My về nhà Lam đi, Lam nấu cơm rồi- nó nhảy phóc lên cục cưng của mình

_Đi đi- My vừa leo lên xe thì nó phóng vụt đi với tốc độ kinh hồn khiến cả đám phải choáng. Từ bây giờ, cái tên Lam lại nổi lên trong thế giới đêm.

_Biết nhà Lam ko Nam- hấn hỏi

_Biết chứ- Nam và hấn cũng leo lên xe phóng đi, bỏ lại những ánh mắt đầy ngẩn ngơ tiếc nuối của những đứa con gái tại trường đua.Camera lia ống kính tại nhà của nó:

_Woa.... nhà Lam xin quá đi- My chạy vào nhà lăn xả hết chỗ này đến chỗ kia, còn nó thì phải dắt cục cưng của nó vào nhà.

_My đói chưa- sau khi xong việc, nó đưa cho My một bộ pijama rồi chui xuống bếp.

_Đói chứ sao không đói- My gật đầu , khi vừa hâm nóng thức ăn xong và bay ra bàn cũng là lúc 2 tên kia bấm chuông cửa nhà nó.

_Cả hai vào đi- nó mở cổng chó 2 tên dắt xe vào

_Ừa- My đang bốc tay ăn vụng miếng thịt chiên nó làm- hai người đi đâu đấy

_Đến thăm nhà DarkMoon- hấn đáp- đẹp quá, dù toàn bằng gỗ

_Đói chưa, ăn cơm luôn cho vui- nó mang thêm 2 cái chén nữa

_Không khách sáo- Nam bốc cơm cho My và xông vào chén luôn

_Ngon quá- My cũng sà vào thưởng thức món nó làm

_À Lam, sao mấy cây đèn lồng phát sáng hay vậy- hấn chỉ ra ngoài hàng rào

_Cây gen phát quang của đom đóm vào nên nó mới sáng như thế- nó trả lời(chém chém chém gió)

_Công phu nhỷ - My tròn xoe mắt trong miệng vẫn còn nhai cơm

_Ừm, nông nội Lam làm cho Lam á- nó gật đầu. Đến 2h thì Nam và hấn kéo nhau về, còn nó và My thì lên giường đi ngủ.

_Đúng 6 giờ sáng, ánh sáng tràn ngập vào phòng, tiếng chim hót líu lo trên cành(thăng 1 tỷ)- hít... hít... mùi gì mà thơm vậy ta- mắt My mở to, chạy đi kiểm nơi mùi thơm phát ra

_Chào buổi sáng- thì ra mùi thơm đang phát ra từ cái chảo cơm chiên mà nó đang nấu.

_Woa....ngon dzậy nè, chắc chuyển qua sống với Lam luôn qua- mắt My long lanh, đằng sau có một cái đuôi cáo phe phẩy(thấy thế nên tả thế, t/g tôn trọng sự thật)

_Thay đồ đi cô nương, 7h rưỡi là 2 tên kia đến á- nó cốc đầu My

_Tuân lệnh- My chạy te te thực thi nhiệm vụ

_Ấy da...thơm quá vậy nè....- Nam ngóc đầu vào (Nam cũng có chìa khóa nhà nó)

_Sao bảo 7h rưỡi mới tới- nó hỏi

_Muội về rồi thì kaka qua ăn ké chứ sao, có vậy cũng hỏi- sau lưng Nam cũng mọc lên 1 cái đuôi cáo(vợ chồng nhà cáo=. =)

_Vẫn có tinh thần ăn uống như ngày nào nhỉ- nó lắc đầu, nó múc 3 phần cơm chiên ra 3 cái đĩa, bỏ mỗi đĩa 2 cái trứng ốp la rồi lại bỏ lớp rau trộn và rưới nước sốt lên trên cùng. Vừa bưng ra ra đến bàn thì gặp hấn- huynh cũng tới à

_Tên kia lòi tới- hấn chỉ Nam

_Vậy ăn sáng luôn- nó bưng 3 đĩa cho 3 người

_Mục đích tới đây là vậy mà- hấn cười

_Ham ăn như ka- Nó bước vào bếp và múc thêm 1 đĩa cơm cùng 3 ly nước cam

_Ừa... sao lại 3 ly- My ngược nhìn nó

_Lam không thích đồ ngọt-Nam giải thích

_Thế à- My múc 1 muỗng cơm- oa.... ngon quá đi

_Ừm...- hấn gật đầu tỏ vẻ đồng tình

_7h rưỡi, 4 đứa phóng xe đến trường, vừa đến nơi 1 đám Dragon đã đứng chờ sẵn với Hạnh cùng cánh tay bị bó bột

_Đứng lại- Hạnh hét lên

_Không- nó tăng ga vào đám Dragon khiến tụi nó hoảng sợ chạy ra đé nó khỏi tông trúng không thôi lại chết oan mạng- nhất gan- nó xì một tiếng rồi cùng 3 người kia đi vào lớp

8. Chương 8

_Hở, sao hai ông nay lại vào lớp này- nó hỏi

_Mới chuyển lớp-Nam trả lời nó trong sự hò hét của đám con gái và tiếng thở dài của đám con trai trong lớp.

_Im hết- hấn quát khiến cả lớp im lặng đến nỗi có thể nghe được tiếng muỗi bay(chém gió muôn 555)

_=. cũng rảnh rồi thật- nó phá tan không khí nặng nề rồi vào chỗ ngồi chung với My và đeo headphone nghe nhạc.

_Tí nữa tới trụ sở của Devil một tý- hẳn đập vai nó

_Ồm- nó gật đầu làm cả lớp sững sốt, nó là học sinh mới mà sao lại quen được Vô Tình, đâu phải ai cũng dễ dàng vào được trụ sở của Devil, ngay cả My muốn vào đó cũng phải có Nam dắt đi cơ mà, soa nó lại gật đầu dễ dàng như thế chứ.

_Xem nào.... thành phân mới nổi...- Thông bước vào lớp nó trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người, hôm nay là ngày gì mà mọi nhân vật đáng sợ đều tụ tập ở cái lớp 11D này thế này.

_Sao Thông lại ở đây....- My nhìn Thông

_^^ chào My- Thông cười với My một cái thân thiện

_À, giới thiệu với Lam, đây là bang chủ bang Dragon, Lý Thông- my gọi nó

_Ừm, nó dò xét Thông một chút, ánh mắt hiện chút ý cười, đánh giá Thông một lượt rồi lôi laptop ra gõ gõ cái gì đó

_Anh hai- Kenvin cúi đầu chào Thông

_Nào nào, đứng dậy đi, dám đụng đến bạn gái của Thông này thì không tồi chút nào- Thông chạm vào người nó

_Dơ bản- tuy không biết nó làm gì nhưng Thông lùi lại vài bước và xoa xoa cổ tay

_Bản lĩnh lắm, tao thích mày rồi đấy- Thông nổi nóng và gằn từng tiếng.

_Rác rưởi- nó tháo headphone và nhìn thẳng vào mắt Thông

_Mày....- Thông đã thật sự tức giận

_hì hì- Nam cười khinh miệt

_Lý thiếu gia..., tập đoàn sắp sụp đổ không lo mà lo chuyện bao đồng à- nó nhìn Thông

_Mày nói cái gì- Thông trợn mắt

_3...2...1... tít toong- nó búng tay, điện thoại của Thông lập tức reo lên

_Alo... chuyện gì ạ... hacker á....- Thông bất ngờ- hừ....được lắm...tao nể mày....Thông nhìn nó rồi chạy vội ra khỏi lớp.

_Buổi học hôm đó trôi qua một cách nặng nề đối với từng học sinh của lớp 11D, nó là ai mà có thể khiến bang chủ Dragon vội vã bỏ đi và nó còn có vẻ coi bang chủ Devil như ngang hàng, 11D có vẻ đã đón nhận một nhân vật khủng bố rồi đây.Buổi trưa, tại trụ sở của Devil.

_Muội làm cách gì mà hay vậy- Nam tò mò

_Không giờ bang chủ Dragon lại là con trai của Lý gia, có một phi vụ Lý gia phá đám công ty nhà muội, đây là cái giá phải trả mà thôi- nó mỉm cười thỏa mãn

_Hả... nhà muội cũng kinh doanh á- Nam trợn mắt vì Nam cũng không biết gia thế của nó như thế nào.

_Ấy dà, ngồi đi, có chuyện cần bàn- hẳn kéo nó và Nam ngồi xuống

_Sao? - nó hỉ

_ Sau buổi họp nó không nói gì, hẳn cười mỉm chỉ cộp cộp còn Nam thì thể hiện rõ sự lo lắng.

_Cả 3 sao thế - nhìn mỗi người thể hiện một biểu cảm, My cảm thấy lo lắng.

_Nhiệm vụ bất khả thi, sao có thể làm trong 1 ngày chứ- Nam ôm đầu, còn nó thì im lặng suy nghĩ về chiến lược hẳn đưa ra mà không thêm đề ý xung quanh

_Lam...- My lay nó mà nó vẫn đứng bất động

_Em cứ để Lam suy nghĩ, coi cái bộ óc của nó sẽ tính toán như thế nào- Nam cắn My lại

_Sau một tiết học suy nghĩ, nó xách balo đi thẳng ra khỏi lớp, giáo viên cũng không dám can vì đã có lệnh của thầy hiệu trưởng.

9. Chương 9

Vừa xách balo ra khỏi trường, nó đã đi đến POP để lấy cái mặt nạ mà khi xưa DarkMoon vẫn đeo và nó trở về nhà lấy 1 cái túi , trong túi là những viên đá hổ phách có khắc chữ DarkMoon, tiếp đó là nó lấy một chiếc moto khác chỉ toàn độc nhất một màu đen. Nhiệm vụ mà hắn giao cho nó chính là cho đến 12h đêm nay nó phải xử lý các trụ sở của Dragon ở một nửa thành phố nó đang sống, danh sách nó đã nắm rõ và nó thấy rằng xử dụng cái tên DarkMoon bây giờ sẽ là hợp lý nhất. Trở lại với hắn và Nam:

_Này, có quá ép người không thể- Nam đang ột đám thẳng vào mặt một thằng trng bang Dragon

_Cũng thường- hắn thì đang...nắm đầu một tên khác trong Dragon với khuôn mặt không còn nhận dạng được bởi máu và đã sưng phù lên vì bị đánh.

_Dù gì cũng là con gái mà- Nam khó chịu tung một cú đá trúng một tên khác

_Ít ra cũng phải xem năng lực chứ- hắn vẫn nắm đầu tên đó- có chịu khuất phục Devil hay không-hắn cười lạnh.

_Hừ, còn khuya , bọn tao mãi mãi là thành viên của Dragon- tuy đã bị đánh tới tấp nhưng tên này vẫn dút khoát

_Vậy chơi với kiến nhé- hắn mở chai nước đường tưới lên người ” bạn ý ” rồi quăng vào một cái hộp mà đã được chuẩn bị sẵn...bên trong hộp như mọi người đã biết...toàn là kiến lửa đã được ” tuyển chọn” rất kỹ.

_Đại ca....- lũ Dragon lo lắng hét lên cho ” nạn nhân ” đang nằm chịu trận trong hộp

_Còn tụi mày thì sao- hắn quay phắt lại nhìn đám Dragon đang nhìn thủ lĩnh nhóm ” chơi với kiến”

_Được... bọn này đồng ý- cả đám gật đầu kèm theo ánh mắt e ngại

_Tốt- hắn quay người đi đến khu vực tiếp theo.

Lại một lần nữa bắt đắ dĩ quay lại về với nó:

_Này...- một thằng trong Dragon nhìn thấy một người đang đeo mặt nạ đen lái chiếc moto xông thẳng về phía tụi nó- lại một DarkMoon nữa kìa

_Hố hố, lại một đứa hoang tưởng nữa à, DarkMoon là cái quái gì chứ, cũng là hư danh thôi mà- thằng khác nhìn thấy nó thì cười to

_DarkMoon thật có lẽ cũng đã chết rồi cũng nên- một thằng khác phì phèo điếu thuốc thì- póc...- bị một thứ gì đó ném trúng đầu

_Đứa nào chơi bọn tao thế hả- cầm viên đá hổ phách nó vừa ném

_Là tao, DarkMoon đã chết rồi sao- nó bước xuống xe- vậy cứ xem tao là một DarkMoon mới đi....

_Chuyện gì thế- thằng thủ lĩnh nhóm Dragon bước ra thì đã thấy 3 thằng đàn em nằm bất động máu tứa ra từ tay và chân và thấy một nhân vật đeo mặt nạ đứng trước những cái xác bất động ấy- mày là ai

Nó không lên tiếng, dùng mũi giày hất viên đá hổ phách bị rơi ở dưới đất bay lên cao và tung một cú vô-lê ngoạn mục đá viên hổ phách bay tới tên thủ lĩnh.

_Hừ- chụp được viên đá, tên thủ lĩnh nhìn thử và bất giác rùng mình và khẽ run -D.A.R.K.M.O.O.N..., người đến đây làm gì... không lẽ

_Hi...- nó khẽ mỉm cười, nó thay đổi giọng nói cho trầm xuống- muốn quy phục Devil hay tự chuốc lấy thảm bại như 3 tên này.

_Thôi được...- tên thủ lĩnh thở dài - ngày tàn của Dragon cũng đã đến, DarkMoon cũng đã trở về lại Devil, tôi cũng không còn gì để nói- tên thủ lĩnh tự biết mình và đám đàn em không phải đối thủ của nó.

Đúng 11h đêm, toàn bộ thành viên trong Devil đều có mặt trước cổng trường StarKing, đương nhiên là cả các thành viên Dragon đã quy phục Devil, hắc và Nam vẫn đang chờ nó và nhơn nhơ uống rượu thì có một bóng đen từ nóc trường đáp xuống mặt đất và tiến về phía tụi nó

_2 người giờ mới đến à- nó vẫn đeo mặt nạ và nói cho 2 tên kia vừa đủ nghe, còn các thành viên còn lại của Devil bắt giác tò mò về nhân vật mới.

_Mới xong đây thôi- Nam mỉm cười- Vô Tình đoán không sai, đúng là dùng DarkMoon để đi xử lý thật

_Ra đi- nó vỗ tay 3 cái, một số lượng lớn người trong Dragon bước từ trường ra và kính cẩn cúi chào nó- qua bên kia đứng- nó chỉ vào đám đàn em của Devil, cả đám di chuyển trật tự không chút ồn ào.

_Xong từ bao giờ- hắc hỏi

_9h, chờ 2 người dài cổ- nó lắc đầu

_Hắc- Nam đánh rơi ly rượu- sao nhanh vậy

_Chứ muốn chậm à- nó chụp ly rượu của Nam đánh rơi và uống luôn.

2 chiếc xe mô tô phân khối lớn chạy về phía tụi nó, đám đông dạt ra hai bên để chiếc xe chạy vào gồm Kevin đi một chiếc, Thông và Hạnh đi một chiếc.

_Hay cho tụi bay, đám đông đến Dragon của bọn tao- Thông đứng đối mặt với hắc, khuôn mặt không lộ biểu cảm nhưng đôi mắt sáng rực đầy vẻ căm phẫn.

_Mày biết mà, một nước không thể có hai vua- hắc nhếch miệng trả lời

_Ừa...- Nam nhìn xung quanh vì không biết đó đã biến đâu mất.

_Đem ra đây- Thông quát lớn, ba bóng người xuất hiện gồm 2 tên to con lực lưỡng đang giữ My

10. Chương 10

_Thả tao ra- My cố sức vùng vẫy nhưng vô ích

_My... soa em ở đây, anh đã kêu em ở nhà mà...- Nam hốt hoảng thật sự

_Em đang qua nhà Lam... không ngờ lại bị tập kích- My tức tối- chỉ đáng khinh cho cái loại đi đánh lén sau lưng mà thôi.

_^^, sao lại nói thế, tôi cũng đánh lén sau lưng đây- nó cất giọng nói đằng sau lưng My, kèm theo đó là một chuỗi hành động hạ gục 2 tên giữ chặt My bằng con dao của mình, cuối cùng... nó liếm con dao đầy máu bằng sự hứng thú- cũng không tệ

_Mày là...- Thông ngờ ngợ nhận ra nó...

_DarkMoon....- My ôm chầm lấy nó...

_CÁI GÌ!!!!- đây là một chuỗi âm thanh từ miệng Thông, Kevin, Hạnh và vô số người... thuộc cả Devil lẫn Dragon.

_Có cần phải ngạc nhiên vậy không, ai chẳng biết DarkMoon thuộc bang Devil- Nam cố tình nói lớn cho tất cả cùng nghe.

_Hừ, biết đâu là Devil dùng kế sách thay một người nào đó làm Devil rồi đem ra hăm dọa mọi người- Hạnh khoanh tay khinh khỉnh nhìn nó.

_Suy nghĩ không tồi- hắc gật gù

_Không...là DarkMoon thật đấy- Thông chăm chú nhìn nụ cười ngạo nghễ của nó, cái nụ cười đã in sâu trong tâm trí Thông mà bao lần khiến Thông phải sợ hãi và gặp ác mộng.Lời đó từ miệng của Thông phản ra làm Hạnh cũng phải điếng người...huyền thoại trong thế giới đêm đã trở về thật sao???

_Nào ,tập trung chuyện chính đi- hấn nói- xem nào... gần hết Dragon đã quy phục Devil... chỉ còn các người thôi đấy

_Đừng hòng- Hạnh hét lớn

_Chính nó là người đã đánh lén My đấy- My chỉ mặt Hạnh- cái đầu cô toàn nghĩ ra chuyện xấu thôi

_Vậy sao, xin mạn phép...- hấn bắt ngờ chụp lấy Hạnh- gãy một tay có lẽ chưa đủ với cô- hấn nắm tóc Hạnh giơ cao rồi đâm vào bụng Hạnh không chút thương tình khiến Hạnh ngất xỉu tại chỗ.

_Đẹp mắt- nó vỗ tay khen ngợi , ngoài nó và Thông ra thì miệng ai cũng há hốc nhìn hấn như sinh vật lạ

_Mày muốn gì- Thông nhìn hấn

_Đơn giản, Devil là duy nhất- hấn nói

_Được... đấu một trận đi- Thông thờ dãi nhìn đám đàn em của mình đã quy phục Devil

Gần như ngay lập tức, Thông lao vào hấn để cho hấn một cú đấm, hấn cũng không vừa khi bồi trả lại Thông một cú đá, ai cũng trở mắt nhìn 2 nhân vật nổi tiếng của thế giới đêm đang thi đấu với nhau.Đó sẽ là một khoảnh khắc đáng ghi nhớ trong đời nhưng cho dù 2 bên có ngang tài thì Thông cũng sẽ thua bởi một phần đang bị áp lực bên gia đình đang bên bờ vực phá sản và lại bất ngờ gặp lại DarkMoon thì tâm lý sẽ hoảng loạn hơn rất nhiều.Trận đấu cũng đã đến hồi kết khi Thông bị hấn knockout bằng một cú đá cắt kéo trúng ngay ngực.

_Anh hai- Kenvin chạy lại dìu Thông đứng dậy

_Thôi được, tao đã thua- Thông thở dài- Dragon sẽ không còn nữa - hấn tuyên bố làm bao nhiêu thành viên Dragon dù đã quy phục Devil cũng cảm thấy buồn.Còn Kenvin...nhờ các người chăm sóc giùm, có lẽ tao không trở về đây nữa.

_Anh hai, sao anh lại nói thế-Kenvin hốt hoảng, en chỉ đi theo anh thôi

_Vậy hãy đi theo người mà anh kính phục nhất- Thông chỉ vào nó- hãy đi theo DarkMoon

_Không, vậy hãy làm đàn em của Lam, tôi không nhận bất kì ai cả- nó lắc đầu và lái xe bỏ đi khi mọi chuyện đã giải quyết êm đẹp.

Vậy là từ ngày hôm nay, Dragon hoàn toàn bị xóa sổ, tiếng chuông 12h ngân vang trong chiếc điện thoại của nó, thành phố của nó chỉ còn duy nhất Devil. Xem ra nó đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên một cách xuất sắc đấy chứ.

11. Chương 11

Những ngày sau đó thì rất bình yên đối với nó, đi học..ăn..ngủ...đi học vì nhờ Kenvin đã phụ nó đến quản lý bar, nó cũng không cần đến POP, nhưng nó lại hơi chán vì bây giờ đi đến đâu cũng toàn là đàn em của Devil=>không đánh ai được => ngứa ngáy chân tay=> bực tức. Và lại có một chuyện cũng làm nó bực tức không kém đó là một số thành viên trong Devil muốn nằm dưới sự quản lý của nó và mong được nó dạy dỗ và chỉ bảo vì nghĩ rằng nó là em gái của DarkMoon.(1 đám " thông minh" như nhau)

_Chị Lam....- Kevin thì thầm vào tai nó khi nó đang gục xuống bàn nằm ngủ

_Grrr.... có để cho tôi ngủ không hả- nó đập bàn- đã nói là tôi không thích chuyện này mà

_Nhưng....chính anh Tú kêu em đi gọi chị mà- Kevin gãi gãi đầu

_Oài... điên thật đấy- nó nghiêng răng kèn kẹt rồi đứng phắt dậy đi ra canteen

_Chị Lam- một đám gần 20 đứa trong Devil cúi chào nó

_Alo....huynh tới đây mau- nó gọi điện thoại cho hần

_Ở đây- hần nhảy phóc từ cây bàng lớn mọc ngoài canteen- muối tới rồi à, là lũ này muốn làm đàn em của muối.

_Đã nói là chỉ nhận một mình Kenvin thôi mà, do DarkMoon gửi gắm thôi, còn lại huynh với kaka tự quản lý hết đi, đùn đẩy uội làm gì.

_Do tụi nó xin, huynh không nói gì cả- hần lắc đầu

_Cho tụi em theo chị đi ạ- cả đám nói to

_Hừ... không là không- nó quay phắt đi

_Chị Lam muôn năm....- Kenvin nhìn nó mắt đầy sự ngưỡng mộ

_Bỏ ngay cái trò mè nheo ấy đi, tên Thông hần ổn rồi, công ty ổn định lại rồi đấy- nó nói với Kenvin

_Thật hả - mắt Kenvin sáng rực. Kể ra thì cũng buồn cười, chính nó đột nhập vào tài liệu của Lý gia để phá hoại Lý gia đến bờ vực phá sản thì cũng chính nó lại giúp đỡ Thông ổn định lại công ty này.

_Đừng có chấp vậy chứ, tụi nó thành tâm mà- hần khều nó

_Này....nó muốn chết sớm không hả...- ánh mắt nó từ buồn ngủ chuyển sang đầy sát khí và có thể giết bất kì ai lúc này - Kenvin tí mang cặp về cho tôi, còn nhận đàn em thì không bao giờ.

_Haiz...muốn làm đàn em của chị Lam sao mà khó thế không biết- cả đám cúi đầu thở dài

_Haha, muốn làm đàn em của Lam đến vậy cơ à- Nam vừa đến cũng chứng kiến được cảnh hay

_Cậu với Lam đánh nhau thì ai thắng- hần nhìn Nam dò xét

_Lúc trước đã thua, bây giờ cũng không thể thắng- Nam giả vờ rầu rĩ rồi đột nhiên thay đổi thái độ- thích muối muối nhà ta hay sao mà hỏi hoài thế.

_Diên à- hần tát đầu Nam nhưng trong lòng lại thót lên một cái như đã bị nắm thóp.

Còn nó sau khi cẩu gắt với đám đàn em trong Devil thì phóng xe đi đến một bờ sông đầy cỏ. Và tình hình bây giờ là nó đang ngồi hóng mát trên bờ đê của con sông cạnh cục cưng của mình.

_Haiz....đúng là không nhớ ra mình, chắc đó lúc đó còn bé quá-nó tự nói với mình và đang suy nghĩ một điều gì đó- không đúng, lúc đó mình còn nhỏ sao vẫn có thể nhớ đến bây giờ....- đang lúc nó đang tự sướng thì....

_Ái chà, con gái như em mà lại có một chiếc xe như thế này à- 4 thằng đầu trâu mặt ngựa đã đi đến gần nó và xăm soi cục cưng của nó.

_Tụi mày là ai- nó đứng phắt dậy , mặt lạnh như tiền nhìn 4 " bọ rác" dám đụng đến cục cưng của mình

_Bọn anh là người bang Bạch Hổ từ thành phố kế bên sang đây chơi- 4 thằng có vẻ đắc chí lắm

_Vậy thì chết đi- nó lập tức đánh 4 thằng không thương tiếc vì vừa bực vụ ở trường và cũng đã lâu không đánh ai lại còn dám đụng và cục cưng của nó, đúng là muốn chết mà, tiện thể nó cắt đứt gân tay gân chân luôn cho cửa hàng xe lăn có thêm thu nhập.

_Này cô bé- một cánh tay giữ vai nó lại thì bị nó cho đo ván bằng một đòn vật qua vai của Judo

_Đại ca....- 4 thằng rên rỉ nhìn đại ca của mình

_Hừ, cùng một bọn à...- nó xử nốt thằng đại ca rồi đá từng thằng lăn xuống bãi cỏ phía dưới- tâm trạng của nó cũng đã tốt hơn rất nhiều, cười khoái trá một cái, nó phóng xe đi mất. Tất cả chuyện đó đều có một người trông thấy.

_Hừm.... khá thật, phải mời vào bang mình, như vậy Devil sẽ thua chắc- người đó nói tiếp- dọn dẹp đi, một lũ vô tích sự.

_Vâng- một tên chạy vụt đi.

Tại POP:

_Chị Lam- tội nhân viên cúi đầu chào nó

_Ừm, Vô Tình và Nam có ở đây không- nó hỏi

_Có ạ, 2 anh ấy đang ở trong kia- Kevin chạy ra đón nó

_Vậy ở đây quản lý đi, tôi vào trong cái đã-nó móc túi lấy tấm thẻ đen mở cửa phòng

_Chuyện gì- hần hỏi vì nó rất ít khi vào căn phòng này

_Bang Bạch Hổ là bang nào, mới thành lập à __ nó tự rót ỉnh một ly rượu

_À, là bang cầm đầu thành phố kế bên đây, nghe nói cũng mạnh lắm-Nam trả lời nó

_Đã có một số đứa sang đây thăm dò, có lẽ là muốn thao túng Devil- nó gật đầu nói tiếp

_Sao muội biết- hần hỏi

_Lúc này có đụng độ, cũng đã xử lý toàn vẹn, thế giới lại có 5 thằng đi bằng xe lăn- nó bình thản

_Ặc...- Nam nuốt sặc rượu

_Muội nhanh tay thật đấy- hần đan 2 tay vào nhau

_Tính sao, chờ đợi hay là hành động luôn- nó nhìn thái độ của hần rồi hỏi

_Chờ... nước sông không phạm nước giếng, chúng nó chưa làm gì cả mà- hần trả lời

_Ừhm...nó xoay xoay ly rượu suy nghĩ trong chốc lát rồi bước ra ngoài- kaka... chuẩn bị uội một bộ đồ chuẩn một tý, tý muội vào lấy đấy.

_Đồ gì vậy- hần hỏi

_Đồ đẹp, đồ.... tý nữa rồi biết, haha, hôm nay sẽ vui đây- Nam cười khoái chí rồi đi mua đồ cho nó

Một lát sau Nam đem đồ về cho nó đi thay, 15 phút sau:

_Kevin- nó vỗ vai Kenvin

_Dạ...á...chị...Lam hả- Kevin lấp bắp- chị...

_Trông ổn không hở- nó nháy mắt với Kenvin

_Đẹp quá ạ....- Kenvin cúi đầu đỏ mặt

Nó bước vào trong phòng, Nam cười hý hửng còn hần thì sững sờ, trước mặt hần bây giờ là một cô gái đẹp tuyệt trần mới mái tóc xõa bồng bềnh ngang vai ánh mắt sắc sảo như muốn quyến rũ bất kì ai nhìn vào, một cái áo ba lỗ bên trong và chiếc áo sơ mi trắng buộc ngang eo cá tính, nổi theo đó là một cái quần đùi đen với chiếc dây nịch màu bạc cùng với một đôi boots đen cao đến đầu gối để lộ ra một làn da trắng ngần , một sợi dây chuyền hình mặt trăng và một cái dây đeo tay bằng da màu đen là những phụ kiện giúp nó tăng thêm phần quyến rũ.

_Ai đây....- hần khẽ thốt lên

_Lam chứ ai- Nam trả lời tỉnh bơ

_Bây... chắc không phải đâu- hần tự nói với mình, sao một cô nhóc tomboy hàng ngày bụi bụi trong quần jean áo pull mà bây giờ lại có thể thay đổi đến như thế này, đâu mới là Lam thật sự, tìm hần mơ hồ đập loạn một nhịp mắt rồi.

_Ra ngoài chơi đi, muội muốn sang thành phố kế bên chơi-nó kéo hần và Nam đi ra ngoài và gọi điện cho My tới.

12. Chương 12

_Chị Lam, có người muốn tìm chị- Kenvin bối rối khi thấy nó ở bộ dạng này, đương nhiên ánh mắt lữ khách trong quán lẩn nhân viên đều hướng về nó.

_Ai- nó vẫn dùng cái giọng lạnh như băng để hỏi

_Kia ạ- Kevin chỉ tay về hướng một tên con trai ánh mắt sắc bén đang ngồi một góc uống rượu và có vẻ là đang chờ nó.

_Câu là ai- nó bước đến và hỏi tên con trai đó

_Hừm... tôi không tìm cô- tên đó trả lời và quay mặt đi

_Thế à- nó quay phắt đi bước ra khỏi cửa bar, đã leo lên xe phóng đi cùng hấn, Nam, Kenvin thì tên con trai đó như vỡ lẽ ra một điều gì đó rồi cũng đứng dậy và bỏ đi.

_Đi đâu đây?- Nam hỏi

_Bar lớn nhất ở thành phố kế bên, nhưng kaka đi rước My đi đã- nó trả lời

Trước cổng bar Angel đang có 2 nam 1 nữ đứng chờ thêm 2 người nữa, một chiếc moto phóng tới, người ngồi đằng sau nhảy xuống và ôm chầm lấy cô gái đang đứng chờ:

_Oa...- Lam đẹp quá đi, suýt nữa My cũng không nhận ra đây nè

_^^ vào thôi- nó cùng My bước vào quán, đằng sau là 3 tên con trai với khuôn mặt handsome cực kỳ thu hút toàn bộ ánh mắt của mọi người trong quán bar

_My... nhảy không- nó hỏi My

_Hả... Lam nhảy á- My không ngờ một người như nó lại đòi nhảy trên sàn bả như thế này, thật không bao giờ suy nghĩ ra được, nhưng rồi My cũng gật đầu.

_Để anh nhảy với em- Nam dìu My lên sàn nhảy.

_Huynh và Kenvin nhảy không- nó hỏi hai tên còn lại

_Dạ không- Kenvin đỏ mặt rồi lắc đầu, nhảy với nó ư, cho cậu xin đi, nó xinh như thế ... cậu sao mà xứng đôi với nó được chứ(tự ti quá đi)

_Ok, huynh nhảy với muội- hấn đứng dậy và ôm eo nó, và kì lạ là nó không hề phản ứng với cái ôm này

Bước ra sàn nhảy, bắt đầu bằng vài cái nhịp chân để lam quen với điệu nhạc, tiếp đó là những bước nhảy quyến rũ đầy tự tin của nó và My khiến cả sàn sáng bừng lên, mọi ánh mắt thêm thường đều đổ dồn vào nó và My nhưng rất may là đã có ánh mắt đầy sát khí của Nam và hấn kiểm chế mấy con sói đói lại gần. Hấn đã bất ngờ với vẻ ngoài của nó thì giờ càng bất ngờ với cách thể hiện của nó bây giờ, thật hấn không biết nó còn bao nhiêu điều bí mật chưa sáng tỏ. Dìu và đỡ nó trong vòng tay, lòng cậu bỗng lâng lâng và vui lạ kì. Nhưng đang lúc vui vẻ thì có một cánh tay đưa ra chụp lấy nó và lôi ra ngoài bar làm hấn hụt hẫng lạ kì, phản xạ là hấn liền lập tức đuổi theo tiếp đó là Kenvin, Nam, My cũng đuổi theo.

13. Chương 13

Người kéo nó ra khỏi bar chính là tên con trai vừa ngồi ở bar POP đã tìm nó, khó chịu vì bị lôi đi như thế nó dùng 2 chân đạp ngay eo tên con trai làm bàn đạp để nhảy xa ra khỏi chỗ vừa đứng. Vừa lúc đó hấn, Nam , My, Kenvin cũng vừa chạy tới

_Có sao không- My và Nam cùng đồng thanh

_Không sao- nó đáp lại và nhìn vào tên con trai- cậu là ai, có ăn học không hả

_Ra đòn rất đẹp mắt- tên đó nói- tôi tên là Đạt

_Phó bang chủ bang Bạch Hổ- Nam sững người ,còn miệng nó khê nhếch lên một nụ cười

_Ồ...cầu biết tôi sao, lâu nay tôi rất ít đi ra ngoài cơ mà- Đạt bất ngờ nhìn Nam

_Trở lại vấn đề, sao lại lôi tôi ra đây,tôi không quen biết cậu- nó nhìn Đạt đầy dò xét

_À, tôi muốn mời cô vào Bạch Hổ, cô bản lĩnh lắm, sáng nay tôi đã nhìn thấy cô hạ gục 5 tên đàn em của tôi.

_Mục đích- nó hỏi nhưng trong lòng khỏi giật mình, tại sao nó bị theo dõi mà không hề hay biết cơ chứ(do đang nghĩ chuyện khác , có vậy cũng giật mình)

_Hạ gục Devil và thao túng thành địa bàn của Bạch Hổ- Đạt trả lời khiến My và Kenvin rất bất ngờ

_Đoán không sai chút nào- Nam giờ ngón cái chỉ về phía nó

_Bang chủ của các người là ai- nó hỏi tiếp

_Ngọc Hạnh..., rất thông minh, đặt bẫy giỏi và rất xinh đẹp- ánh mắt Đạt chợt thay đổi khi nói về Hạnh

_Giới thiệu, đây là Tú, Nam, My, Kenvin và tôi , tất cả đều thuộc bang Devil, nhưng đều là lính quèn mà thôi, hiểu không.

_Sao cơ, lính quèn mà khả năng đã đến như vậy rồi sao- Đạt sững sốt

_Vì thế, đừng có dại mà đụng đến Devil- nó lườm khiến Đạt lạnh sống lưng rồi leo lên xe trở về nhà.

Trời hồng hồng, nắng trong trong, nó vừa bước tới trường thì một đám đàn em Devil lại đứng trước mặt nó với một điệp khúc y như cũ :

_Chị Lam- cả đám đồng thanh

_Gì nữa đây- nó trừng mắt nhìn cả bọn

_Mong chị Lam nhận tụi em làm đàn em trong nhóm của chị

_Kenvin- nó gọi

_Dạ vâng- Kenvin từ đằng sau nó bước lên

_Cậu nhận đám nhóc này đi,tôi không nhận đâu- nó phát tay

_Chị Lam.... em đâu đủ bản lĩnh chứ- Kenvin lắc đầu từ chối

_Alo...kaka- nó bấm điện thoại cho Nam- ra cổng trường đi có trò nay vui lắm nè, đúng 1 phút sau Nam phóng vèo ra mặt hý hửng không thể tả.

_Trò gì vui thế hả muội- nam cười thật tươi

_Nhận đám này làm đàn em uội, từ chối muội cắt cổ kaka-kèm theo đó là một hành động đưa tay kê ngay cổ làm ví dụ điển hình.

_Oài, tưởng cái gì vụ lắm chứ- Nam thở dài nhìn đám đàn em đang dàn hàng trước mặt

_Alo...- lần này là nó gọi điện cho Thông- công ty ổn định rồi, về đây đi

_Nhưng...- Thông ấp úng

_Nhưng cái gì...về không hả- nó gầm gè trong điện thoại- về đầu quân cho Devil ngay, muốn chết à.

_Hức...ăn hiếp người ta quá đáng- Thông giả vờ khóc(vì nó mà đổi tính rồi)

_Giờ về hay không- nó quát khiến cả đám bên này và cả Thông toát mồ hôi

_Chị... Lam, đừng quát anh hai- Kenvin run run khều nó

_Rồi rồi, tui về là được chứ gì- Thông thở dài

_Ngày mai mà không có mặt tại trường thì tự nhảy xuống biển cho cá mập ăn đi- nó hạ giọng

_Biết rồi, để sắp xếp đã, cúp máy nha- Thông cúp máy

_Hơ hơ, sao Thông nghe lời muội quá vậy-Nam cười hí hửng

_Ka có muốn chết không mà hỏi tùm lum- nó xách balô vào lớp

Đúng ngay ngày hôm sau thì đã thấy Thông đứng trước cổng trường đợi nó:

_Anh hai...- Kenvin vui sướng ôm chầm lấy Thông

_Xong, tên này cho Thông xử lý luôn, có gì thì Thông thay mặt Lam quản lý một số đàn em trong bang, giờ đứa nào còn đòi theo Lam thì Lam xử đẹp đứa đó- vừa nói xong là đã có một đám đàn em ngậm ngùi trong đau khổ.

_Ngồi đi- hấn mời Thông

_Cảm ơn- Thông cười hiền từ gãi đầu ngồi xuống mà làm cả đám muốn sặc nước, bang chủ bang Dragon lừng danh đây sao.

_Bỏ ngay cái khuôn mặt chết tiệt đó đi, phong độ của 1 đàn anh vút cho cá ăn rồi à- nó liếc Thông

_Thì trước kia làm bang chủ thì phải tỏ vẻ như thế, như Tú nè, giờ có phải vậy đâu mà trưng cái khuôn mặt đó ra làm gì- Thông cãi lại

_Muốn chết à- nó cầm phần đứng dậy

_Thôi mà, khuôn mặt hạnh phúc mà- Thông lại cười

_Tên này đổi tính rồi- My đánh giá

_Chết nè- nó xông vào đập Thông một trận- đã thế đem làm mời cho Bạch Hổ luôn

_Hả- lần này là cả đám thốt lên- làm mời...

_Chính xác là làm mời cho Hạnh “cô nương”, bạn gái của tên này, bang chủ bang Bạch Hổ- nó gật đầu rồi ngồi xuống khi Thông đã ăn no tròn.

_Cái này em biết lâu rồi, do thích anh hai nên Hạnh “cô nương” mới đầu quân vào Dragon thôi- Kenvin nói thêm

14. Chương 14

_Biết sao hôm qua không nói, làm mất công sai người đi điều tra hả- nó nhéo tai Kenvin.

_Á...a...a chị Lam đâu có hỏi em chứ- Kenvin là oai oái

_Thế làm sao- My tò mò hỏi

_Biết tin Thông về nước thể nào ả ta cũng kiếm Thông cho coi, Thông cứ từ chối gặp mặt, rồi tức qua ả cũng ra tay bắt cóc Thông về thôi, tới lúc đó tới gõ cửa hỏi thăm thôi- nó nhún vai.

_Có được không đó- hấn nghi hoặc

_Thử đi rồi biết- nó đáp trả

_À mà muốn gặp lại DarkMoon quá, thần tượng của lòng ta- mắt Thông long lanh

_Ô yê, giống My- My đập lưng Thông một cái rồi đau- không được giành DarkMoon với My- My tung lời đe dọa

_Này...DarkMoon không phải của My nhá, ai giành được là của người ấy chứ- Thông cũng không thua kém mà đáp trả, có vẻ như Thông cũng đã không còn yêu My nữa mà chỉ xem My là bạn mà thôi.

_Thông cảm, DarkMoon là bí mật của bọn bang, không thể nói ra được- Nam tách My và Thông ra

_Oài, mấy người thì biết DarkMoon là ai, còn tui thì cứ như mù á- Thông thở dài chán nản

Sau một tuần chơi đùa(đi học mà như đi chơi), chờ đợi mỗi mòn không thấy Hạnh mạnh động một chút nào thì cả đám bắt đầu chán nản và nói nó đã tính toán sai. Đúng buổi chiều hôm đó, khi nó vừa bước vào POP, chưa kịp nhấp miếng rượu vào mồm thì Kenvin tức tốc chạy vào ngay chỗ nó:

_Chị Lam...- Kenvin thở hồng hộc- anh hai bị Hạnh bắt cóc rồi

_Her... phải thế chứ-nó gật gù

_Làm gì bây giờ- Nam hỏi

_Như đã nói trước, gõ cửa thăm viếng thôi chứ sao bây giờ- nó cười khoái chí như đã bắt được một mẻ cá lớn- đến bar Angel hỏi thăm chỗ ở đã.

_Đi- hẳn gọi cả đám

_Không cần, chỉ cần huynh, ka và muội đi là được, nếu Hạnh giở đặt bẫy thì sẽ chủ quan và không cho nhiều người bảo vệ đâu, bớt được người nào hay người ấy chứ-nó lắc tay

_Hả....nhưng em cũng muốn đi cứu anh hai

_Ai à đi, ở nhà ngóng tin đi-Nó ,hắn và Nam leo lên xe phóng thẳng đến Angel.Nhưng lần này ở trước cổng Angel đã có hơn 200 tên thuộc Bạch Hổ đợi tụi nó:

_Này, cho hỏi bang chủ đang núp ở chỗ nào được không- nó nhìn thấy Đạt đang đứng thì bước xuống xe

_Hừm, muốn gặp thì cứ tự nhiên, tối đó chết thì đừng trách sao không nói trước- Đạt nhìn nó- căn nhà bỏ hoang ở phía Nam thành phố

_Cảm ơn- nó gật đầu

_Nhưng mà... bang chủ và phó bang chủ Devil đều ở đây, cánh tay phải của Devil cũng ở đây nốt, thế thì sao ko đẹp cho sạch để dễ dàng nuốt gọn Devil nhỉ- Đạt khoanh tay cười lớn

_Phải phải- Nam gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

_Lên- Đạt vừa ra hiệu , lập tức 200 tên xung quanh Angel đồng loạt tấn công về phía 3 người tui nó.

Hắn mỉm cười khi thấy nó không đoán sai bất kì sự việc nào, rút sau lưng một thanh kiếm dài bén ngọt, hắn xông thẳng vào Đạt để chiến đấu. Nam thì cầm một cây khúc nhị côn đánh vào chỗ hiểm của từng tên tấn công tới.Còn nó thì tung dài sợi xích vừa xiết cổ từng tên vừa trói lại vừa dùng dao để hạ từ từ từng con mồi với anh mắt thích thú.(10k/1 xe lăn đẫy, mại dzô mại dzô). Sau 30 phút chiến đấu, nó và Nam đã hạ xong 200 con mồi, tiếng rên rĩ và máu đổ là không thể tránh khỏi.

_Đứa nào còn rên nữa tao cắt lưỡi đứa đó- một lời nó phán ra làm cả đám im bật, nó và Nam tập trung uống bia và xem hắn đang hạ Đạt bằng từng nhát kiếm vô tình.

Đến 9h khuya thì 3 người mới tìm được căn nhà mà Đạt đã nói.Nhìn căn nhà không giống bỏ hoang chút nào vì trông có vẻ là mới xây, nhưng lại sơn toàn màu đen và đặt ngay giữa một khu đồng trống rộng lớn, tiếng côn trùng kêu từng làn gió lạnh cứ như trêu đùa chốc chốc lại kẻ thối qua khiến nhưng ai yếu tim có thể ngất xỉu tại chỗ.

_Muội thích chỗ này- câu nói của nó khiến Nam muốn té ngựa và Nam chợt nhớ lại vì sao nó đặt biệt danh là DarkMoon- vào thôi- nó xông xáo

_Khoan, chắc chắn là có bẫy- hắn cảnh nó

_Không sao, cứ để Lam đi trước - Nam nói

Cứ bước được một đoạn nó lại lúi húi phá bẫy, hắn thì ngạc nhiên vì không hiểu tại sao nó biết ở đó lại có bẫy và cứ mỗi lần phá xong nó lại phán 1 câu tựa tựa như nhau:

_Cái này để bẫy chuột...cái này để bẫy gián....- cứ như thế đến được cổng nhà thì nó đã liệt kê được hơn một trăm con vật tương ứng hơn 1 trăm cái bẫy khác nhau khiến Nam lắc đầu ngao ngán.

_Hèn chi, không thèm để lại một tên nào để trông chừng nhà cả- Nam ngáp dài

_Hai người né hai bên khỏi cái cánh cửa giùm- nó đẩy hai tên qua hai bên, cầm một cành cây to, nó nép về phía hắt khiến hai đứa đứng sát nhau, cầm cái cây nó đẩy cho cánh cửa mở ra thì có một hòn đá tròn to lăn chạy ra ngoài.

_Bấy con gì đây- hắt hỏi khề vào tai nó làm nó bất giác rụt cổ lại

_Con voi- nó nói mà mặt đỏ như gấc, rất may là đang ở trong bóng tối nên không ai nhìn thấy vẻ mặt của nó.

_Chào mừng các vị khách không mời -Hạnh đứng ở trên lầu nhìn nói to khi thấy cả 3 người bước vào.

_Thả Thông ra đi chứ, bắt cóc được lợi ích gì đâu- Nam ngược cổ lên nói với Hạnh.

_Anh Thông là của tao, sao tao phải thả- Hạnh nhìn cả 3 không chút thiện cảm- các người đến được đây quả không tồi-Hạnh nhếch mép cười.

Ầm...2 bức tường dày chông tiến gần lại và áp sát 3 người, nhưng không ai bảo ai, cả 3 cùng bám bàn chông để leo lên lầu đứng ngay chỗ Hạnh đứng:

_Các người.....- Hạnh bất ngờ thốt lên

_Này, tưởng thông minh mà sao ngốc thế, bấy bàn chông chỉ dùng trong phòng kính thôi, hờ nguyên một cái trần phía trên mà đặt bấy này à- Nó tóm được Hạnh và trói lại.

_Thông kìa- hắt chỉ vào một căn phòng toàn bằng kính xung quanh

Thông thấy nó bước vào phòng thì lắc đầu ra hiệu cho nó đừng vào, mặc kệ mọi cố gắng vô ích của Thông, nó ngang nhiên tiến vào và phát hiện ra quanh Thông có một quả bom thủy ngân, lúi húi gỡ qua 3 bom một hồi, Thông cũng thoát được.

_Không thể nào- Hạnh thốt lên

_Haiz... học từ thằng cha Death chứ gì- Nam ngáp dài- là Lam chỉ cho hắt trước mà, đúng là bó tay

_Hả- Hạnh nghếch mặt ra, thế chẳng khác nào là lạy ông tôi ở bụi này, mọi mảnh khoe Hạnh học được đều từ nó mà ra hay sao.

_Oài, hết hồn- Thông thở phào nhẹ nhõm

_Con My nó có gì hơn em chứ- Hạnh đau đớn nhìn Thông trong nước mắt

_Ngay từ lúc sang Mỹ, tôi đã hết yêu My rồi, nhưng tôi cũng không yêu cô-Thông nói

_Vậy... là con Lam này sao- Hạnh nhướn mắt về phía nó đầy vẻ căm tức

_Điên- nó tát mặt Hạnh một cái rõ đau- yêu thì cứ yêu nhưng đừng bao giờ hạ thấp giá trị của mình

_Cô là cái thá gì mà dám tát tôi- Hạnh hét lớn

_Đó, con người cô không phải cao ngạo thế hay sao, giờ lại phải như một con cún đi cầu xin tình yêu của người khác sao.

_Ồ...- Hạnh dường như tỉnh ngộ ra

_Chị Hạnh.... chị có sao không- Đạt chạy ào vào nhà khi thương tích trên người đã được băng bó sơ

_Bị như thế mà vẫn chạy đến đây được, đáng nể- hắt cười

_Cậu.... đến đây làm gì...tự lo cho bản thân mình đi- Hạnh nhìn Đạt và quát

_Chị Hạnh, bọn họ có làm gì chị không- Đạt vẫn tiếp tục lo lắng hỏi

_Trả cho cậu- nó đẩy Hạnh về phía Đạt- à chăm sóc chị hai cho kỹ đi, còn nữa, quay về cái vị trí bang chủ của mình đi, sống tình cảm quá cũng không tốt đâu.

_Sao cô biết tôi mới là bang chủ...- Đạt bất ngờ

_Vì tôi là...- nó đứng trước ban công, từng con gió khẽ thổi mái tóc nó, trên đầu là mặt trăng tròn tỏa sáng...là Lam- nó búng người nhảy xuống dưới đất

_Ai dà- thông thở một hơi dài- đói quá

_Tí về rồi ăn...- Nam khoác vai Thông lưng thưng đi xuống lầu.

_Alô- nó cầm điện thoại nghe máy- dạ....hihi- tông nói chuyện của nó thay đổi khiến cả đám đứng khựng lại- dạ.... con biết rồi- nó cười và nói chuyện với cái điện thoại với giọng rất chi là nhỏ nhẹ.

_Đây...không phải Lam- Thông mở tròn mắt.

_Nhìn gì- nó cất điện thoại vào túi, khuôn mặt và giọng nói lạnh băng quay trở lại

_Oài... chắc nghe nhầm- Nam lắc lắc đầu, 4 người, 3 chiếc xe lướt đi trong đêm trở về POP

_Anh hai có sao không- Kenvin ôm chầm lấy Thông

_Ừ, anh ổn, anh đói thôi- Thông gật đầu

_Dạ em đi mua đồ ăn ngay- Kenvin vội vã đi mua đồ ăn

_Này My- nó ghé vào tay My 1 điều gì đó khiến My phải phun cả nước ra

_Thật hả- My hỏi nó còn nó chỉ khẽ gật đầu.

_Chuyện gì vậy- Nam hỏi

_Mai rồi biết, giờ bọn này đi có việc-My kéo nó ra khỏi POP.

15. Chương 15

Tại nhà của My có hai cô gái đang sắm soi từng bộ đồ, 1 nàng thì luôn luôn lắc đầu, một nàng thì luôn luôn gật đầu, đến gần 2h sáng thì 2 nàng mới lên giường để ngủ nhưng....

_Lam nè, về đây một thời gian rồi ,Lam thấy nơi này ra sao- My mở cái chăn để lòi cái đầu mình ra

_Ừm... cũng có chút thay đổi- nó cũng quay lại

_Thấy Tú ra sao- My chớp chớp mắt(vào chủ đề rất nhanh)

_Cũng khá đấy, rất mạnh, có thể quản lý Devil lâu dài- nó khách quan nhận xét

_Không phải, ý là về tính cách cơ-My chỉ tay vào mũi nó day day.

_À, cũng không lạnh lùng mấy so với lời đồn-nó hơi nhú mày- cũng hơi... tưng tưng, có mấy kiểu tra tấn người cũng khá độc mà ít tốn tiền

_Hừ, nói chuyện với Lam mất hứng quá đi- My lẩn qua lẩn lại

_Mục đích cuộc nói chuyện này là gì đây?- nó hỏi My

_Muốn nói cho Lam biết tại sao Tú có tên là Vô Tình chứ sao- My cười- Lam cũng đã về đây lâu rồi mà không biết thì cũng kỳ.

_Cũng chưa lâu lắm đâu nhưng cứ kể đi- nó bắt đầu tò mò

_Hi- My bắt đầu nghiêm túc- Cách đây 4 năm.... lúc đó cả đám đang học cấp 2 ý, Tú có yêu 1 cô gái... chắc... cứ như thiên thần ý, nhưng đó chỉ là bề ngoài mà thôi.

_Là sao...- nó chưng hửng

_Thì có nghĩa là rất tàn ác, lúc hai người đó quen nhau, Tú cũng giống như anh Nam bây giờ , ầm áp và vui vẻ... chắc hơn 1 năm trời... cô ta đột ngột nói lời chia tay và... biết lý do là gì không-My mở to mắt

_Cứ nói- nó gật đầu

_Điều tra ra mới biết, cô ta đã dùng tên của Tú để quây phá và mượn tiền một số tổ chức ngầm, ăn xong rồi bỏ chạy, quăng hết lại cho Tú, còn nữa... bởi vì cô ta tìm thấy một con mồi mới ở Pháp không thua kém Tú là mấy nên qua đó ở cho sung sướng-My thở dài

_Ờ... thế à- nó gật đầu tỏ vẻ hiểu chuyện

_Này... đang khúc cao trào cứ làm cho người ta mất hứng là sao- My véo má nó(ngoài My ra chắc chẳng ai dám làm)

_Kể tiếp..kể tiếp...- nó xoa xoa má

_Haiz... trả nợ thì không sao, nhưng lại bị phản bội và lừa dối như thế, Tú thay đổi tính cách luôn, tàn ác cực kì, nhưng dạo này có phần nào giảm bớt vì nhờ một ai đó(ai vậy ta....). Cái tên Vô Tình cũng từ đó mà ra.- My nhìn nó

_Hết khúc cao trào rồi phải không...Ờ...- nó ợ một cái rõ to- ăn cái gì mà bụng đầy hơi vậy ta....

Sáng hôm sau tại trường StarKing có một cô gái tóc dài thẳng mượt với đôi mắt nhung huyền xa xăm, người mặc một chiếc váy trắng tinh khôi dài đến đầu gối, chân mang một đôi giày búp bê trắng, khuôn mặt thanh tú lại đi kèm với một chiếc nón vành màu trắng, làn da trắng ngần và bước đi uyển chuyển thu hút mọi ánh nhìn, kể bên cô chính là My , cả hai cùng bước vào trường.

_My...- Nam ôm chầm lấy My rồi nhìn nó- ai đây em

_Bạn xinh quá- Kenvin mở một lời chào thân thiện với nó

_Lam đâu- hần hỏi

_Chắc còn ngủ ở nhà- Thông gật gù đánh giá cô gái My đem tới

_Há há- My ôm bụng cười ngặt nghẽo- Lam đây nè...-My gỡ cái nón xuống để lộ rõ rõ khuôn mặt yêu kiều của nó

_Rầm....- bốn chú khỉ đực nhà ta không hện mà cùng té ngã(kể cả hần nhá)- Á...A...A...

_Chuyện gì- nó nhìn bốn thằng bằng ánh mắt nửa dò hỏi nửa khó chịu

_Muội chịu mặc váy từ bao giờ thế hả...- Nam ngoác mồm không nói thêm được một lời nào nữa

_Không ngờ đó...thay đổi thần tốc- Thông xoa cằm nhìn nó- ra đáng tiểu thư yếu ớt ghê á chứ

_Bỏ ngay cái giọng trêu người đó đi- nó găm gừ trong miệng tay nắm chặt sẵn sàng cho Thông ăn đấm

_Chị...Lam...ngày...càng...đẹp- Kenvin ấp úng không chịu được

_Cảm ơn cậu- nó mở ra một nụ cười mà bảo đảm chưa ai thấy, một nụ cười trong sáng rạng ngời khiến cả đám nam sinh té ngã ào ào(không chém nhá)

_Oh...no..., muội muội lạnh lùng của ta đâu rồi...- Nam ôm đầu rồi gào lên

_Hừ, do có chuyện nên mới như thế này thôi- nó quắc mắt nhìn cả đám.

_Con yêu...- có bóng của một người phụ nữ sang trọng từ ngoài cổng chạy vào ôm nó

_Dạ...mami, mami về nhanh ghê á- nó cũng ôm lấy bà khuôn mặt hạnh phúc không thể tả.

_Xem con gái của mami nào, một tháng không gặp mà con càng ngày càng xinh- bà xoay nó một vòng nhận xét rồi hôn lên má nó.

_^, mami , đây là các bạn của con- nó giới thiệu cả đám với bà

_Được rồi, các cháu đi học ngoan ngoan nhé, ra về Lam dẫn các bạn đến nhà của mami để mami đãi một bữa cơm nhé- bà cười với cả đám rồi leo lên xe đi ngay.

_Nhìn bà ta quen quen- hần nhớ là đã từng gặp bà ở đâu đó

_Mẹ của Lam hả- My hỏi

_Ừ, nhưng là mẹ nuôi của Lam thôi- nó gật đầu, khuôn mặt băng giá lại hiện lên trên mặt

_À, chưa bao giờ nghe chị Lam kể về ba mẹ mình cả- Kenvin vô tư nói mà không biết rằng đã chạm vào nỗi đau của nó, hấn thấy ánh mắt nó long lanh lên một chút rồi nó quay người bỏ đi

_Kenvin, đừng nhắc đến ba mẹ của Lam, họ đã mất lâu rồi- Nam chờ cho nó đi xa rồi mới nói.

_Hả... vậy lúc này em đã...- Kenvin thở dài... tội cho chị Lam quá.

Nhìn nó bỏ đi hấn tự nhủ thầm, xem ra nó cũng không mạnh mẽ như hấn nghĩ, cũng khá yếu đuối và đáng yêu đấy chứ và chân hấn không chủ định mà đã bước theo nó. Còn hiện giờ thì nó đang ngồi trên cái ghế đá của Nam, mắt nhắm hồ nước xanh lâu lâu lại có một chiếc lá vàng rơi xuống làm mặt hồ gợn sóng. Chợt có một cánh tay đặt lên vai nó

16. Chương 16

_Huynh đi đi, muội cần yên tĩnh- không cần quay lại, nó cũng biết người đó là hấn

_Muội tài thật, không cần nhìn cũng biết là huynh- hấn ngồi xuống cạnh nó và im lặng ngắm nhìn nó. Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, một cơn gió khẽ thổi bay mái tóc nó, hấn cảm một lọn tóc của nó rồi khẽ hít lấy mùi oải hương trên tóc nó, hấn cũng không hiểu sao mình lại làm như thế.

_Bỏ ngay cái trò đó, tóc của muội chứ không phải tóc của huynh- nó quay phắt lại nhìn hấn- và cũng dừng nhìn muội bằng cái ánh mắt đó.

_Hơ- hấn thả tóc nó ra- mà ánh mắt gì

_Ánh mắt huynh nhìn mấy đứa con gái bám lấy huynh, muội không phải là tui nó, tệ hại - nó quay mặt đi

_Hả... tệ hại, với nó hấn tệ hại như vậy cơ à...- hấn chỉ biết lắc đầu cười trừ, ít ra nó cũng rất đặc biệt trong mắt hấn, sao hấn có thể coi nó như những đứa con gái khác được.

_Hừm...- nó đứng dậy bỏ đi, miệng lầm bầm- tại sao vẫn chưa nhớ ra chứ- bất giác nó lại thở dài.

_Con người muội thật ra là như thế nào đây- hấn một lần nữa lại đặt một dấu hỏi to đùng về nó.

Chiều tan học, nó cùng cả đám bước ra cổng trường...mami đã đứng chờ tui nó sẵn, khuôn mặt nó nghiêm túc và chạy ào về phía mami, một tiếng súng nổ vang, một viên đạn đã ghim trúng bắp vai khi nó che ami, hấn cũng đã bắt được tên sát thủ vì nhận thấy hành động lạ của nó và nó cũng từ từ gục xuống. Bất tỉnh một thời gian lâu, tỉnh dậy thì hơi ới... nó nhận ra mình đã ở trong bệnh viện.

_Con tỉnh rồi à- mami đỡ nó ngồi dậy với gương mặt tràn đầy lo lắng

_Con không sao đâu mà- nó cười với mami

_Là lỗi của mami, cứ nghĩ là về đây sẽ an toàn nên không cần vệ sĩ...nào ngờ...- mặt bà buồn rười rượi

_^^, đâu sao đâu mà, con cũng là một vệ sĩ của mami đấy thôi- nó an ủi bà- con nghĩ mami nên về Mỹ, ở bên đây không an toàn đâu.

_Ừ, mami biết rồi- bà gật đầu- nhưng do mami nhớ con quá thôi.

_Dạ, khi nào rảnh, con sẽ xin phép ông sang thăm mami mà- nó cười tươi

_Lam...tỉnh rồi hả-My chạy vào phòng một cái vèo- Lam đói không? Khát nước chưa? Có thấy đau hay là mệt ở chỗ nào không? Lam muốn ăn gì? Lam ăn cháo hay uống sữa nhé?.....

_My...hỏi từ từ thôi, Lam ớn- nó đáp lời My

_Chị Lam... em mang tiếng kẻ cặn chị mà cũng không bảo vệ được chị- Kenvin cúi đầu ân hận

_^^ cậu làm sao mà phản ứng kịp trong trường hợp đó, cậu đâu có được luyện tập đàng hoàng

_Muội đỡ chưa- Nam đem vào trong phòng nó một bó hoa oải hương.

_Giờ cháu mới nhớ ra bác là ai- hần bước vào nói chuyện với mami nó nhưng Thông đi đằng sau thì nhận thấy được sát khí mà người hần đang tỏa ra- bác là vợ của ông Mike, người đứng đầu trong tập đoàn huấn luyện sát thủ tại Mỹ, cháu đã gặp bác một lần trong buổi tiệc của thế giới đêm tổ chức tại Nhật.

_^^, cháu nói không sai- bà gật đầu

_Á... ra muội được huấn luyện ở đó á- Nam bắt ngờ... hèn gì, mạnh lên thấy rõ

_Lam là 1 trong 5 sát thủ mà chồng bác tự tay huấn luyện và giỏi nhất đấy- bà mỉm cười

_Còn muội- hần tát nó một cái khiến ai cũng giật người-hết chuyện rồi hay sao mà đem tính mạng của mình ra đùa giỡn vậy hả-chưa kịp thấy nó nổi giận thì đã thấy hần nổi giận trước, bang chủ Devil nổi giận...chắc chắn sẽ có án mạng(115 gấp đề...)

_Chẳng ai đùa, cái gì cần làm thì muội sẽ làm- Nó cũng tức giận khi bị ăn một cái tát

_Hừ, để rồi biết bao nhiêu người lo lắng uội vậy hả- nghe câu trả lời của nó, hần càng tức điên lên được và quát lớn.

_Thà để muội chết chứ không để cho người thân muội bị tổn hại đâu-nó tức giận đập tay xuống giường, vết thương trên bắp vai chưa kịp kéo da non thì bắt đầu rỉ máu.Ôm vai mình thở dốc-chết tiệt, mọi người về hết đi, tôi cần nghỉ ngơi, một mình mami ở lại được rồi- nó nằm xuống quay mặt vào trong và đuổi tất cả ra ngoài.

_Thôi, ra ngoài đi- hiểu tính tình nó nhất, Nam thở dài kéo mọi người ra ngoài.

_Hừ...bực mình- hần cũng đành ra ngoài, nó đâu biết được khi nó gục xuống là lúc hần bàng hoàng đến mức nào, một DarkMoon mạnh mẽ là thế cuối cùng cũng gục ngã trước mắt hần, tim hần thót lại và nếu như Thông không ngăn kịp hần cũng đã giết chết tên sát thủ đó rồi, tim hần càng lúc càng thất lại và không thở nổi khi nó đang cấp cứu kia chứ.Đúng là điên thật mà

_Bác kể ấy đưa nghe một câu chuyện về Lam nhé-sau khi đóng kín cửa phòng, bà ngồi xuống ghế và mỉm cười

_Vâng- cả đám gật đầu

_Bác là mẹ nuôi của Lam, là bạn thân của ba mẹ Lam ngày trước, cách đây 12 năm, tức lúc đó Lam chỉ mới 5 tuổi mà thôi, biết Lam là con nhà giàu, 1 nhóm người đã bắt cóc để tống tiền gia đình Lam, ba mẹ và ông nội của Lam đã tìm ra bọn bắt cóc, khi ập vào là lúc tên cầm đầu dùng súng đe dọa Lam, Lam đã quá sợ hãi và bất ngờ cắn vào tay tên cầm đầu, vừa thoát được Lam đã chạy về phía ba mẹ của mình, cũng là lúc phát súng đầu tiên nổ ra cướp đi tính mạng ba mẹ Lam khi ông xông ra che chắn cho nó.Lam cũng đã chạy về phía mẹ mình, nhưng tên cầm đầu vẫn nổ súng nhắm vào mẹ Lam nên bà cũng bị trúng thương, nhưng vì cái sốc mất chồng, mẹ Lam cũng không qua nổi trong đêm hôm đó.Các cháu nghĩ bị mất đi cha mẹ vào một độ tuổi như thế, mà còn vì mình mà chết, một đứa trẻ hồn nhiên như Lam còn có thể vui vẻ được không, hơn 2 năm nó bị trầm uất và không noi chuyện với ai. Lam bắt đầu học võ để bảo vệ chính bản thân mình và người thân.

Kể cũng lạ, nó cũng rất có năng khiếu , lĩnh ngộ rất nhanh và cũng rất thông minh, 2 năm vừa rồi qua Mỹ là lúc chồng cô truyền thụ mọi tâm huyết của ông cho nó nên đó là nó lý do vì sao nó phát giác rất nhanh tên sát thủ tấn công cô- bà ngậm ngùi kể lại.

Tất cả đều im lặng vì bây giờ mới hiểu tại sao nó thà chết chứ không để người thân của mình bị thương.

_Con ngủ chưa- bà bước vào phòng nó

_Dạ chưa- nó xoay người ra- mami kể ọi người nghe rồi chứ gì

_Vì họ là bạn tốt của con mà- bà mỉm cười - à...cái cậu Tú ấy, con đừng giận cậu ta, cậu ta là người lo cho con nhất đấy... cậu ta bế con đến bệnh viện luôn mà mami chưa kịp gọi xe cứu thương nữa đấy.

_Cái loại vô tình như hần á, mami đừng đùa- nó ngạc nhiên không nói nên lời

_^^, xem ra cậu ta có vẻ thích con- bà liếc nhìn nó

_Con đi ngủ- nó trùm chặn lại kèm theo khuôn mặt đỏ bừng.

17. Chương 17

Chỉ vài ngày sau nó đã khỏe và xuất viện.(trâu bò)Còn mami nó thì bị baba lôi về nhà vì tội trốn ông đi thăm nó, còn làm cho con gái cưng của ông bị thương.Đến hôm nó đi học trở lại thì:

_Chị Lam...- cả đám Devil cúi chào nó- hoan nghênh chị Lam trở về

_Cái gì đây- nó trợn mắt nhìn cái bánh kem to đùng trước mặt.

_Dạ, đây là bánh kem anh em trong Devil cùng nhau làm để mừng chị Lam khỏe lại- Kenvin vui vẻ nói với nó

_À... nếu mọi người làm thì tôi ăn một tý vậy- cắn một miếng bánh nó gật gù- cũng khá ngon đấy, mọi người chia nhau ăn đi

_Lam không được ăn- một tên con trai đeo mắt kính có vẻ rất tri thức- cái bánh kem này không có chút vệ sinh nào cả.

_Thích ăn thì sao- nó ăn hết luôn miếng bánh làm tụi đàn em cảm động lắm vì biết nó không thích ăn ngọt. Vì sao biết ư? Cách đây mấy hôm tại canteen trường, Nam trêu nó bằng cách quăng vào mồm nó một thỏi socola, kết quả là nhờ My chăm sóc thì đến ngày hôm sau Nam mới tỉnh lại được(tự tưởng tượng nhá)- tôi vào lớp đây.

_Lam...nàng đừng ăn cái bánh đó- một đám con trai ở đâu chạy xộc tới.

_Các người thuộc Devil à- nó nhìn những khuôn mặt lạ lẫm, có trách thì trách tại sao nó thay đổi nhanh đến vậy, hôm nó mặc váy đi học là ngày nó có Fan kể cả nam lẫn nữ bởi vì thật sự lúc đó nó chẳng khác gì thiên thần, không ai cưỡng lại được sức hút của nó(đẹp không phải cái tội mà là nguồn gốc của mọi cái tội).

_Là lũ hâm mộ chị Lam, do thấy chị đẹp quá- Kenvin thì thào vào tai nó

_Thôi, làm ơn đi, đứa nào còn lảng vảng Lam này không tha- nó trưng một khuôn mặt lạnh băng thường ngày khiến cả đám đông cứng.

_Này...không thay đổi được thái độ đi chút nào à- không biết Hạnh từ đâu bay tới đập vai nó(=.= Hạnh cô nương e back, pháo hoe pháo hoe)

_Ồ...- nhìn Hạnh đang đi với Đạt nó chọc- hai người tình tứ trước mặt ai đấy hả...- ời nó thông thả bước vào lớp.

_Tình tứ gì chứ...mặt Hạnh đỏ bừng gân cổ cãi lại nhưng tay vẫn nắm Mr Đạt rất chặt rồi cũng theo nó bước vào lớp.

_Muội khỏe chưa-Nam cười tươi khi nhìn thấy nó

_Khỏe rồi, không sao đâu-nó gật đầu đáp lại

_Hajz.... làm Hạnh cô nương mấy bữa nay cứ hồi thăm mãi thôi- Thông để hai tay sau gáy cười đều

_Ai...ai hồi thăm chứ hả,nói xạo cũng có cơ sở chút đi- mặt Hạnh càng lúc càng đỏ hơn(Hạnh rất cảm ơn nó vì đã giúp cô nhận ra giá trị của mình và nhận ra có một người luôn âm thầm quan tâm bảo vệ cô nên Hạnh quý nó lắm, nhưng chưa kịp cảm ơn thì nó đã nằm viện).

_Chứ ai ngày nào cũng chạy sang chỗ My hỏi Lam khỏe chưa, bao giờ đi học, có bị di chứng gì không-Kenvin bắt chước từng động tác của Hạnh.

_Anh Đạt...- Hạnh không biết làm sao nên đành quay ra cầu cứu Đạt

_Thôi thôi... tha cho Hạnh đi- Đạt xoa đầu Hạnh.Thật sự thì bây giờ lớp 11D hội tụ đầy đủ tất cả cao thủ của StarKing, cả đám đều chuyển lớp về đây hết.

_Biết tin gì chưa...- My ngồi sát nó, mắt long lanh

_Hử...- nó đáp lại

_Sắp tới lễ hội khiêu vũ rồi đây, có cả các trường khác tham gia nữa- Hạnh rời Đạt áp sát nó y hệt My

_Sẽ có các mỹ nhân xuất hiện- mắt Thông mơ màng

_Thì liên quan gì đến Lam- nó nhìn hai cô nàng đang áp sát mình và phát ngôn khiến hai cô muốn bay vào bóp cổ nó cho chết thì thôi

_Thì vũ hội mà, phải mặc váy- My nói như giáng một đòn mạnh vào tư tưởng của nó

_Hả... không đi- nó gần như là lắc đầu ngay lập tức

_Không được, phải đi, Hạnh chưa được ngắm Lam mặc váy- Hạnh tiếc hùi hụi vì không được nhìn thấy nó mặc váy hôm trước vì lúc đó cô nàng đang chăm sóc cho Đạt.

_Á... có con gì lạ chưa kìa- nó chỉ ra cửa sổ, cả đám nhìn theo hướng chỉ tay của nó thì nó đã nhảy phóc ra khỏi lớp và đu lên cây phượng ở công viên trường để nằm ngủ. Đến trưa hần định bụng leo lên chính cây phượng đó để nằm ngủ thì gặp nó .(tư tưởng lớn gặp nhau)

_Này- hần gọi nó dậy

_Hửm... mami cho con ngủ một chút đi mà- nó nhõng nhẽo

_Huynh nè, mami gì chứ- hần lay nó dậy và cũng công nhận là khi nó nhõng nhẽo cũng đáng yêu ra phết.

_Hử...- dường như nhận ra mình vừa mới làm gì, nó bưng tỉnh- có chuyện gì- nó hỏi hần

_Sao lại ngủ ở trên này, phòng y tế sao không ngủ- hần hỏi (thế ông cũng định ngủ trên đây còn gì)

_Trốn cái tụi trong lớp, bắt muỗi mặc váy đi nhảy á- nó ôm đầu....- ời má ơi

_À...- hần gật gù

_Huynh làm gì ở đây- nó hỏi lại

_Ờ ờ... định leo lên đây hóng mát thì thấy muỗi nằm đây trước rồi- hần trả lời

_Á...thấy rồi...Lammmmm... xuống đây mau- My ngược nhìn nó và hần

_Leo lên đây- hần vẫy tay gọi My

_Anh Nam....- My hét gọi Nam ra và chỉ nó đang đu trên cành cây phượng - lên thôi Lam xuống cho em

_Hả, sao 2 người leo được lên đó hay vậy- Nam trố mắt nhìn, đơn giản là cây phượng tính từ đất lên cao thì 5 mét mới có cành chia ra để trèo lên, thân cây phượng rất to nên không thể ôm thân cây mà leo lên được.

_Ờo- my há hốc mồm nhìn cái cây rồi mới ngấm lại lời của Nam- xuống đây Lam, suốt đời ở được trên đó hả

_Đây đây, xuống xuống- nó đành nhảy xuống- gọi Lam có chuyện gì đây

_Đứng yên- My cầm một cái thước dây và đo cho nó- đo kích thước để may váy chứ sao, Lam như vậy làm sao có thể mặc đồ xấu được, giờ tay lên

_Hả, không mặc đâu- nó lắc đầu

_Muốn chết không- mặt My đành lại cầm tay quẹt ngang cổ xem như là lời cảnh báo đối với nó.

_Á...dạ..không- nó toát mồ hôi

_Tốt, xong rồi- My chạy vội đi

_Này- nó ngược lên nhìn hần- có chỗ nào kín đáo trốn đến hết lễ hội được không

_Có, nhưng không chỉ- hần nhún vai rồi cũng nhảy xuống- vì huynh cũng muốn xem muỗi mặc váy, cố gắng đi nhé.

_Này....- nó nhìn hần bước đi mà cũng hết biết nói sao.

Chán nản, nó đành lái đến POP để nhâm nhi vài ly cocktail cho đỡ thèm, lúc nằm ở bệnh viện mami đâu có cho nó uống rượu

_Chị Lam- cả đám nhân viên cúi chào nó

_Ừm, tiếp tục làm việc đi- nó gạt đầu rồi tiến đến quầy rượu , gọi đủ loại cocktail để thưởng thức

18. Chương 18

_Này em, anh mời em một ly rượu nhé- 1 thằng say rượu thấy nó gọi đủ món nên cũng ve vãn lại gần.

_Muốn chết à- nó đập tên đó bay ra khỏi bar kèm theo 2 cánh tay đã bị gãy rời- vừa ngồi xuống lại ghé thì...Hạnh chạy đến ôm chặt nó từ phía sau-nghet thở...Hạnh...Đạt...Kenvin...cứu...- nó thở dốc

_Á...hihi...-Hạnh buông nó ra- Đạt mời Hạnh làm bạn nhảy rồi nè, Lam đã có ai chưa

_Tình cảm phát triển nhanh ghê nhỉ- nó đánh trống lảng- coi cái mặt rạng ngời kèm luôn chói lóa kìa

_Ồ, hồi là Lam có ai đi cùng chưa mà- Hạnh lắc lắc vai nó

_Chưa, không thích- nó không thể uống cocktail vì bị Hạnh lắc vai liên tục

_Nhưng My đã may vá xong cho tui mình rồi mà- Hạnh tỏ vẻ khó hiểu

_CÁI GÌ!!!!may xong rồi á, sao nhanh thế- nó đứng phắt dậy

_Chứ sao, nhanh mà- Hạnh cười khoái chí

_Thôi rồi- nó ngồi phịch xuống, nốc cạn ly cocktail , tay xoa xoa hai thái dương

_Coi kìa coi kìa, coi cái vẻ mặt bất mãn chưa kìa- Hạnh bĩu môi- không thoát được đâu

_My, may áo tới đâu rồi- Thông thấy My và Nam bước vào quán thì hỏi

_Ok, 3 nàng công chúa đã xong, còn đồ của các ông thì tự xử lý đi- My cười mãn nguyện

_Kenvin...đỡ...- nó ngất ngư như muốn té làm Kenvin đứng sau cứ lo là nó té thật-dạo này bình yên quá, chả có ai để động tay động chân cả.

_Thật ra là có nhưng bị xử trước rồi- Nam giải thích với nó

_Oài, chán thế- nó đập bàn cái rầm- đi gây chuyện thôi- nói là làm, nó đứng dậy đi một mạch ra xe

_Huê vốn, thành phố này và thành phố của Đạt chả ai dám đụng đến muội đâu- Nam cười

_Thì sang chỗ khác- nó đáp lại

_Này, đừng có điên, vết thương chưa lành hẳn mà đòi đi đâu- hần lòi nó xềnh xệch về phía cả bọn

_Đúng đó- My ôm chặt lấy nó.

_Aiss... cái số tui- nó vuốt mặt ngược lên trời.

19. Chương 19

Lễ hội khiêu vũ cũng đã đến, sáng sớm vừa bước ra khỏi nhà, nó đã được Hạnh và My tiếp đón nồng hậu bằng cách là...: lôi ngược vào nhà> bắt nó mặc váy> trang điểm chỉnh chu.E hèm, kế tiếp là quãng cực cứng nó luôn ở nhà và bắt nó ngoan ngoãn ngồi yên trên chiếc xe BWR của Hạnh.Đúng 9h sáng, 3 nàng công chúa xinh đẹp có mặt tại cổng trường StarKing, hiện đang có rất nhiều học sinh của trường khác tới tham gia buổi hội chợ sáng của trường nó.

_Hừm... bực mình quá- nó cảm thấy khó chịu với cái váy ngắn xòe ra mà My bắt nó mặc,vướng víu quá đi.

Bước về gian hàng bán nước(đủ loại nước...) của lớp, 3 đứa có nhiệm vụ mời chào khách hàng, khỏi nói cũng biết sức hút của 3 đứa nó lớn đến nhường nào, đã vậy phía trong tiếp khách bưng nước lại là 5 tên được rửa của phe ta, Hiaz....11D bội thu rồi đây

_Cái trò gì đây- nó ngồi xuống ghế nhìn My và Hạnh cười tươi tiếp khách mà nó phát hoảng...

_Á.... chị Lam kìa...- một đám con gái chạy ào về phía nó- cho tụi em chụp với chị một tấm

_Chụp xong thì vào quán uống nước nhé- nó gật đầu(vẫn không quên nhiệm vụ được giao)

_Vâng ạ- tụi con gái gật đầu cái rụp, đầu phải dễ gì nói chuyện được với nó, xung quanh nó toàn cao thủ, làm sao đứa nào dám bước vào tiếp chuyện.

_Hơ, dụ khách còn hơn tụi mình á chứ- Hạnh nhìn nguyên đám con gái bu lại chụp hình với nó rồi lon ton chạy vào quán.

_A...chị Lam- tụi đàn em trong Devil cũng bước đến xúm xít một hồi rồi cũng chui vào quán

_Hơ..hơ..., lớp ta thu bọn tiền đây- My cười ranh mãnh vì thấy từng tốp đông bị nó kéo vào quán và hút luôn khách của quán khác- năm sau cứ thế mà phát huy.

_Không ngờ my baby của chúng ta lại nổi tiếng đến vậy- Hạnh gật gù nhìn nó- sáng nay kêu mua thêm đồ để bán là chính xác.

_Chứ sao- My cười thỏa mãn. Đến 11h trưa là lớp nó đã bán hết hàng, lê lét vào trong lớp, nó nằm dài xuống bàn và thở.

_Chị Lam uống nước- Kenvin đưa cho nó một ly nước đá

_Cảm ơn- nó uống nước rồi thở dài- vũ hội là vậy sao

_Ấy, đây chỉ mới là hội chợ mà thôi, đến chiều mới là lễ hội khiêu vũ, lúc đó My sẽ mang bộ váy khác cho Lam-My nháy mắt với nó

_A... sao thảm vậy nè- nó gục mặt xuống bàn, tiếng cười cả lớp vang lên trước hành động của nó, đúng là càng ngày nó càng đáng yêu.

_Haiz... thiệt là thảm, năm sau để mình Lam mời khách là được rồi- Hạnh phe phẩy tay còn Đạt thì đang bóp vai cho Hạnh(ước gì... mình được như cô ấy)

_Lam... khép chân lại, đang mặc váy- My vừa dứt lời nó vội khép chân còn cả đám thì cười lớn.

_Alo...- nó cầm điện thoại- ừ...chết hết luôn đi...

_Chị Lam sao thế- Kenvin hỏi nó

_Thư kí của ông gọi...bảo tôi mặc váy rồi chụp hình gửi cho ông vài tấm, muốn chết quá- nó động đầu kinh kinh xuống mặt bàn

_A... có tin này hay lắm nè- mắt Nam sáng lóa.

_Chuyện gì- cả đám hỏi, nó cũng thôi động đầu nhìn Nam

_Tú đại ca nhà ta sắp đính hôn- Nam vỗ vai hân hân còn hân thì tỏ vẻ đầy khó chịu

_Ồ ồ ô, ai xui xẻo vậy nè- Thông cười trêu hân

_Lương tiểu thư, cháu gái của chủ tịch tập đoàn đá quý Lương Hà, danh giá lắm đó nha, nhưng chưa thấy mặt bao giờ- Nam giới thiệu tiếp

_Phụt...- nó đang uống ngụm nước thì phun ra hết rồi hét lớn- CÁI GÌ!!!!!!

_Hử- cả đám quay lại nhìn nó

_A...aaaaaaa, ông nội ơi, ông muốn con tức chết đây mà- nó lập tức bấm số điện thoại-ÔNG NỘI.... ÔNG HẾT THƯƠNG CON RỒI HẢ....CÁI VỤ ĐÍNH HÔN LÀ SAO....- nó quát trong điện thoại khiến cả đám

ngắn tò te- CON KHÔNG BIẾT, NỘI TÌM LÝ DO NÀO THUYẾT PHỤC HƠN ĐI,ĐÌNH VỤ ĐÍNH HÔN LẠI NGAY CHO CON- sau màn độc thoại với cái điện thoại, hành động cuối cùng là veoooooooo.....cái điện thoại bị nó ném không thương tiếc=> trúng tường dội ra=> vỡ tan tành(ai ve chai....hơ)

_Không lẽ....muội là cháu gái và họ Lương danh giá- Nam lắp bắp

_Không thể nào- Thông lắc đầu

_Người như vậy sao là đại tiểu thư nhà họ Lương được- Hạnh cũng tán thành với Thông còn Đạt thì gật đầu lia lịa.

_Không coi họ của tôi hả-nó tức không chịu nổi- LƯƠNG NHẬT LAM LÀ TÔI ĐÂY NÈ!!!- nó quát lớn rồi bỏ về nhà.Tình hình là nó đang ăn cơm rất chi là ngẫu nhiên, miệng nó phồng lên vì đầy cơm.Thì chuông cửa reo lên, vừa mở cửa thì người ẩn chuông làhắn.

_Phì....- nhìn cái miệng phồng to và đôi mắt nó cũng đang trợn to lên nhìn hắn, ngổ quá, hắn không nhin cười được.Sau khi vào nhà và húp hết 2 chén canh, cái miệng nó mới trở về được bình thường.

_Có chuyện gì- nó lại trở về khuôn mặt như mọi ngày

_Tâm trạng ổn chứ- hắn thôi không cười nữa và hỏi nó

_Bực bội vì bị qua mặt- nó đáp lại

_Vậy tính sao-hắn lại hỏi

_Nge rồi đó, đình ngay cái vụ đính hôn dở người này lại-nó đáp

_Hơ- hắn thốt lên một tiếng,dở người, bao nhiêu người muốn kết hôn với hắn còn không được, đối với nó kết hôn với hắn thì là dở người.Đôi vai hắn run lên 1 nửa vì tức một nửa vì buồn cười vì hắn lại mới tìm ra thêm 1 bản chất trong con người nó: con nít cực kì.- nghe Nam nói là không muốn lấy chồng.

_Đương nhiên, lấy chồng rồi sinh con rồi nuôi con.....á...vừa nghĩ tới thôi là muốn nổi da gà- nó xòe từng ngón tay ra liệt kê rồi ôm đầu rồi la lớn.

_Phụt....- ê hê hê, lần này là tới phiên hắn bị sặc nước- sao muội lo xa quá vậy

_Chứ nói thử, bộ không phải như thế à-nó lườm hắn

_Lý do chính đáng hơn đi- hắn phát tay gạt ngay ý kiến của nó

_Có thêm một người thân là mang thêm một nỗi lo- nó xoay xoay chén cơm

_Ừm- hắn cũng đã biết cái lý do chính đáng của nó, kết luận của hắn về nó là: người sống theo tình cảm

_Đói chưa- nó hỏi

_Đang- hắn đáp

20. Chương 20

_Ăn nhá- nó chỉ lên bàn cơm

_Ok - hắn gật đầu và ăn cơm chung với nó luôn

_Nếu ông bắt muội cưới huynh thì sao- hắn dò hỏi

_Tẩu là thượng sách- nó đáp gọn

_Không lẽ huynh tệ đến mức khiến muội phải chạy trốn sao- hắn hỏi nó mà trong lòng dâng lên một nỗi buồn khó tả.

_Cũng không hẳn, gặp phải tên nào muội cũng chạy hết, huynh thì càng phải chạy, không thôi bị lũ con gái trong trường đè bẹp chết mất- nó lắc đầu

_Hả...- hẳn bật cười- huynh cho dù thế cũng không bằng muội

_Khỏi khiếm tốn- nó phẩy tay không để ý

_Chứ sáng nay ai tiếp khách mà con trai cũng vào mà con gái cũng dzô- hẳn gợi ý lại cho nó- à mà sao muội không thích mặc váy- hẳn đổi chủ đề nhanh phát sợ

_À, một lời hứa khi nhỏ thôi- nó nói mà thắc mắc trong lòng, không lẽ hẳn đã quên hết kỉ niệm đó thật rồi sao, sao chỉ có một mình nó nhớ thôi chứ.

Ầm... My mở cửa và chạy ào vào nhà nó thì cực bất ngờ khi thấy hẳn cũng ở đây.

_Ai da da, tập làm vợ chồng với nhau nhanh thế- Hạnh che tay cười khúc khích

_Bỏ ngay cái thái độ đó đi- hẳn lờm Hạnh nhưng trong lòng thì cũng vui vui

_My mang váy đến cho Lam nè- My đưa cho nó một cái túi rõ là to- đúng 4h chiều nay bọn này sẽ qua trang điểm cho Lam

_Oạch...- nó chỉ biết lắc đầu- cho Lam xin 2 chữ bình yên, Lam tự làm được, không cần phiền đến hai người đâu

_Nhưng 6h là phải có mặt ở trường với bộ váy đấy nhá, không thôi biết tay 2 bọn ta- mắt Hạnh long lanh còn mắt My thì lóe sáng

_Vâng vâng, tôi biết cái số phận của tôi rồi- nó gật đầu lia lịa rồi tổng 2 cô nương vẫn đang léo nhéo bên tai nó ra khỏi nhà.

_Phá lệ thật hả- hẳn mỉm cười

_Ừ, vì người ta không nhớ sao mình cứ phải giữ lời hứa đó làm gì- nó gật đầu- chưa kể còn phải chụp hình cho ông nữa, đường nào chả phải mặc.

_À...mà tự trang điểm được sao- hẳn nói như vẻ không tin nổi

_Được, đã từng bị bắt học qua- nó gật đầu chắc nịch- thà tự làm hơn hơn để hai cô nương kia trét cả kí lô phấn lên mặt

_Ai dà, My à Hạnh nghe được chắc buồn lắm- hẳn lại tiếp tục đổi chủ đề- sao lại lấy tên là DarkMoon

_Đơn giản, thích bóng tối hơn ánh sáng, ngưỡng mộ vàng trắng hơn ánh nắng mặt trời, không đặt tên DarkMoon chứ không lẽ đặt là Sunlight(tên của một háng nước rửa chén. ai không biết cứ xem tivi sẽ rõ)

_Vậy ra chỉ có 3 người biết về lai lịch của DarkMoon- hẳn gật gù

_Ừ, kaka trước, sau này là huynh và My- nó cũng đáp lại- còn Devil từ đâu mà có

_Ban đầu là nhóm chỉ có huynh và Nam thôi, sau đó lại bắt đầu có một số đàn em, từ từ dần dần mở thêm thuộc địa, thế thôi- hẳn nhún vai- còn cái thẻ đen huynh làm sau khi nmuội đi du học đấy, ban đầu chỉ tính làm 2 cái cho huynh và Nam, nhưng lúc đó muội lại lập công quá lớn đi nên huynh quyết định làm một cái đó uội.

_À ha- nó gật đầu- chỉ thấy nó được cái là uống rượu free, ngoài ra chả được cái gì

Hai đứa cứ nói chuyện dông dài, tùm lum chủ đề đến 4h chiều thì có người mang lễ phục đến cho hẳn nên hẳn cũng tạm biệt nó để về nhà thay đồ. Còn nó cũng bắt đầu tự trang điểm ỳnh.Bới tóc phía sau thành một búi gọn gàng rồi nó dùng sợi dây có đính những hạt đá lấp lánh buộc quanh búi tóc của mình, phía trước thì nó để mái xéo và hai cái bat dài uốn lượn.Đến phần trang điểm, nó kê ki về một cánh bướm cách điệu bên khóe mắt phải và dùng đá đính lên trong cánh bướm, rồi nó vẽ i mắt của mình một màu tím trùng với bộ váy nó sẽ mặc.Một màu hồng cánh sen hiện trên đôi môi xinh đẹp, phớt chút má hồng kên hai gò má cao. Nhìn mình trong gương , nó tự tặc lưỡi, trông nó cũng khá ổn đấy chứ.(không biết học ở đâu, tở ké một khóa vớ).

Chỉ như vậy thôi mà tốn cả tiếng đồng hồ của nó, khoác bộ váy tím sang trọng mà My đã may cho nó, một chiếc váy ôm ngực ,eo và suôn dài xuống tận gót chân và để vai trần, My cũng đã chuẩn bị cho nó một đôi

giày pha lê tím tuyệt đẹp, một sợi dây chuyền hình cánh bướm, đôi bông tai mặt trăng đã ở đúng chỗ. Thế là hoàn hảo ột buổi khiêu vũ.Khó khăn lắm nó mới đành bi bi cục cựa của mình để bắt taxi đến trường.

6h chiều, không khí vũ hội rộn rã, bao nhiêu là cặp đôi cùng sánh bước cười nói vui vẻ bước vào trường, chiếc taxi đỗ xịch trước cổng trước cổng trường StarKing, 1 nàng công chúa bước xuống, đôi mắt lấp lánh chứa muôn ngàn ánh sao (học của Romeo), nhẹ nhàng bước đi đẹp dịu dàng như nàng chiêu hoàng hôn tím biếc.

21. Chương 21

_Woa, chị Lam tối rồi kìa- cả đám học sinh thốt lên

_Tối rồi- My chỉ tay về phía nó ánh mắt vừa mẫn nguyện vừa ngưỡng mộ

_Kenvin, đưa anh thuốc trợ tim-Thông nhìn thấy nó rồi dựa hẳn vào Kenvin vì đứng không vững

_Đẹp quá- mắt hạnh lộ rõ hai hình trái tim khiến Đạt lấy tay che đi luôn

_6h rồi, vào trong thôi- nó khoác tay My và Hạnh

_Đứng yên, êy cô bạn- My gọi 1 đứa học sinh đang đứng ngoài- phiền bạn chụp cho tụi này một tấm

_Vâng- đứa con gái xuyết xoa vì sắp được chụp những người nổi tiếng bật nhất trong StarKing.

_Hôm nay My và Hạnh xinh quá- sau khi chụp xong nó quay lại cười với hai cô nàng khiến cả đám con trai bên ngoài xịt máu mũi(hiển máu nhân đạo).

_Tối nay mọi vui lòng làm bạn nhảy của huynh nhé- hẳn cúi xuống và đặt một nụ hôn lên bàn tay nó(như haon2g từ công chúa ý nhỷ).

_Rất sẵn lòng- nó nghiêng đầu nhẹ một cái rồi mỉm cười với hẳn làm tim hẳn đập loạn xạ(Kenvin...thuốc trợ tim). Thông và Kenvin ùng đã có 2 cô gái xinh đẹp kề bên, 5 cặp đôi lần lượt dặt nhau vào hội trường, mọi ánh mắt đều hướng về nó và hẳn, hai nhân vật nổi đình nổi đám của StarKing, hâm mộ cũng có,ganh tị cũng có, ghen ghét cũng có nhưng... hai đứa nó chả xem ra gì,2 cặp mắt lạnh lùng quét sang hai bên khiến cả hội trường như đông băng(vũ hội lạnh nhất mọi thời đại)

_Của mọi- hẳn đưa cho nó một ly nước trái cây

_Uhm- nó đón lấy ly nước và nhìn xung quanh- ủa...cả đám mới đây mà đâu hết rồi

_Chàì, người ta cũng phải có không gian riêng chứ-hắn mỉm cười- một điệu Vance nhé, đại tiểu thu đã được học chưa- hẳn mời nó

_Đã được học- nó gật đầu rồi nắm tay hẳn cùng bước ra.Hội trường đều dẫn ra cho hẳn và nó bắt đầu điệu nhảy.Một bước hai bước rồi ba bước, bàn tay hẳn như nắm nó chặt hơn, tiếng âm nhạc nhẹ nhàng hòa vào bên tai, nó và hẳn cùng tạo nên một vũ khúc thật đẹp khiến tất cả hội trường lặng thinh và nhìn ngắm cả 2.

_Đẹp quá, chụp một bức- My đứng từ xa- công em lên để em chụp- My nói với Nam

_Ok- Nam cũng hí hửng giúp My một phen

Bản nhạc kết thúc, mọi thứ như vỡ òa, tiếng vỗ tay ngợp trời làm nó choáng, còn My thì cũng chụp được rất nhiều bức ảnh đẹp.Cuối cùng vì quá nhức đầu, cả hai đều phải trốn ra công viên đằng sau trường để có thể thư giãn một chút.

_Mọi nhảy đẹp lắm- hẳn mỉm cười

_Cảm ơn- nó cũng mỉm cười đáp trả

_Huynh muốn nói điều này- hẳn nhìn thẳng vào mắt nó

_Sao- nhìn thấy hẳn nhìn nó bằng một ánh mắt lạ, nó bắt đầu bối rối

_Từ nay nếu muốn khóc thì cứ tìm bờ vai của huynh, muốn trút giận cũng hãy tìm huynh và muốn được yêu thương cũng hãy tìm huynh vì huynh yêu muội- hấn thổ lộ và nắm chặt tay của nó

_Hả...- mặt nó đỏ bừng- huynh cứ đùa-nó toan bỏ chạy nhưng tay đã bị hấn nắm lấy- ánh trăng chiếu xuống khuôn mặt càng làm nó thêm đáng yêu hơn

_Sao muội nghĩ huynh đùa- hấn ôm chặt nó vào lòng

_Vì...xung quanh huynh có rất nhiều bạn gái rồi- nó trả lời

_Ừm...bọn họ là những con thiêu thân lao vào huynh, còn huynh là con thiêu thân lao vào muội- hấn mỉm cười- làm bạn gái của huynh nhé

_Hử...a....- càng lúc nó càng ngượng ngùng, vòng tay rấn chắc,ngực ầm ập ôi... sao mà nó thích quá- đồng...đồng ý- nó cúi mặt vì xấu hổ

_Hôm nay em đẹp lắm- hấn khẽ ngước mặt nó lên và đặt lên môi nó một nụ hôn mãnh liệt.

_Huynh...- nó vừa mở miệng đã bị hấn tấn công cướp lấy hương vị ngọt ngào trong miệng nó, nó hạnh phúc chìm đắm trong nụ hôn mãnh liệt, cơ thể nó bị hấn xiết chặt trong vòng tay.(yê, thể là mất nụ hôn đầu đời)

_Em có yêu anh không- hấn thôi không hôn nó nữa

_C..có...- nó khẽ gật đầu, gương mặt nó nóng bừng

_Ừm...từ lúc nào thế- hấn gật đầu

_Huynh không nhớ ra muội thật sao- nó hỏi hấn

_Từ đã, không được gọi bằng huynh, phải gọi bằng anh-hấn hôn nó một cái chóc- nhưng nhớ cái gì

.....trở về quá khứ.....

Loạt xoạt.... một thằng nhóc leo vào hàng rào hoa lồng đèn. Hề hề, thể là thằng nhóc có thể trộm ít hoa oải hương đem về tặng mẹ rồi, nhưng thằng nhóc lại nhìn thấy một cô bé đang ngồi xích đu mắt cứ hướng về mặt trăng, chạy lại gần...cậu nhóc hỏi:

_Này, tưởng mặt trăng là bánh plan hay sao mà nhìn hoài thế- cậu hóc hỏi

....- cô bé không trả lời

_Này, khinh thường nhau đấy à-cậu nhóc túm nắm tóc của cô bé giật mạnh

_Ba mẹ tớ đang ở trên đó- cô bé cũng trả lời và chỉ tay về phía mặt trăng

_=. =, ba mẹ cậu là phi hành gia à- cậu nhóc hỏi tiếp

_Không phải, ông tớ bảo thế- cô bé lắc đầu- sẽ có một ngày tớ cũng sẽ lên thăm ba mẹ tớ, nhất định thế

_Xì... còn lâu cậu mới lên được, chỉ có tớ mới lên được thôi- cậu bé lè lưỡi ra trêu

Những ngày sau đó:

_Oaoaoa, đau quá- cậu nhóc té xuống đất gần khoeo mắt bị đá đâm vào sau này tạo nên một vết sẹo nhỏ

_cậu không sao chứ- cô bé vội đỡ cậu bé dậy

_Không sao, tớ là siêu nhân mà- cậu bé chống nạnh không khóc nữa

_Ừ- cô bé mỉm cười- cậu là siêu nhân

Tiếp những ngày nữa:

_Này Moon- cậu bé gọi

_Hả...Dark gọi gì tớ- cô bé chạy lại

_Ngày mai tớ phải theo ba mẹ đi xa rồi- mặt cậu bé buồn rười rượi

_Ừ, Dark đi mạnh khỏe, nhớ gọi điện cho tớ nhé- mặt cô bé cũng buồn hiu- khi nào cậu sắp lên mặt trăng thì nhớ báo cho tớ nhé

_Yên tâm đi, sau này trở về tớ sẽ kết hôn với cậu-cậu bé nắm chặt tay cô bé

_Ừ, nhưng kết hôn là gì-mắt cô bé tròn xoe

_Tớ không biết, mẹ tớ bảo hãy nói điều đó với người con gái con thích nhất- cậu bé trả lời- khi kết hôn thì mặc váy, nên từ giờ đến lúc gặp tớ cậu không được mặc váy với ai đâu đấy.

_ừ....tớ biết rồi- cô bé gật đầu

_Móc ghẹo nào- cậu bé chìa ngón tay ra và tất cả hành động đó đều được ông nội cô bé và ba mẹ cậu bé nhìn thấy nên đã thành lập một hơn ước từ đây.

..... e back hiện tại.....

_Á.... không thể nào, anh đã về đó tìm em....nhưng không thấy đâu cả....lúc đó anh cứ nghĩ là một giấc mơ, với lại lúc đó kà ở quê của anh mà- hấn la lên

_Hix, thế không nhận ra căn nhà của em hiện giờ giống căn nhà hồi trước hay sao- nó cúi đầu

_Hèn gì... anh nhớ là đã nhìn thấy ở đâu đó- hấn gật đầu

_^^, gương mặt này không thay đổi chút này cả- nó mỉm cười nhìn hấn, đang trong không khí lãng mạn thì...

_Ô yê.... chụp được cảnh hot rồi- My từ trong bụi cây phóng ra, Nam cũng nhảy ra theo

_Á....- nó định đuổi theo thì hấn giữ lại

_Kệ tụi nó đi- hấn lại ôm nó vào lòng

_Thả...em...ra...- nó nói- em ngại, sợ mọi người trong thấy lắm

_Sao phải thả, phải ọi người biết m là bạn gái của anh chứ- hấn nói lớn

_Khỏi nói cũng biết- cả trường núp sau mấy bụi cây quanh công viên và ở trên lầu ló đầu ra cùng đồng thanh nói và chạy tán loạn vì sợ nó bắt được.Tối ôm đó, hấn lại có một ý nghĩ táo bạo là....

22. Chương 22

_Anh ở nhà em nhé- hấn nói luôn

_Hả....nhưng...- nó ngoác mồm không nói nên lời

_Dù sao cũng sắp đính hôn, ở chung có sao đâu, với lại nhà em có tới 2 phòng ngủ, làm vợ chồng sớm cũng tốt- hấn nháy mắt với nó- em chịu không- hấn ôm nó vào lòng

_Ừm- nó gật đầu, thật sự khi đối mặt với hấn nó không biết phải làm thế nào, thường thì nó lảng sang chỗ khác hoặc nói chuyện với người khác, còn mặt đối mặt như bây giờ thì nó chịu thôi.

Sáng hôm sau, nó và hấn cùng đến trường trên cục cưng của hấn(quãng mắt cục cưng nó luôn rời).Cả trường nhìn hai đứa với ánh mắt vừa ngưỡng mộ vừa tiếc nuối. Còn hấn thì ung dung dắt tay nó đi vào lớp.

_Ghê chưa, tình cảm thắm thiết chưa- Hạnh ngồi trong lớp vừa thấy hai đứa bước vào đã giở lời trêu chọc.

_Kệ bọn này, các người cũng đâu có kém- hấn dắt nó vào chỗ Nam- Nam xuống ngồi với My đi

_Đa tạ bạn hiền- Nam nhảy lên chỗ My ngay lập tức, còn Thông và Kenvin danh đáng carô với nhau.

_Trật tự... lớp ta sẽ có học sinh mới chuyển vào- thầy chủ nhiệm cao giọng..- em vào đây đi

_Xin chào các bạn, mình là Băng Băng, rất mong được mọi người giúp đỡ trong thời gian tới- Băng Băng cúi chào mọi người, một cô nàng trông cứ như búp bê , hai má lún đồng tiền rấtchi ưa nhìn. Nếu về xinh

đẹp nó hơn chắc nhưng về mức độ dễ thương thì nó phải thua xa cô nàng này(tôn trọng sự thật, tôn trọng sự thật)

_Cô...-hắn , Nam, My, Thông, Hạnh, Kenvin, Đạt đồng loạt đứng dậy chỉ thẳng mặt vào Băng Băng, chỉ còn nó ngơ ngác không biết nhân vật mới này là ai.

_Anh Tú- Băng Băng chạy lại ôm chầm lấy hắn- em nhớ anh lắm

_Biết ngay mà- ngoài nó và hắn, cả đám đều đồng thanh

_Bạn...có thể ình ngồi đây được hay không- Băng Băng chỉ vào chỗ nó đang ngồi, còn nó thì ngơ ngẩn xuất thần.

_Ồ...- nó thốt không nên lời

_Không được- My hét to lên- loại người như cô không được xứng đáng ngồi ở chỗ đó

_Tại sao, mình là bạn gái của Tú mà- Băng tròn xoe mắt tỏ vẻ khó hiểu

_Bạn...gái- nó ú ớ

_Đứng dậy đi bạn- Băng đẩy nó ra khỏi ghế- bạn không có quyền ngồi đây- Băng lên giọng bẽ trên với nó

_Băng, cô ấy có thể đen, có thể ngồi được- hắn nói với Băng, bây giờ thật sự hắn đang bối rối, sao Băng lại trở về đây, người đã từng làm cho con tim hắn đua đón.

_Người có được the đen...không lẽ cô là....DarkMoon- Băng nhìn nó với vẻ tò mò- bởi chỉ có 3 tấm thẻ làm cho ba người, cô chắc chắn là DarkMoon.Lời nói phán ra khiến 4 người choáng váng đầu tiên là Thông, Kenvin,Hạnh,Đạt sau đó là toàn thể thần dân lớp 11D

_Sao cô biết, chuyện Tú làm thẻ sau khi cô đi mà- nó hỏi

_Anh Tú ngày nào chả mail cho tôi, mong tôi quay về cạnh anh ấy- Băng trả lời thông thả

_Thì ra là thế- nó gật đầu- ngày nào cũng mail, đúng là trò đùa

_Không, đó là trước đây thôi- hắn giải thích

_Nếu cô thích, tôi xin tặng cô cái ghế này-nó quay trở về chỗ của My

_Đứng lại- hắn chụp tay nó- chỗ này luôn luôn là vị trí của em

_Không đúng, chỗ này là của em- Băng vùng vằng ngồi ngay xuống ghế

_Tôi không cần-nó khề nhìn hắn rồi nhảy ra hướng cửa sổ

_Là em sai , đáng lẽ ra em không nên bỏ anh ở lại- Băng ôm chầm lấy hắn khóc òa, hắn chợt động lòng và khề ôm lấy Băng

_Anh cũng rất nhớ em- hắn không ngờ câu nói lại thốt ra từ chính miệng hắn

_Là vậy sao- một âm thanh lạnh lùng theo gió khề truyền đến

_Lam....- Nam lấp bắp chỉ ra hướng cây bàng càng làm hắn thêm rối bời, ánh mắt sắc lạnh của nó nhìn hắn và Băng Băng.Nó không di chuyển, chỉ khoanh tay nhìn thẳng vào mắt hắn.Bất chợt nó khề nhún nhẹ và biến mất khỏi tầm mắt của hắn.

_Haiz...chưa được một ngày là đã có chuyện- Thông thở dài- nếu Lam là DarkMoon thì cậu đúng là có phúc mà không biết hưởng đấy Tú à- Thông đâm vào mặt hắn- bắt cá hai tay ư, cậu là loại người như thế sao, nếu vậy hãy nhường Lam cho tôi, vì tôi yêu cô ấy- Thông trừng mắt- đi kiếm lam thôi mọi người- Thông gọi cả đám cùng đi kiếm nó.

Đến giờ ra về, lại là hình ảnh một bóng người đang đứng ở trên nóc sân trường , chính là nó, nó đang nhìn xung quanh một cách xa xăm, cái dáng đứng sao mà ngạo nghễ , đơn độc thế kia.

_Lam...- Nam hét to lên gọi nó

_Chuyện gì- là giọng nói ấy, giọng nói khi xưa mà Nam hay nghe thấy, giọng nói đầy tàn nhẫn, lạnh lùng, không chút tình thương, nó quét mắt nhìn đám học sinh bên dưới, ánh mắt vô lực đầy mỉa mai hoặc những khiến ai cũng thấm sợ hãi trong lòng.

_Ka đang tìm muối đây- Nam nói tiếp

_Lam không sao chứ- ánh mắt My và Hạnh đầy lo lắng nhìn nó

_Không sao cả-nó nhảy từ nóc trường và đáp xuống nhẹ nhàng

_DarkMoon...thật sự đã trở lại- Thông run run nhìn cái dáng vẻ bước đi, ánh mắt của thần chết đang réo gọi, từng bước đi tạo nên áp lực nặng nề cho những người xung quanh

23. Chương 23

_Muội không sao- Nam ôm nó

_Buông- nó lạnh lùng- muội ghét ai ôm mình

_Lam...còn My ôm Lam được chứ-My hỏi

_Không thích- nó đáp trả hờ hững và quay mặt đi

_Lam- hấn chạy đến trước mặt nó

_Chuyện gì, bang chủ- nó nhìn thẳng vào mắt hấn, không còn vẻ ngượng nùng đáng yêu như tối hôm qua, hấn khẽ rung mình, đôi mắt giá lạnh và vô hồn khiến hấn không đoán biết được nó đang suy nghĩ gì và tâm trạng của nó bây giờ là như thế nào.

_Sao gọi anh là bang chủ-hấn run run đưa tay ra

_Đừng chạm vào tôi- nó quay đi- muội về nhà trước nha ka

_Lam làm sao thế này- My khóc òa lên

_Chỉ tại cô....chỉ tại cô mà làm cho Lam của tụi này trở nên như thế này- Hạnh chỉ thẳng vào mặt Băng

_Đồ rẻ tiền, thôi tha, rút đi khi tôi giết cô- Nam rút qua kẽ răng, ánh mắt của một ác ma quay trở lại, một ác ma thật sự khi đi chung với nó- không ai ngờ Nam lại có một mặt đáng sợ như thế này.

_Thôi....không phải lỗi của Băng, mà là lỗi của tôi....- hấn cúi đầu đau đớn, thật sự trong lòng hấn bây giờ không biết tình cảm của hấn là dành cho nó hay dành cho Băng, nhưng thật sự, hấn đã có lỗi với nó, chỉ trách sao ông trời cứ thích trêu ngươi, cho Băng Băng trở về gặp hấn ngay lúc này.

_Đi đi- đó là lời của nó khi thấy hấn trở về nhà nó

_Em...- hấn nghẹn ngào

_Tôi không thích có người ở chung- nó không thèm nhìn hấn mà tiếp tục nấu ăn.

_Thôi được- hấn biết lúc này đó đang tức giận nên chỉ còn cách dờ đi. Hấn vừa đi khỏi thì My đến, vừa nghe thấy tiếng My, nó tắt bếp ôm chầm lấy My, tiếng khóc của nó vỡ òa...đã 12 năm nay, nó chưa khóc.

_Khóc đi Lam- My cũng khóc theo nó, Nam ở ngoài kắc đầu lòng buồn cho đứa em gái của mình, sao thằng bạn thân nhất của cậu lại làm cho em gái cậu đau lòng thế này, cậu phải làm sao đây. Một trận kóc to đến tận nhà. Đến khi nó kiệt sức vì mệt mỏi thì My mới gọi Nam vào để bế nó lên phòng.

_Em không cam tâm- My đập mạnh vào bàn

_Anh không ngờ là Tú lại còn tình cảm với Băng Băng sau những gì cô ta đã làm ra- Nam thở dài

Sáng hôm sau, nó thức dậy trong mệt mỏi, lê lét cái xác không hồn xuống nhà:

_My ơi...- nó gọi My

_Ơi...- My chạy đến

_Mắt Lam sưng quá- nó chỉ vào đôi mắt to như hai trái banh golf(hậu quả của việc quá lâu không khóc)

_Aiss... tiêu hết khuôn mặt xinh đẹp rồi- hạnh từ trong bếp đi ra- ngồi xuống- Hạnh lấy một túi đá chườm lên mắt nó- lam ngổ lăm, muốn khóc thì cứ khóc, sao cứ phải chịu đựng như thế chứ.

_Lam...- nó im lặng rồi bật khóc làm Hạnh và My phải dỗ mãi(phần này ướt át quá)

Tại trụ sở chính của Devil:

_Thằng tôi- Nam đâm vào mặt hắn- tao đã theo mày bao lâu nay, sao mày lại như thế này

_Buông ra- hắn xô Nam- còn lần tới nữa tao không khách sáo đâu

_Vì mày- Nam đá vào người hắn- em gái cưng của tao đã đau khổ đến mức nào, lần đầu tiên trong đời tao thấy con bé khóc, thế mà trước đây tao cứ nghĩ, mày sẽ giúp nó được hạnh phúc, quên đi nỗi đau của quá khứ.

_Khóc...,cô ấy mà khóc sao- hắn bàng hoàng

_Sao lại không, nó cũng như bao đứa con gái khác mà thôi, nhưng giờ tao nhận lại được gì, một DarkMoon ngay từ lần đầu tao gặp gỡ, tao hối hận vì đã giới thiệu nó ày, hãy cứ ở bên cái thứ dơ bẩn kia, tao chợt nhận ra Thông còn xứng đáng với Lam hơn mày- Nam bỏ đi về nhà nó.

24. Chương 24

_Thôi, tụi mình nghỉ mấy bữa đi- My lau nước mắt cho nó- tụi mình đi đâu đó chơi đi

_Khoan đã...Lam...muốn nói chuyện này- nó nín khóc- gọi mấy tên kia vào đây luôn đi

_Vào đi các ông tướng- Hạnh gọi vọng ra, mở cửa bước vào là Nam, Thông, Đạt và Kenvin(oai...ta ghét liệt kê)

_Đầu tiên Lam muốn mọi người thứ lỗi về quyết định này nhưng...- nó ấp úng- có lẽ sau chuyến đi chơi này,Lam nên trở về làm DarkMoon, như thế là hợp với Lam nhất.

_...muội thật sự muốn như thế sao- Nam nhìn nó như có vẻ đã đoán trước được

_Có nghĩa...đi cạnh Lam sau này cũng chỉ có Nam thôi sao- My nhúm mày

_Không được, làm DarkMoon thì cứ làm, mặc gì chỉ có một mình Nam theo Lam được- Thông phản bác ý kiến của My.

_Không, nếu đã là DarkMoon, Lam có một số nguyên tắc nhất định thôi-Nam thở dài

_Nguyên tắc gì-Hạnh tò mò

_Ai đi cùng DarkMoon để hỗ trợ thì...- Nam ngập ngừng

_Luôn mang theo trong người một cây súng gây mê, không tranh cãi với đối thủ , chỉ đứng chờ DarkMoon hoàn thành nhiệm vụ mà không được xen vào,tuyệt đối giữ im lặng khi DarkMoon đã vào vòng chiến- nó nói luôn

_Tại sao?- Kenvin thấy khá kì lạ

_Lam đánh nhau không nhìn bằng mắt, Lam đánh bằng thính giác...- Nam giải thích- có dùng mắt nhưng để phân biệt tốc độ và sức mạnh thì lam đều dùng tai, còn súng gây mê là để bắn Lam khi Lam không tự chủ được mình, không xen vào vòng chiến vì lúc đó Lam không còn nhận ra ai là bạn ai là thù đâu.

_Không đâu, 2 năm đi du học mắt muội cũng đã khá hơn rồi- nó khẳng định- nhưng muội vẫn dựa vào đôi tai của mình

_Vậy... nếu Lam đi một mình thì sao- Đạt hỏi

_Khi đã là DarkMoon, thì tôi luôn ở cạnh- Nam nói- chỉ trừ 1 trường hợp là lúc san bằng Dragon, DarkMoon đã đi một mình nhưng rất may không xảy ra chuyện gì đáng tiếc.

_Thế khi thoát khỏi mặt nạ Lam vẫn là Lam của bình thường- My suy nghĩ

_Cũng không hẳn-Nam nhìn nó , thấy nó gật đầu Nam mới nói tiếp- có thể chỉ bớt chút đỉnh, còn DarkMoon hay Lam trước đây anh biết thì tính cách gần như nhau, gần đây Lam đã tthay đổi rất nhiều nhưng có lẽ việc Lam thay đổi như thế là không nên.

_Gần...như...nhau...-Hạnh ngỡ ngàng- không muốn... muốn là Lam như thế này cơ

_Thôi, tớ đã quyết định như vậy- nó không muốn bàn về vấn đề này nữa- Lam muốn đi biển

_Được, vậy sẽ đi biển- Thông gật đầu, cả đám bạn rộn đi thay đồ

_Khoan... chỉ đi nhiều đây người thôi sao, không thích- nó lắc đầu

_Thế muốn sao đây cô nương- Hạnh nhìn nó

_Chờ chút- nó đem cục cưng ra phóng khỏi nhà, nơi nó đến là phòng hiệu trưởng sau 30 phút bàn bạc xin xỏ đe dọa, nó vui vẻ ra ngoài và đến lớp 11D, đến lớp thì nó không thấy hân và Băng đâu, vậy cũng tốt- e hèm...- nó gõ cái bảng - đây là lệnh của thầy hiệu trưởng, hôm nay... lớp 11D sẽ được nghỉ...và...những bạn nào muốn nghỉ thì phải đi biển với Lam...phiền mọi người 30 phút nữa có mặt trước cổng trường, mang càng nhiều đồ ăn càng tốt nhé.

_Hoan hô...- cả lớp vui sướng hét to còn bà cô dạy văn cũng đành lắc đầu bó tay.

Giờ G đã điểm, cả lớp tụ tập trước cổng trường, xe cộ cũng đầy đủ, đồ ăn cũng không thiếu, nó là người dẫn đầu...biển đang vậy gọi nó...

_Aaaaaa.....-thích quá đi- cả lớp đứa nào cũng chạy xuống biển đứa thì té nước, đứa thì lượn sóng, đứa thì xây lâu đài cát, đứa thì đi cào hến(có mỗi nhậu rồi đây). Còn nó thì ngồi bệt xuống bãi cát và hóng những cơn gió mát mẻ .

_Này- Thông chìa cho nó một lon bia và ngồi xuống sát nó

_Cảm ơn- nó nhận lấy lon bia

_Lam thấy sao nếu Thông cũng làm người hỗ trợ DarkMoon- Thông nhìn nó đầy vẻ dò xét

_Ai cũng được mà- nó cười- chỉ thấy hơi tiếc vì người như Thông lại phải đứng yên xem DarkMoon đánh thì hơi kì

_Haiz.... có ai nghĩ DarkMoon lại là con gái chứ, làm Thông cứ bị ám ảnh mãi thôi, giờ biết Lam là DarkMoon thì bắt ngờ thật đó- Thông hớp một ngụm bia

_^^, đâu phải mình Thông, ai cũng vậy cả thôi- nó uống sạch lon bia của mình

_Này, uống bia thay nước đấy à- Thông nhú mồm nhìn nó

_E hehe, Lam đang làm gì đó- Hạnh và My bước tới nhìn nó với ánh mắt kì lạ...- lên đĩa- Hạnh ra lệnh một tiếng, Nam và Đạt từ đâu xuất hiện người thì túm hai tay, người thì túm hai chân nó khiêng ra sát mặt biển và đu đưa theo tiếng đếm của cả lớp- 1....2....3... Âm...- nó bị quăng xuống biển còn cả đám thì cười đau cả bụng.

_Mấy đứa quỷ này- nó dí cả đám chạy tán loạn, nhưng đang lúc vui thì có một giọng nói cất lên.Giọng nói có sức mạnh vĩ đại, làm nó thôi không đuổi bắt , đám bị dí cũng dừng lại, những đứa đang nghịch cát dừng lại, mấy đứa lướt sóng thì té nhào xuống biển và lập tức bơi vào bờ, Thông thì ngừng uống bia , tất cả ánh mắt đều nhìn về phía giọng nói phát ra không chút thiện cảm.

_Haiz....tưởng gì... ra là đi ra đây tắm biển- Băng đang đi cùng với hân bước lại gần tụi nó...

_Thì sao, rác rưởi- My hất mặt nhìn Băng

_Các người là người của Devil, sao lại không lo quản lý Devil mà lại đi ăn chơi như thế này- Băng lên giọng chỉ hai với cả đám

_Thiếu bao nhiêu đây người Devil không có sụp đổ được, chỉ có cái loại ăn hại như cô vào Devil mới mau chóng tan tành- Nam nhìn Băng nói lớn

_Anh...- Băng tức không thốt nên lời, nhưng bất ngờ nó vụt chạy ra biển và bơi ra xa khiến ai cũng tưởng nó tự tử...định kéo nó lại nhưng không kịp(uống Firsty cả lũ)

_Hạnh...đưa khăn đến đây...- nó bơi vào bờ kèm theo một cô bạn tên Lan cũng là học sinh của lớp nó xem bị chết đuối nếu nó không bơi ra cứu kịp.

_Cảm ơn...Lam...- Lan thở khó nhọc nhìn nó

_Làm ơn tản tản ra cho người ra còn thở, bu lại làm gì các ông các bà- nó xua xua tay cho cả đám không bu lại nữa.

25. Chương 25

_Đó... đi biển làm gì, xem hại chết con người ta- Băng cười khoái chí nhìn cả đám

_Lạnh không- Thông đem một cái khăn choàng lên người nó

_Không sao- cảm ơn Thông- Lan nằm nghỉ đi, tỳ là khỏe ấy mà- nó đắp khăn lên người cô bạn rồi kéo dù che nắng.

_Tao nói không nghe sao...không được tắm biển nữa- Băng hét lớn

_Nghe rõ đây...dù mày là bang chủ bang Devil, cũng không có quyền ra lệnh cho bọn tao, Devil xem nhau như anh em chứ không phải người trên kẻ dưới- nó quay lại nhìn Băng với ánh của DarkMoon khiến Băng giật thót lên một cái vì sợ- không lẽ công hiến của tao cho Devil chưa đủ để có một ngày rảnh rỗi đi biển à.

_Công hiến gì chứ...- Băng cãi lại

_Phiền bang chủ nhắc lại những công hiến mà DarkMoon đã làm cho Devil- nó khoanh tay ngạo nghễ nhìn hấn.

_Hai năm trước giúp Devil san bằng mọi đối thủ, gần đây hạ gục Dragon giúp Devil lên đứng đầu và phá hủy âm mưu của Bạch Hổ muốn thôn tính Devil- Kevin đồng dặc nói lớn

_Nếu cô làm được hơn tôi, tôi sẵn sàng dừng tắm biển để tiếp tục về Devil làm việc, còn không thì rút- nó nói dứt khoát từng lời một.

Còn hấn không hề nói một lời, hấn khó chịu với những lời Băng nói thì càng đau lòng hơn khi nghe nó nói, có vẻ như chuyện hôm qua nó đã quên hết, đối với nó giữa hấn và nó chỉ còn một điểm kết nối là Devil hay sao, cái ánh mắt ngạo nghễ kia... chắc chắn là của DarkMoon chứ không phải Lam, sao hấn không thốt nên lời thế này, hấn muốn đến đây là để xin lỗi nó kia mà, sao cổ họng hấn khô đắng không cất tiếng được. Nhìn nó và Thông ở bên cạnh nhau sao lại đẹp đôi đến vậy...tính lại đi Tú, mày vẫn còn yêu băng cơ mà, yêu có nghĩa là sẽ tha thứ được tất cả mà...

_Anh Tú... anh sao thế...- Băng nhìn hấn cứ chăm chú dõi theo nó mà trong lòng khó chịu...phải,cô đã gây ra nhiều lỗi lầm, thì sao chứ, Tú vẫn yêu cô, cô vẫn là người đứng đầu , vẫn quyền uy nhất vẫn xinh đẹp nhất trong lòng của Tú, thế là đủ(tự kỷ quá mù ơi)

_Về- đôi vai hấn khẽ run lên và quay người bỏ đi.

26. Chương 26

Sau một ngày đi biển đầy mệt mỏi, nó nằm phịch ra giường mà không biết trời trăng gì luôn. Sáng hôm sau nó lột cái thân xơ xác đi học, không chỉ nó mà những đứa khác trong lớp cũng thế.Tuy nhiên nó lại đeo cái khuôn mặt của DarkMoon vào, hình ảnh ở sân bay lại tái hiện, mọi học sinh đều sợ sệt dat ra hai bên cho nó bước vào, vừa đến lớp thì Thông đã bật cười:

_Có gì đáng cười lắm sao- nó khó chịu quá mắt nhìn Thông cùng với âm điệu lạnh lùng không thể tả

_Ấy ấy...đang đọc truyện cười, không phải cười Lam(chắc đang đọc Ô Long Viện)

_Hừm, ngồi đây nhè- nó chỉ vào chỗ còn trống ở kế bên cạnh Lan vì Nam ngồi kế My mất tiêu rồi.

_^^ Lam ngồi đi- Lan cười tươi- vừa ngồi xuống nó đã nằm phịch xuống và ngáy ro ro

_Này... đổi chỗ đi- Thông khều Lan

_Đừng có mơ, Lam ngồi cạnh tớ, là ân nhân của tớ, về chỗ của mình đi- Lan lắc đầu đuổi Thông về chỗ(ồ...phát hiện có người gan như thế)

_Này....- Thông tức xì khói

_Về đi...Lam đang ngủ, ồn ào không nên- Lan quay phắt đi không thèm để ý đến Thông nữa

_Lam....- My vừa chạm vào đầu nó thì la lớn làm cả lớp giật mình- á....

_Gì thế em - Nam ngóc đầu dậy

_Lam... bị sốt rồi- My sờ vào trán nó thấy nóng quá

_Xê ra giùm- Thông đẩy Lan ra rồi tức tốc bế nó lên phòng y tế

_Lam bị sao thế- hần vừa bước vào lớp thấy Thông đang vội bế nó ra, mắt nó nhắm nghiền mặt tái xanh

_Không liên quan đến cậu, lo cho cái thứ rác rưởi của cậu đi- Thông quát to vì bị hần cản đường, nhưng cũng vì thế mà nó tỉnh dậy

_Hừm..., Thông thả Lam xuống- nó ra lệnh cho Thông thả mình xuống- mọi người vào lớp học đi- rồi nó tự đi vào phòng y tế

_Em sao thế- hần nắm khuỷu tay nó thì nhận ra là nó đang sốt

_Buông tôi ra, cầm đụng vào tôi- nó lừ mắt nhìn hần

_Anh không buông ra thì sao- hần vẫn nắm chặt, hiện giờ trong lòng hần rất lo lắng cho nó

_Bang chủ... cậu bị ốm đầu à...- nó thông thả- cậu là con nít ba tuổi hay sao mà đi đòi co với tôi- nó nhìn thấy Bằng Bằng đang tiến lại gần- phiền bang chủ bỏ ra cho, tôi không muốn bạn gái của ngài có cơ gây sự với tôi.

_Anh Tú, coi em mặc bộ đồ mới này như thế nào- Bằng xoay một vòng khi đang mặc bộ váy mới

_Có tới kiếp sau cũng không đẹp bằng Lam- My nói ra một câu khiến ai cũng phải gật gù đồng ý

_Gì...cái thứ mất ba mẹ như nó mà đẹp hơn tao sao- Bằng cười đều, bởi những thông tin về nó Bằng đã sai người đi điều tra.

_Nam, Thông, Đạt, Kenvin... giữ bang chủ lại- nó ra lệnh cho 4 tên, ngay lập tức 4 tên đều vây lấy và giữ chặt hần- mày đã sai lầm... khi chọn đối thủ là tao... -nó bước tới gần Bằng... sát khí tỏa ra kinh người khiến bất kì ai cũng phải sợ hãi, ánh mắt đã trở nên vô hồn thấy rõ.

_Tại sao tao phải sợ mày, DarkMoon là cái quái gì chứ- tuy nói thế nhưng Bằng sợ sệt lui về đằng sau

_Một khi đã chạm vào DarkMoon... là tự tìm lấy cái chết- Nam lạnh lùng không kém gì nó

_Phải chết- nó rít qua kẽ răng, chính Nam cũng chưa bao giờ thấy nó tức giận như thế, hết chuyện hay sao mà lại đem ba mẹ nó ra đùa cợt.Bằng Bằng toan chạy đi thì nó đã chụp lấy tóc Bằng và lôi xềnh xệch đi trước sự la hét của Bằng, nhưng chỉ sau 2 phút nó dùng 1 tay bóp cổ Bằng và đưa lên cao , con dao nó rút ra cắt luôn mái tóc dài- chẳng có gì thú vị hơn bằng nỗi đau bị hủy hoại nhan sắc nhỉ.

_Sống không bằng chết- Nam thốt ra khiến My và mọi sững sờ,Nam cũng thật đáng sợ

_Đáng tiếc đáng tiếc... cái nhan sắc mỹ miều này- nó rạch 4 đường lên mặt bằng- tiểu thư của Kiều gia à, nàng thấy sao nếu nàng không còn tiền để sửa lại sắc đẹp, một công ty nhỏ thôi tha thuộc chi nhánh của

Trần gia- nó quay lại nhìn hần, còn mặt của Băng thì trắng bệch không còn giọt máu. Thả Băng tiếp đất, nó đá văng Băng bật ra cả 7 mét, Băng bất tỉnh không còn biết gì.

_D.A.R.K.M.O.O.N...- Thông khó khăn thốt lên

_Kenvin, đem máy tính ra đây- nó nói

_Vâng...- Kenvin bần thần buông tay hần ra để đi lấy laptop cho nó.

_Ai cha... thật thơm- nó liếm mũi dao có dính máu của Băng- của mỹ nhân quả là có khác- cầm laptop trong tay, nó bấm một chuỗi kích hoạt virus và mỉm cười đầy tà mị. Còn bây giờ ai cũng bàng hoàng trước những việc nó vừa gây ra, nhìn Băng nằm bất động hần ngáy người...

_Thả bang chủ ra để đi cứu người đẹp- nó hạ giọng, ánh mắt giương lên đầy vẻ trêu ngươi...hần đã làm nó đau đến thế, đây là cái giá phải trả khi hần dám làm nó đau và còn dám đụng đến ba mẹ nó.

_Khiêng thứ rác rưởi đó đi- Nam lạnh giọng chỉ vào Băng, 2 tên trong Devil lật đật đem Băng đi khỏi tầm mắt nó. Nhưng bất ngờ hơn cả là:

_Aaaaa, thần tượng của lòng ta, đúng là chính mắt nhìn thì đã hơn ai hết- My ôm chầm lấy nó cười vui vẻ khiến ai cũng giật mình.

27. Chương 27

_Đi lên phòng y tế ngay, sốt quá cao rồi đây- Hạnh và My lôi nó đi trước sự ngỡ ngàng của cả đám, hần định chạy theo nó thì Thông cản lại.

_Cậu không có tư cách ở bên cô ấy khi còn quan hệ với cái thứ rác rưởi đó- Thông cất tiếng và chạy theo nó- còn hần thì đứng sững như trời trồng.

Trong vòng một tháng sau đó, hần mất tích, bức thư để trên bàn chỉ vờn vện 6 chữ: ' Nam tạm thời quản lý bang'. Trong thời gian này Thông luôn là người đi theo hỗ trợ nó. Còn Băng thì khỏi phải nói, công ty của cô nàng bị nó quảng virus xóa hết tài liệu nên chỉ còn nước phá sản nên đi đâu cô nàng cũng phải mang khẩu trang nhưng cô nàng vẫn khẳng khái bám lấy Devil để hống hách và chờ hần trở về để trừng trị nó.

_Gần đây có một nhóm mới nổi ở khu vực 4- Nam cầm một tờ giấy đưa cho nó- cầm đầu là một thằng nhóc tên là Bi, nghe nói cũng đã có khá khá người đi theo và đánh lén một số anh em Devil của chúng ta

_Được rồi- nó cầm tờ giấy rồi nhìn một lượt- Thông...đi thôi- nó đứng dậy, uống cạn ly rượu của mình và bước ra khỏi POP, Thông đi đằng sau nó, vừa ra ngoài cổng thì nó gặp Băng, nó chẳng để tâm mà lướt qua luôn.

_Đứng lại- Băng hét to- tay cầm một con dao xông vào nó, Thông nhìn thấy nhưng không hề phản ứng, bởi đó là quy tắc mà nó đã đặt ra.

_Hừm...- nó đá thằng Băng ra xa-tốn thời gian quá- nó leo lên cục cưng của mình và chạy đi luôn

Tại khu vực 4 của Devil, có một nhóm khá đông tay đang đánh nhau với Devil, cục cưng của nó gầm mạnh rồi xông thẳng vào đám đang đánh nhau, dĩ nhiên là cả đám đều hoảng sợ tránh ra nếu không muốn chết oan.

_Hừ...đám đến tận trụ sở để gây sự cơ à- nó bước xuống xe

_Sao tụi tao không dám, lũ Devil của tụi mày nắm giữ cái thành phố này lâu quá rồi, mau nhường ngôi đi- Bi bước ra, 2 phe lại bắt đầu tách ra, Devil đứng đằng sau nó và lũ bên kia đứng đằng sau Bi.

_Tốt- nó khẽ cười- có chí khí nhưng... chưa đủ bản lĩnh- nó lao vào Bi với tốc độ chớp mắt lại là sợi dây xích lao đi trong xé gió từng nhát dao lia thẳng vào chỗ trọng yếu, từng đường cắt thấm máu khiến bộ đồ trắng của Bi biến thành một bộ đồ đỏ rách rưới, hạ gục xong tên cầm đầu nó trở về chỗ vừa mới đứng tức thì, lũ đàn em của Bi bắt đầu hoang mang khi nhìn thấy chủ tướng đang rên rỉ không thôi, còn Devil thì ai cũng đắc chí, một khi nó đã ra tay thì không bao giờ thua được. Bởi vì nó là DarkMoon huyền thoại cơ mà- còn lũ các người, muốn theo Devil hay muốn giống như đại ca các người- nó hỏi

_Bọn này... bọn này... sẽ theo Devil- cả đám cúi đầu

_Tốt- nó leo lên cục cứng để chạy về nhà, vừa về đến nhà nó đã thấy ông nội và hấn ngồi ở trong nhà. Cuối cùng hấn cũng đã chịu xuất hiện.

_Con vào đây- ông nội mỉm cười với nó, còn nó thì nhứ mày đầy khó chịu

_Mong nội nói nhẹ để con còn nghỉ ngơi- nó ngồi xuống bàn mà không thèm để ý đến hấn

_Vài tháng không gặp mà con đã trở lại như cũ rồi- ông nội nó thở dài- ông đến để bàn chuyện đính hôn, hai đứa mau chọn ngày đi nào.

_Nếu ông còn ép con... con sẵn sàng bỏ nhà và không bao giờ ông thấy mặt con- nó nháp ngụm rượu và khẳng định

_Con bớt uống rượu và cũng bớt cứng đầu đi- ông cốc đầu nó- Tú nó có kể cho ông nghe rồi

_Thì sao, thưa ông- nó cười khẩy- nếu chỉ có vậy, con xin phép đi ngủ, ông cũng về ngủ sớm đi kẻo mệt- nó đứng dậy

_Nếu anh đánh thắng em, em sẽ chịu nghe anh nói chứ- hấn giữ nó lại, ánh mắt đầy vẻ mong chờ

_Buông ra đi bang chủ- nó không thèm nhìn đến hấn- làm ơn đừng làm phiền tôi- Thông... tiễn khách- nó gọi Thông.

_Ừm....- Thông gật đầu, hấn cũng đành theo ông của nó trở về.

28. Chương 28

Sáng hôm sau nó đi học, vừa bước tới lớp là đã nghe Thông và Lan cãi nhau ỏm tỏi để dành ngồi chung với nó. Xuất hiện một nhân vật không ai ngờ đó là Băng Băng, mới qua có một đêm mà những vết sẹo bị rạch đã biến mất, cô ả lon ton bước vào lớp và mặt cứ ngược lên trời nên Kenvin bèn kê chân ra gạt té. Kết quả còn hơn dự định khi cô ta té đập mặt xuống sàn và cái váy ngắn bị tốc lên để lộ ra hình Dorêmon đánh ăn bán rần(hình ở đâu có thì tự biết) khiến cả lớp cười nghiêng ngả không thôi. Một lát sau thêm một bộ mặt bất ngờ chui vào lớp nữa chính là hấn, khuôn mặt lạnh như tiền khiến cả đám đàn em lật đật cúi chào hấn. Băng quên sạch sự cố và choàng tay ôm lấy hấn cười vui vẻ cùng với vẻ đắc chí không thể tưởng.

_Lam...chủ nhật tuần sau nữa sinh nhật Hạnh, nhớ đến tham dự nha, còn 2 tuần nữa á- Hạnh chìa tay đưa cho nó một tấm thiệp

_Ừm- nó gật đầu

_Này... chỗ này là của tôi mà- Lan hét to

_Nhưng tôi là người hỗ trợ cho Lam- Thông còn hét to hơn, 2 cái đầu càng lúc càng sát vào nhau làm Thông nghĩ trong đầu- quái...nhìn con nhỏ này cũng đáng yêu nhỉ

_Ồn ào- nó dùng hai tay ịn hai cái đầu sát vào nhau luôn, cái gì cần chạm cũng đã chạm, khiến cả lớp cứ trố mắt ra không nói nên lời, tuy nhiên hai nhân vật chính dù có cố vùng vẫy thế nào thì nó vẫn giữ nguyên hai cái đầu ở vị trí cố định.

_Ha ha , anh haiiiii- Kenvin ôm bụng cười

_Biết tổng rồi nha- Đạt cười đều, nhắm chừng được 5 phút nó mới buông tay ra, mắt Lan đã đong đầy nước.

_Sao Lam lại làm thế- Lan chạy ào ra ngoài

_Ồ....- Thông bỗng dưng chột dạ

_Còn không mau đuổi theo- My đang chột lét Nam thì góc đầu lên nói với Thông, cậu nhóc cũng vội vàng đuổi theo.

_Được lắm đó Lam- Hạnh chìa ngón tay cái về phía nó.Tiếp tục lia camera về 2 nhân vật chính trong bộ phim ngắn tập” Nụ hôn bất đắc dĩ” được kéo dài trong phòng 5 phút.Lan chạy xuống công viên và ngồi khóc.

_Này- Thông khều Lan- có cần phải vậy không

_Làm ơn biến đi giùm đi, gặp cậu là tôi toàn gặp xui xẻo- Lan nức nở

_Ê, thôi nha- Thông lên cơn tự ái, làm như tôi thích gặp cô lắm á- Thông ngồi phịch xuống kế Lan- mà tôi thích ngồi đây thì sao hả

_Hức hức, fisrt kis của mình sao mắt lãng nhách thế này, Lam ơi là Lam- Lan ngược mặt lên nhìn trời, mắt vẫn đọng đầy nước.

_Hả- Thông bất ngờ, Thông nghĩ thầm- trời đất, thời đại này rồi mà còn giữ được fisrt kis sao, kể ra cũng ngây thơ đấy chứ nhỉ- thấy cô nàng cứ khóc mãi không chịu dứt, Thông hôn cô nàng luôn..1 phút.. 2 phút...3 phút...(ai bấm đồng hồ phụ đề),Lan bất ngờ đẩy Thông ra nhưng không khóc nữa, đôi mắt to tròn nhìn Thông- hết khóc chưa cô nương, có vậy cũng khóc- Thông lau nước mắt cho Lan

_...- hai gò má Lan đỏ bừng lên trông thấy rõ

_Phì...- Thông bật cười rồi ôm Lan vào lòng- đáng yêu thật đấy, sau này không được khóc nữa đâu đấy, khóc nữa là sẽ bị kiss nữa đấy- Thông vừa dỗ dành vừa đe dọa còn Lan chỉ biết gật gật đầu. Nắm tay Lan bước vào lớp , Thông cười tươi còn Lan cúi mặt vì xấu hổ.

_Kenvin, xuống đây ngồi với tôi- nó vẫy tay với Kenvin vì biết chuyện nó vừa làm đã có kết quả tốt đẹp.

_Ái chà chà, kèm tên này cho kĩ, lãng nháng lắm đấy- Hạnh vỗ vai Lan

_Nói tầm bậy tầm bạ- Thông kéo Lan lên chỗ của mình và hai đứa ngồi chung, nhưng chưa kịp nóng chỗ thì hần bước xuống ngồi chung với nó làm cả lớp bàng hoàng nhưng phải công nhận... nhìn hai đứa xứng đôi quá đi.Càng bất ngờ là nó không phản ứng, khác với sự mong chờ của hần, hần mong nó phải tức giận hoặc đuổi hần đi cơ.

_Anh Tú, sao anh lại ngồi đây- Bằng cố gắng kéo hần đứng dậy nhưng nhận lại được là cái tròng mắt của hần dành ỉnh, cô ả dành ngậm ngùi quay về chỗ của mình.Từng tiết học trôi qua đây căng thẳng như quả bom nổ chậm vì cả lớp không biết nó sẽ bùng nổ vào lúc nào, hồi hộp muốn chết đi thôi. Nhưng ai cũng thờ phào vì đến giờ ra về, nó vẫn im lặng đi ra nhà xe, nó kêu Thông không cần phải đi theo nó nữa mà chờ Lan đi chơi đâu đó, Thông cũng vui vẻ gật đầu.

_Anh, Thông với Lam không thành một đôi được rồi- My thở dài đi cách nó một quãng xa và nói với Nam

_Ừ, anh cũng đang tiếc đây- Nam gật đầu

_Thế giờ là Kenvin à... có được không ta- My suy nghĩ

_Kenvin thì khỏi, nó cứ coi Lam là nữ thần ấy, đụng cũng chả dám đụng chứ đừng nói chi ghép đôi- Nam đang nói thì thấy bóng hần vụt lên và chụp vai nó.

_Gì nữa- nó khó chịu nhìn hần

_Có thể, nói chuyện một chút được không-hần thu hết can đảm nhìn thẳng vào đôi mắt gái lạnh của nó

_chuyện của Devil?- nó hỏi

_Không... là chuyện riêng, anh muốn giải thích tất cả với em- hần nói

_Xin từ chối, không liên quan gì cả- nó gạt tay hần nhưng không được

_Đến bao giờ em mới cho anh một cơ hội hả- hần nhìn nó như van nài

_kaka, quy tắc của thứ 6 của DarkMoon là gì- nó quay người lại hỏi Nam và My đang đi tới

_Thứ 6...- Nam suy nghĩ- à, đã có lỗi với DarkMoon thì phải chết, không bao giờ cho cơ hội để sửa chữa- Nam bước đến nói nhưng không biết nó và hần đã nói gì trước đó.

_Hiểu rồi chứ- nó toang bước đi nhưng vẫn bị hấn giữ lại (mới đi 1 tháng mà dai thấy rõ)

_Không hiểu- hấn dùng sức ôm nó lại và đặt lên môi nó một nụ hôn, nhưng hấn nhắm mắt còn nó thì mở mắt không chút cảm xúc.

_Xong chưa- nó hỏi, còn hấn thì bàng hoàng... không lẽ nó không còn một chút cảm giác gì với hấn sao...chỉ mới một tháng thôi mà...Không không phải, người hấn vừa hôn là DarkMoon chứ không phải Lam. Chìa khóa...hấn phải tìm ra cái chìa khóa nó đã nhốt Lam lại...

_Baba của em muốn em về thăm ông một chuyến- hấn đau khổ nói tiếp

_Vậy sao?- nó đẩy hấn ra và leo lên cục cưng của mình trở về nhà và việc đầu tiên nó làm ở nhà đó là đánh răng thật nhiều thật nhiều...

29. Chương 29

Xin phép nghỉ vài ngày, nó âm thầm quay trở lại Mỹ vừa ra tới sân bay nó đã được một đám học viên sát thủ chào đón nồng nhiệt. Vừa về đến nhà baba và mami nó thì đã có hàng chục mũi tên phóng về phía nó, cầm valy trong tay, nó giơ lên cản hết tất cả mũi tên và thông thả bước vào trong, bước vào thì sàn nhà bỗng tách đôi xuất hiện một cái hố ở phía dưới, ngửi mùi thôi nó cũng đủ biết ở dưới là mấy con rắn độc mà baba mình chăm sóc.nó đành đu lên xà nhà để bước vào gian phòng tiếp theo... trời ạ, toàn là mìn , dẫm trúng một cái là tan xác, dùng một mũi tên có buộc dây, nó bắn ngang qua căn phòng , buộc chặt đầu còn lại vào cánh cửa, nó thông thả đi thẳng bằng trên sợi dây để đi qua căn phòng. Chạm đích, nó bước vào căn phòng có baba và mami nó đang ngồi:

_Baba quá đáng , con vừa mới về mà đã tiếp đón như thế đấy- nó sà vào lòng người đàn ông đang thông thả uống trà

_^^, ba chỉ muốn thử con một chút thôi mà- ông vuốt tóc đứa con gái cưng- vết đạn hôm trước sao rồi con

_Dạ đã hoàn toàn bình phục và sẵn sàng lĩnh thêm một phát nữa- nó hào hứng(nàng này thích ăn đạn)

_Tốt, thế mới là con gái baba- ông vui vẻ- thằng Tú nó đã nhần con phải không

_Dạ phải thưa ba- nó khẽ nhịu mày rồi lại bình thường nhưng điều này làm sao qua mắt được baba nó

_Ông con và Tú đều kể cho baba và mami nghe cả rồi- mami nói với nó

_Sự thật thì không có gì đâu ạ- nó lắc đầu

_Con nhận ra nó là Dark cơ mà, đó là người giúp con bình phục thì làm sao không sao được- bà mỉm cười nhìn đứa con gái yêu.

_Thôi bỏ qua chuyện đó đi- ông cản vợ- con vào nhà nghỉ ngơi đi

_Vâng ạ- nó đem valy vào căn phòng của mình, nó thở phào một cái khoan khoái, ở đây là nơi có cảm thấy bình yên nhất và an toàn nhất, nó đã thiếp ngủ đi lúc nào mà không hay.

30. Chương 30

Còn riêng hấn, sau khi nó đi rồi thì hấn nhập cư trái phép tại nhà nó, chìa khóa đương nhiên là do ông nội nó đưa, ít ra ở đây vẫn còn đọng lại hương vị và hơi ấm của nó.Mở cửa phòng nó, nơi mà hấn sẽ thích nhất, đơn giản là vì nơi đây sẽ là nơi lưu giữ hình bóng của nó nhiều nhất rồi.Chả hiểu làm sao mà hấn lại kéo cái ngăn tủ bàn học của nó, bất ngờ chưa...trong hộc tủ của nó chỉ có đúng 1 quyển sổ(học hành như thế đấy hả), e..hèm đương nhiên là không phải cuốn sổ tầm thường(tầm thường thì quăng vào fic làm gìê). Là...là...là... nhật kí của nó, ngoài cuốn sổ ghi một dòng chữ to oành:" Nhật kí của Moon khi trở về".Lật từng trang, từng trang...lúc đầu hấn chỉ toàn mỉm cười...nhưng sau đó...:

Ngày...Tháng...Năm...

_Chào nhật kí, hôm nay tao đã mua mỳ trong hàng vạn cuốn sổ ở nhà sách chỉ vì mỳ màu đen, màu mà tao thích.Sáng nay tao gặp ông nội nè... ông còn khỏe lắm, vẫn làm việc rất tốt và có nụ cười ấm áp chào đón tao chở về. Tuy hơi ghét việc quay lại học cấp 3, tao muốn phụ ông tao hơn là đi học mấy cái vở vụn này đây, nhưng thôi, ông nội đã muốn thì tao cũng không cãi, phải làm cho ông vui chứ.

Ngày.. Tháng...Năm....

_Nhật kí thân yêu, mỳ biết gì không, hôm nay tao gặp Dark đấy, tao vui lắm... lâu lắm rồi mới gặp lại cậu ấy, không khác xưa tý nào,lại còn cái vết sẹo ngay khóe mắt nữa chứ, tao nhận ra ngay. Thế mà cậu ấy chẳng nhận ra tao, chán thật. À... tao còn gặp lại kaka nè và một cô bạn rất dễ thương nè.. tên là My, tao quý cô ấy y như quý mỳ.Chưa hết đâu .. tao còn gặp được một cô nàng hơi bị xinh tên là Hạnh...và tao đã cho cô ta gãy một tay vì cái tội láo xược.Vừa nãy cả đám vừa ăn tối với nhau, không như hồi xưa chỉ có tao và kaka thôi

Ngày...Tháng...Năm...

_Sáng nay nhà tụi mình cũng rất nhộn nhịp, cả 4 đứa ăn sáng cùng nhau rồi cùng đi đến trường.kaka và Dark chuyển sang học chung với tao và My nè, sau này chắc vui lắm. Tao còn gặp Thông nhá và Kenvin , tên Thông là con trai của Lý gia á, cái gia đình dám làm cho tóc ông nội thêm bạc đi á, mà thôi không nói tới cái này... xùy xùy... tóc ông nội không bạc.Dark đúng là bang chủ Devil, sai tao đi xử lý 1 nửa bang Dragon, chắc định thử tao đấy mà, ok luôn... nhưng Dark vẫn chưa nhận ra tao mày ạ. và tao đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao nhá, giải chưa giải chưa.

Ngày...Tháng...Năm...

_Haiz.... lũ nhóc lỏi trong trường cứ xin làm đàn em của tao, tao không thích... vì tao không có tài lãnh đạo...Tao còn gặp một đám người ở bang Bạch Hổ sang Devil thăm dò, chắc chắn có ý định thôn tính Devil rồi. Tao đã thay đổi chút đỉnh để đến Angel thăm dò tin tức và còn nhảy chung với Dark á, vui chưa... Không uống công tao thay đổi, ra Hạnh là bang chủ Bạch Hổ đấy... ghê chưa.. Và tao lập ra một kế hoạch... hé hé.

Ngày...Tháng...Năm...

_Ôi trời , chờ đến hôm nay Hạnh mới chịu bắt cóc Thông đi, làm tao nghĩ là kế hoạch của mình có vấn đề. Tao đã có một trận rất đã tay ở Angel...nghĩ lại còn thấy sướng...Tao nghĩ Hạnh đã bị tao thuần phục...hajz... nghe lời Death đặt mấy cái bẫy mà tao làm ra, mày thấy có bị hãm không, nhưng tao đã cứu được Thông. Mami gọi là sẽ thăm tao đấy, giờ tao đang nằm ở nhà My sau khi bị cô nàng xoay vòng vòng như chong chóng, ôi ôi chỉ toàn là vấy... nhờ vậy tao còn biết thêm một số điều về Dark đấy, Dark có bạn gái rồi mày ạ... Haiz... sao tao lại thờ dài vào lúc này nhỉ.

Ngày...Tháng...Năm...

_Á... đã 5 ngày rồi không được gặp mỳ đấy nhật ký ạ, tao phải nằm ở bệnh viện vì mới ăn một viên đạn ngay bả vai vì che ami đó.Nghe mami nói là Dark bế tao vào bệnh viện đấy, thế mà tao vừa mới tỉnh lại bị Dark cho ăn tát, huhu đau khổ.À...Hạnh rất thương tao, hỏi thăm tao suốt, tao đã nói là thuần phục được Hạnh rồi mà... thế mà 2 cô nàng My Hạnh ác độc cứ bắt tao mặc váy... ôi lời thề khi xưa của ta...

Ngày...Tháng...Năm...

_Hôm nay là ngày vui nhất của tao...ha ha ha cho tao cười tí xịu nè, Dark tỏ tình với tao rồi, hạnh phúc quá đi, Dark không quên tao, nhưng do tao đã chuyển đi nên cậu ấy cứ nghĩ đó là giấc mơ thôi. Được nhảy chung với cậu ấy thật tuyệt... first kis của tao đã trao cho cậu ấy rồi... nghĩ lại còn thấy lâng lâng đây nè... cậu ấy còn định ở lại nhà tao đó, thế là hằng ngày tao có thể cùng cậu ấy đi học rồi. Mỵ có chụp hình lúc 2 đứa kis nhau đó, để tao xin rồi ày xem nhá nhật ký thân yêu...

31. Chương 31

Sau phần nhật ký ấy, hần lật ra những trang sau thì có đôi phần bị nhòe đi, hần biết rằng đó chính là nước mắt của nó, khẽ chạm vào những vết nhòe, tay rần run run... hần không ngờ nó lại khóc vì hần... hần thật

hối hận vì đã làm nó đau đến mức này..., Nam nói không sai, hẳn đúng là thằng tôi.

Ngày...Tháng...Năm...

_Nhật ký ạ, có lẽ tao đã lầm, Dark cũng chỉ xem tao như những đứa con gái khác mà thôi. Hôm nay bạn gái của Dark đã trở về,cô ta tên là Băng Băng, sau những chuyện cô ta làm với Dark...Dark vẫn yêu cô ta, vẫn hay thường xuyên mail cho cô ta trước mặt cô ta Dark không dám gọi tao là bạn gái mà chỉ nói là người giữ thẻ đen, bí mật về DarkMoon đã sáng tỏ... cũng chỉ tại cô ta... tao luôn muốn DarkMoon là một bí mật kia mà, tao buồn lắm đây nhật ký ạ, tao ngu ngốc quá phải không khi vẫn giữ niềm tin vào một thứ tình cảm trẻ con...

Ngày...Tháng...Năm...

_Hôm nay tao đã vui hơn chút rồi, mọi người dù biết tao là DarkMoon nhưng vẫn không xa lánh tao, bọn tao còn đi biển nữa nhé... tao đã cứu được Lan nè... cô bạn dễ thương lắm, cả đám nhậu món nghêu nướng mỡ hành ngon ơi là ngon, tao quyết định trở về làm DarkMoon như xưa, thà đóng kịch là một DarkMoon mạnh mẽ còn hơn làm một Lam vui vẻ yếu đuối, tao không thích thế, tao phải quên đi tất cả nhật ký nhỉ, nhờ mày giữ chiếc chìa khóa nhốt Lam nhé, mỗi ngày vào buổi tối nhờ mày mở cửa cho cậu ấy ra hộ tao

Ngày...Tháng...Năm...

_Hôm nay tao bị sốt á nhật ký, tao đã đóng vai DarkMoon hoàn chỉnh, kaka còn phụ tao một tay nữa. Băng.. cô ta thật đáng chết khi dám nói về ba mẹ tao như thế, tao đã trút hết nỗi bực tức bao nhiêu nỗi bực tức lên người cô ta...tao cứ tưởng mình đáng sợ...thế mà Hạnh và My còn đáng sợ hơn...2 cô nàng cứ lôi DarkMoon đi cứ như là chưa có gì xảy ra á, hix hix... 2 cô nàng chắc miễn nhiễm với DarkMoon nhật ký ạ, bởi ai cũng trợn tròn mắt nhìn tao mà.

Ngày...Tháng...Năm...

_Đã hơn một tháng rồi, Dark bỏ đi giờ đã trở về, còn đi cùng với ông nội ép tao đính hôn nữa, tao cảm thấy mệt mỏi, không yêu nhau thì cứ phải đính hôn làm gì nhỉ. Một tháng này tao phải phụ kaka đi xử lý biết bao nhiêu vụ làm loạn của cái lũ loai choai trong thành phố... thôi tao đi ngủ... tao mệt quá

Ngày...Tháng...Năm...

_Haiz... hôm nay tao đã làm được một việc tốt, đó là kết đôi cho Thông và Lan... tao cũng thấy vui trong lòng, Dark đã hôn tao nhưng sao nó lại có vị đắng và chua chát đến vậy...Baba kêu tao qua Mỹ để thăm baba, hajz... thật là đúng lúc vì tao đang muốn rời khỏi đây... đây là ngày cuối cùng tao sẽ nói chuyện với mày, hãy đợi tao sẽ quay trở về và kể ày nhiều chuyện hay ho nhé. Tạm biệt.

Đọc xong cuốn nhật ký của nó, hẳn cũng đã rơi nước mắt lúc nào không hay...

32. Chương 32

_Đại tỷ tới kìa- cả đám học viên đang luyện tập bỗng nhao nhao lên khi thấy nó đến

_Sư huynh- nó cúi đầu cung kính chào một người con trai cao 1m9 khuôn mặt không chút cảm xúc quan sát đám học viên luyện tập, cậu ta tên là Tom.

_Sư muội, tính chết ở bên đó hay sao vậy- Tom thay đổi nét mặt cười hiền với nó

_Hừm, anh hai...- nó bay lên bầu cỏ Tom rồi lắc cổ Tom- anh hai được lắm, em mail qua bao nhiêu bức thư mà không trả lời em một cái nào- hành động của nó làm cả đám học viên chảy mồ hôi vì ngay cả baba nó cũng không dám đùa với con trai như thế.

_Ngoan... anh xin lỗi , do anh bận quá nên cũng đâu xem mail được- Tom vừa cười vừa lắc đầu theo hai cánh tay của nó làm cả đám học viên biết được sức mạnh của nó là như thế nào, đại tỷ đúng là đại tỷ, ngay thầy Tom cũng đùa được.

_Jenifer(tên ở Mỹ của nó đó)- một bóng người lao vào chỗ nó vào Tom, phản xạ của Tom là hất nó ra sau lưng và cản cái bóng ấy, cái bóng ấy là Jonh, được xem là sát thủ xuất sắc nhất học viện của baba nó trước khi nó đến đây, rất ít khi xuất hiện ở học viện- Đây... Tom, sao lúc nào cậu cũng cản tôi đến với Jen vậy hả

_Jen là em gái tôi, muốn tiến tới hả, đừng có mơ- Tom cao hơn Jonh 10 cm nên có phần áp đảo hơn một týt, cả hai bắt đầu nổi lên thứ sát khí đáng sợ.

_Anh hai, vào em nấu cơm cho anh ăn- bằng một chú chặt vào cổ của Jonh khiến Jonh gục tại chỗ, nó thông thả nắm tay Tom vào nhà trước những cái mồm há hốc của lũ học viên.... siêu thần tượng của bọn họ bị nó hạ gục dễ dàng...oài... huyền thoại mãi mãi là huyền thoại.

_Ai da... hình như là Jen nấu cơm thì phải- Jonh tỉnh dậy sau 10 phút ngất đi- Jen muôn năm- rồi bằng tốc độ nhanh nhất Jonh cũng biến mất sau cánh cửa phòng luyện tập.Trong bữa cơm ấm cúng thân mật baba nó cất tiếng:

_Jen... sao con không cho Tú một cơ hội- baba nó vào vấn đề luôn

_Phải đó, cậu ta qua đây và quyết tập luyện để cho bằng em thì thôi- Jonh gật đầu- cứ tuyên chiến với anh hoài thôi

_Anh không ý kiến- Tom tiếp tục thưởng thức những món ăn của nó

_Baba, mami, 2 anh... con thật sự mệt mỗi khi nghe mọi người nhắc đến tên của cậu ta- nó húp một miếng canh- luyện để cho bằng con ư...hừ... nhìn cũng đủ biết là không thể, và con cũng đâu cần cậu ta làm điều đó để làm gì.

_Đúng là cậu ta không thể bằng em, nhưng cậu ta cũng tiến bộ rất nhanh- Tom gật đầu- em cần gì ở cậu ta

_Dạ... bây giờ thì không cần nữa- nó buông đũa- nếu không phải vì ông nội, chắc em đã chuyển qua đây sống luôn cho thanh thản.

_Em cứ nói thử đi xem nào- Jonh nhìn nó

_Ở cậu ta ư, cái đó là không thể nào và nếu em đòi hỏi như thế thì em cảm thấy mình cũng đáng ghét và ích kỷ như Băng Băng- nó đáp

_Cụ thể là con muốn gì- Mami hỏi nó

_Con muốn cậu ta giết chết Băng Băng- nó thông thả trả lời

_Hả...- Jonh nhìn nó

_Phì... em đùa thôi- nó bật cười - cô ta cũng phải trả giá cho điều mình phải làm, còn em thì cũng có mong muốn như bao cô gái khác thôi.

_Ý con là...- mami nó ngập ngừng- chỉ cần Tú nó chung thủy với con thôi...đúng không

_Nhưng chuyện đó là không thể mami à, xung quanh cậu ta đầy hoa thơm và cỏ lạ, cậu ta cũng còn vương vấn tình cảm với Băng- nó lắc đầu- con không cần một con người như thế, thà cứ như kaka của con, chỉ yêu duy nhất một mình My mà thôi.

_^, thôi... nói chuyện này mất vui, ăn cơm tiếp đi- baba nó ra hiệu - con định ở đây bao lâu

_dạ 1 tuần, con cũng phát hiện ra vài thứ vũ khí mới khá thú vị, con sẽ thử ráp vào vũ khí của con, 2 anh có tuyệt chiêu gì mới để dạy em chứ- nó hỏi Jonh và Tom

_Tất nhiên là có, đang để dành chờ ngày em trở về đây- Tom và Jonh gật đầu.

Những ngày sau đó nó bắt đầu luyện tập với hai ông anh của mình không ngừng nghỉ, đám học viên có cơ hội học hỏi thêm kinh nghiệm làm sát thủ ở nó vì nó chính là huyền thoại của học viện này khi chỉ trong 2 năm đã đánh bại tất cả các sát thủ chuyên nghiệp của học viên, đơn giản vì nó được học theo “thực đơn” của baba nó mà. Một tuần trôi qua nó đã luyện thêm được một số kĩ năng mới và hoàn thiện hơn món vũ khí của mình. Tạm biệt mọi người một cách khó khăn(vì bị Jonh quán chân) nó trở về Việt Nam.Tiếp xúc với cái không khí mát mẻ mùa đông ở đây chứ không lạnh lẽo như ở Mỹ, nó rùng mình một cái, khuôn mặt

DarkMoon đã quay trở lại, vừa bước ra khỏi sân bay nó đã thấy hần đứng chờ nó. Định lướt qua hần luôn nhưng hần đã chụp tay nó lại.

_Hoan nghênh em trở về- hần ôm nó vào lòng

_Bang chủ thật quá rảnh đó- nó đẩy hần ra- Devil không phải hết chuyện làm rồi chứ

_Anh...- hần tiếp tục ôm nó mà không thềm để ý lời nó nói- anh đã tìm ra chìa khóa để Lam trở lại

33. Chương 33

_Hết chuyện đùa rồi à- nó quay phắt đi

_Xin lỗi nhưng anh đã đọc lén nhật ký của Moon- hần cất tiếng khiến nó đang bước đi bỗng đứng khựng lại. tại sao hần lại có thể vào nhà nó, cuốn nhật ký nó để trong học bàn kia mà- và anh biết... em chỉ đang đóng kịch trước mặt mọi người.

_Đủ rồi- đôi vai nó run lên, bước lại gần hần, khuôn mặt nó bây giờ là tràn đầy sự tức giận- dù có đối với mọi người là đóng kịch thì đối với anh...thì đó là khuôn mặt tôi muốn biểu hiện, trả cuốn nhật ký cho tôi.

_^^, nếu anh không trả thì sao- hần hài lòng với thái độ của nó bây giờ, cuốn nhật ký đúng là chìa khóa, phải có cảm xúc thì mới là Lam chứ

_Đó là bạn tôi- nó gầm gừ trong miệng

_Vậy cho anh giữ bạn em một thời gian, bởi nó là chiếc chìa khóa của anh-hần vui vẻ- còn em muốn lấy lại thì...

_Nói, muốn gì- nó khoanh tay nhìn hần

_Cứ để anh chở em về đã- hần kéo nó đi mà chưa kịp để nó từ chối, ra đến chỗ cục cưng của hần- em đội mũ đi-hần thấy cho nó một cái mũ- anh chở về hoặc bye bye bạn tốt của em là do em quyết định- hần leo lên xe, bắt đầu đi... nó đành phải ngồi, nó không muốn nhật ký của mình rơi vào tay hần, không muốn chút nào, tâm trạng nó rối như tơ vò trong khoảng thời gian hần chở nó đi mà nó không nhận ra hướng hần đi không phải là về nhà nó.Sao vừa trở về là nó đã gặp chuyện rồi thế này.

Đến khi hần dừng lại, mọi suy nghĩ của nó bỗng chút dừng lại, nhìn căn biệt thự to thật to trước mắt, nó tự hỏi đâu là đâu, sao hần không chở nó về nhà, ôi một chết đi thôi mà.

_Em định bám dính chiếc xe của anh luôn à- hần quay lại nhìn nó

_Đưa tôi về nhà- nó nói nghiêm túc

_Vậy em tự về đi- hần vừa dứt lời nó đã leo xuống xe đi luôn- nhưng anh không nói là trả cuốn nhật ký cho em- hần gọi với theo nó- em vào nhà đi chứ- nó đứng hình...á sao nó lại quên cái vụ nhật ký chứ, nó suy nghĩ đi đâu thế này, tỉnh lại đi Lam(quảng cáo Netcafe)

_Thiếu gia đã về- một tập đoàn người giúp việc cúi chào hần và ngược nhìn nó như sinh vật lạ

_Con về rồi đấy à- một người đàn ông có nụ cười hiền hậu và ấm áp, nó cảm thấy thế, đó là ba của hần, bỗng dưng nó thấy nhớ ba mình quá đi thôi.

_Vâng...đây là...- hần định giới thiệu thì

_Á... Moon, trời đất ơi, mới ngày nào con còn bé xíu mà bây giờ đã lớn như thế này rồi sao- một người phụ nữ còn khá trẻ, nó nghĩ thế, chạy ra ôm chầm lấy nó- ôi... cái mùi oải hương làm cô chết mê chết mệt- đó chính là mẹ của hần.

_Cô... ơi ...- nó bối rối không xoay sở bằng cách nào để thoát khỏi mẹ của hần

_Mẹ làm cô ấy sợ đấy- hần khẽ gọi mẹ mình

_Chồng à, thằng con trai mình vừa có bạn gái là bỏ mama nó bệnh bạn gái nó chầm chậm thôi- bà vẫn chưa chịu buông nó ra- đứa con gái nào mẹ cũng không chịu, chỉ trừ bé Moon mẹ mới cho con trai mẹ bệnh thôi.

_Em à, thả ra cho bé Moon nó thở, nó sắp chết ngạt rồi đấy- ông mỉm cười nhìn vợ mình

_Hai bác biết cháu ạ- nó mở mắt tròn xoe nhìn cặp vợ chồng trước mặt mình

_Haha, sao mà không biết cháu được, thằng Dark nhà bác quên cháu chứ sao hai bác quên cháu được, cô bé cứ hay ngồi xích đu ngắm trăng- bà vui vẻ ngồi gần nó- lúc Moon và Dark chơi với nhau 2 bác và ông nội cháu đều biết hết, nên khi 2 đứa thề non hẹn biển ý, 3 người chúng ta cùng có chung một quyết định là lập hôn ước cho hai đứa đó.

_Hả...- nó nghếch mặt...

_Thôi hai đứa nói chuyện, thằng này cũng tệ, dắt cháu tới chơi mà không chịu nói cho bác, bác phải chuẩn bị thêm thức ăn mới được- bà kêu chồng mình đi mất.

_Đây là nhà của anh- hấn nhàn nhã uống một tách trà

_Trả cuốn nhật kí cho tôi- nó quay lại chủ đề chính

_Anh chưa muốn trả lúc này- hấn nhún vai- đi theo anh- hấn kéo nó đi lên phòng của mình- anh có thứ muốn đưa cho em

_....- nó im lặng không thèm đáp,sao hấn cứ phải đối xử với nó như thế chứ, không phải hấn yêu Băng sao, đáng lẽ hấn phải dắt Băng ra mắt ba mẹ hấn mới đúng chứ. Đường như nhìn thấy được nó nghĩ gì hấn khẽ mỉm cười.

_Anh đã chia tay với Băng rồi- hấn khẽ lục một thứ gì đó ở trong tủ, còn nó thì há hốc miệng vì kinh ngạc... trời ạ... tên này thay bồ như thay áo... đó là suy nghĩ của nó vào lúc này- cho em- hấn đưa cho nó một cái túi nhỏ xíu, cẩn thận, hàng dễ vỡ đấy/

_....- nó cũng không trả lời... chỉ mở cái túi găm ra nhẹ nhàng vì sợ vỡ, bên trong là một mảnh đá màu xám và được bao bên ngoài bằng một khối pha lê trong suốt và vuông vức, nó tự hỏi....

_Đá ở mặt trăng đấy- hấn nói tiếp- anh mua lâu lắm rồi, là để dành cho Moon, nhưng Moon đã biến đi đâu không biết, nên anh đành cất luôn, tuy không lên được mặt trăng nhưng anh cũng có thể lấy một chút gì đó ở mặt trăng về cho Moon chứ nhỉ- Oa... nó không biết nói gì, hai mắt long lanh nhìn khối pha lê chăm chăm mà không chút chớp mắt, thật sự nó muốn hét lên... vì nó có đá mặt trăng, ông nội cũng đã cố tình mua cho nó nhưng đã hết hàng vì thật sự rất hiếm hoi- em thích chứ

34. Chương 34

_....- nó lại im lặng nhưng mắt không rời được viên đá, khiến hấn không nhịn được cười, nó 17 tuổi rồi nhưng vẫn còn con nít, chỉ cần một chút gợi ý của mẹ hấn mà hấn đã đi guốc trong bụng nó, cách nó xử xự trong mọi tình huống là im lặng hoặc bỏ chạy hoặc đánh người ta, suy nghĩ cực đơn giản khiến hấn thấy nó đáng yêu cực kì.

_Còn cuốn nhật kí- hấn nhắc đến cuốn nhật kí làm nó bình tĩnh, ngược mặt lên nhìn hấn, cuối cùng cũng đã thức tỉnh được nó rồi

_Trả đây- nó xòe tay ra, mắt nhú lại nhìn hấn

_Anh mượn nghiên cứu vài hôm- hấn cố nhịn cười- cầm viên đá và xuống dưới ăn cơm- hấn đẩy nó xuống dưới nhà

_Nhưng...- nó cố kiềm chân lại

_Yên tâm, nó sẽ không bị hư hỏng gì đâu, anh sẽ xem nó như là báu vật- hấn đẩy nó ngồi xuống bàn với ba mẹ hấn.

Sau bữa cơm, hấn mới chịu chở nó về nhà, trên đường về thì hấn phát một khi nó cứ nhắc đi nhắc lại cái điệp khúc: " trả nhật kí đây ", hấn định vào nhà nó thì bị nó đá ra ngoài không thương tiếc(nghĩa đen, dùng chân đá ra ngoài).Sau khi nó vào nhà rồi thì hấn cứ ngồi trên xe mà cười như điên.

_Cô nhóc đã trở về- hần nhìn lên căn phòng của nó đến khi tắt đèn thì hần mới trở về nhà

Sáng hôm sau nó thức dậy, thông thả lái xe đến trường, cả trường nhìn nó bằng ánh mắt lạ... nó nhận xét là thấy lạ cực kì, ánh mắt nó chưa bao giờ gặp cả...á... nó chạy vào nhầm trường, đây là ngôi trường cấp 3 ở đằng sau trường nó, nó đành lẻ lữoi vội vàng quay ra, nhưng đã có một người trông thấy nó và nở ra một nụ cười hạnh phúc, nhưng đó không phải hần.Sau khi đã gửi xe xong, nó lại thông thả bước vào lớp, từng đám đàn em trong Devil cúi chào nó.

_Lam....- My bay nhào tới ôm nó- sao vậy hả, bỏ đi đâu suốt một tuần trời vậy hả, làm cho My lo lắng quá đi

_Buông Lam ra- Hạnh gỡ My ra, hai tay Hạnh giữ chặt vai nó rồi bắt ngờ rung mạnh vừa rung Hạnh vừa nói- tại sao vậy hả, có sang Mỹ cũng phải báo tụi này một tiếng chứ, muốn gì đây hả- nói hết câu... Hạnh buông nó ra làm nó choáng váng nhưng chưa kịp hoàn hồn thì...

_Lam...- Lan đứng trước mặt nó, mắt đong đầy nước- huhu, Lam không quan tâm đến tâm trạng của bọn này gì cả, cứ nghĩ Lam xảy ra chuyện gì thì bọn này rồi hết cả lên- Thông đành dỗ Lan nín khóc.

_=. =, tôi có gửi mail ọi người rồi- nó trả lời

_Hả...- cả đám mở điện thoại thì thấy mail của nó, ôi cái lũ...không biết mua điện thoại để trang trí hay sao ý(cho tở cái, tở chưa có đây)- hahaha- cả đám bật cười- quên chuyện hồi nãy đi nhé Lam- Hạnh, My, Lan cùng đồng thanh.

_Có muốn chết không- nó tỏa ra sát khí đáng sợ nhìn 3 cô nàng- mới sáng sớm là đã gây sự là sao

_Ấy ấy- 3 cô núp sau lưng người yêu mình- do bọn này lo cho Lam quá thôi mà

_Trả anh Tú lại cho tôi- Băng từ đâu chạy xộc đến khóc lóc với nó- là cô đã cướp mất anh Tú của tôi...

_Kenvin- nó lạnh lùng- xử cho lẹ, tôi nhức đầu rồi đây- nó lắc lắc đầu rồi bước vào lớp

_Vâng- Kenvin ra hiệu cho vài đứa con gái lôi Băng đi

_Em ngồi ở chỗ này- vừa bước vào lớp hần đã gọi nó, nhưng nó không thèm nghe mà ngồi với Kenvin- anh nhớ là anh vẫn còn giữ ‘ bạn hiền’ của em trong tay- sau câu nói của hần, nó đành lết thết quay xuống ngồi chung với hần, khuôn mặt xám xịt không thể tả được, còn cả bọn thì trở mắt nhìn nó ngoan ngoãn nghe theo lời hần.

_Lam đã trở lại- Nam thì thào vào tai My

35. Chương 35

Nhưng hần chưa kịp hí hửng với thành công của mình thì nó cúi gằm mặt xuống, đeo hai bao tay màu đen vào, rồi chậm chậm rút sợi dây xích mới của mình, vẫn là sợi dây xích ấy, nhưng nhìn kỹ hơn ở mỗi mắt xích nó đã trang bị thêm một cái móc rất sắc bén=> sợi dây xích của nó bây giờ không khác gì một lưỡi cưa. Một chuỗi âm thanh diễn ra ngay trong lớp học mà ai cũng nghe thấy: Vút...Xoẹt...crắc...Ầm... Tình hình là nó đã quất mạnh sợi dây xích vào cái bàn mà nó và hần đang ngồi, cái bàn đã nứt đôi ở chỗ sợi dây xích va chạm, tức là bị chặt ra làm hai và ngã nhào. Nó đã thu sợi dây xích lại, thông thả ngồi xuống ghế khoan tay nhìn hần đầy thách thức.

_Muốn làm khó dễ DarkMoon này ư, cuốn nhật kí đó cũng không quan trọng đến vậy, cứ tự nhiên xé mà làm nhóm bếp đi nhé - nó cười khẩy rồi bước xuống ngồi chung với Kenvin. Còn hần thì sững sờ, một phần vì phục một phần vì tức.

_Ai dà, Moon đã xù lông nhím lên rồi, cũng không dễ dàng như hần nghĩ- hần cười thào thì có một âm thanh rít gió, giơ tay chụp lấy vật đang bay tới, hần nhận ra đó là mảnh đá mặt trăng hôm qua hần vừa cho nó.Cảm giác khó chịu xâm lấn hần rồi đây, món quà mà hần tặng nó nó ném trả lại hần không thương tiếc, không lẽ nó đã ghét hần thật rồi sao.

Tuy hai nhân vật chính vẫn mãi suy nghĩ về vấn đề của mình nhưng xung quanh đã bắt đầu xầm xì và đã có sáu bộ não đang phát huy công lực tối đa nghĩ cách giúp nó và hấn đến với nhau sau bao nhiêu sự cố đã xảy ra. Thế là một kế hoạch được vạch ra khi nam chính nhìn trời và nữ chính nghe nhạc nằm ngủ. Buổi chiều nó nán lại ở trường vì nó cảm giác bị ai đó theo dõi, nhưng nó mông lung không xác định được đó là ai. 7h tối nó thông thả lôi cục cưng vi vu trên đường thì bất gặp một chiếc moto đang chạy song song và cố tình ép nó vào lề, quay mặt lại nhìn thì nó không khỏi khẽ mỉm cười một cái, đó chính là Băng Băng, nó không ngờ cô ả lại chạy xe khá đến thế và để trêu đùa với cô nàng nó đã cố tình hướng xe đến trường đua Tử Thần để Băng đuổi theo. 9h thì nó đã đến vạch xuất phát, thua nó một chút xíu thì Băng cũng đã tới, bây giờ ở đó cũng đã có mặt khá nhiều người.

_Muốn gì đây- nó mở mũ bảo hiểm

_Mày biết rõ mà còn hỏi- Băng hất mặt- đua một trận đi, nếu tao thắng thì trả anh Tú cho tao

_Đua thì cũng được- nó cười khê- nhưng cô thắng hay thua thì tên đó không phải bạn trai tôi, cô muốn làm gì đó thì làm, thấy sao?

_Được... mày đã nói rồi đấy nhé, 10h giờ bắt đầu, tao ày một tiếng để chuẩn bị

_Được thôi- nó nhún vai và gọi điện thoại cho Nam mang một số phụ kiện tới, đúng 10 giờ, trường đua đã hội tụ đầy đủ các nhân vật tiếng tăm của Devil, đương nhiên là bao gồm cả hấn, cuộc vui như thế này, làm sao có thể bỏ qua cho được, Băng Băng chạy xe cũng rất đỉnh, bởi hấn chính là người dạy Băng Băng đua xe mà, xem ra trận này có thể nói là "Long Tranh Hổ Đấu" rồi. Hai chiếc xe đã được đặt ở vạch xuất phát.

_Chúc em may mắn- một bóng người có nụ cười hạnh phúc bước đến gần nó khiến ai cũng sững sờ... ông vua tốc độ đã quay trở lại Death...

_Hey... lâu quá không gặp rồi - nó đập tay Death- xem thử phần trình diễn của em nhé, ban cho em nụ hôn may mắn đi- nó chỉ chỉ vào trán của mình

_Tất nhiên rồi- Death hôn nhẹ lên trán nó mà khiến ai đó đau lòng- anh sẽ ra hiệu cho hai người - Death bước đến trước vạch xuất phát, cầm một khẩu súng nhỏ trong tay, Death chìa lên trời... Đoàn... hai chiếc xe lao đi trong sự hò hét của mọi người.

_Đến đó mày cũng phải giảm tốc độ thôi- Băng cười thảm trong đầu với âm mưu của mình - và lúc đó, mày sẽ phải chết...

Nhưng có vẻ tính toán của Băng đã sai, cô ả đã cố tình liều mình không giảm tốc để có thể dùng mình như một đòn bẩy và hất nó xuống vực nhưng đó là trong điều kiện nó giảm tốc ở khúc cua tử thần và cách khúc ngoặt 5 mét, đó là mọi điều mà các tay đua thường làm để giữ mạng sống ở đường đua này. Nó vẫn tăng tốc... Băng sững sờ nhìn nó, mọi người đều hoảng hốt.

_Xe Lam mất thăng sao- Mỹ kêu lên trong sự sợ hãi, chỉ có hai người mỉm cười bình tĩnh khi thấy hành động của nó là Death và Nam

_Không được rồi- hấn nhìn theo nó mà lòng đầy lửa đốt

_Lam muốn chết sao- Thông hồi hộp đến độ bóp bẻ luôn ly rượu ở trong tay

_Death này... sao Lam chiến thắng được cậu nh- Nam mỉm cười quay lại nói chuyện với Death

36. Chương 36

_Vì cái đầu óc không biết sợ chết và thông minh hơn người- Death dùng ngón tay chỉ chỉ vào đầu mình- sẽ không ai dám làm như cô ấy cả

_Hãy để ọi người thấy, Lam là ai- Nam mỉm cười đầy tự tin

Quay trở về với nó, khi cả hai chiếc xe đều sắp đến khúc cua tử thần thì càng lúc nó càng bám sát vào khúc ngoặt, Băng vẫn chạy sau nó một khoảng khá xa vì đã phải giảm tốc độ lại. Đến đúng đỉnh của khúc cua, một hình ảnh không bao giờ quên được, nó bóp mạnh hai cái thắng ở tay lái đã được Death thiết kế dùng

để thắng bánh trước cho nó. Thời gian như ngưng đọng, lực quán tính và tốc độ khiến bánh sau xe nhổng lên cao gần 70 độ so với mặt đất khiến toàn thân nó chúi về phía trước, chiếc xe quay ngang đúng 330 độ, trùng khớp với khúc ngoặt Tử Thần , nó liền tiếp tục tăng ga để đẩy bánh xe về phía trước, bánh sau chiếc xe được hạ xuống nhẹ nhàng và nó từ từ phòng về đích. Còn Băng vì choáng với cách xử lý của nó ở khúc ngoặt , cô ta đã không tập trung và vô tình bàn tay đã tăng ga cho chiếc xe , đến khi cô ta nhận ra đó chính là lúc cô ta không còn cảm nhận được lực ma sát của đường đua mà thay vào đó là cảm giác lơ lửng , chiếc xe cũng đã rời tay cô ta và khi nhắm mắt lại cô nhận ra rằng mình sẽ không bao giờ thắng nổi nó.

_Ầm...- tiếng nổ xe ở dưới vực làm sáng cả một vùng làm cho bất kì ai đang ngỡ ngàng cũng phải tỉnh lại, nó đã an toàn ở vạch đích, nhưng đối thủ của nó đã vĩnh viễn không bao giờ có thể trở lại đường đua này một lần nào nữa. Tuy nhiên vẫn không ít ánh mắt sững sờ đang nhìn nó, DarkMoon quả là DarkMoon, từ bây giờ cái tên ấy không chỉ là cái tên huyền thoại trong thế giới đêm mà còn là huyền thoại trong giới đua xe nữa.

_Khá lắm nhóc, chiếc xe này đã tìm đúng chủ- Death vỗ tay khen ngợi nó

_Anh quá khen rồi- nó đập tay Death- anh đã mất tích ở đâu vậy hả, chiều nay là anh theo dõi em đúng không- nó cười tươi, nụ cười mà ai trong Devil cũng nghĩ là đã mất đi khi có sự cố Băng Băng trở về.

_Đúng là DarkMoon có khác, sao trước anh em không cho anh biết hả- Death xoa đầu nó nhưng tuyệt nhiên nó không hề phản ứng lại

_Haiz... do anh ngu ngốc quá thôi- nó cốc đầu Death- thôi , tở về nhà em xả láng một trận , lâu quá rồi hai anh em không gặp nhau đấy.

_Dĩ nhiên rồi- Death gạt đầu thì vèo... có hai..à không là ba cái bóng lướt qua Death và ôm chầm lấy nó, haiz... chắc ai cũng đã đoán ra những fan cuồng nhiệt quá khích của nó, chính là My, Hạnh và Lan

_Oa...Lam làm bọn này hú tim đây nè- 1 tay My ôm nó một tay My xoa xoa lồng ngực

_Sau này chở Hạnh đi thử coi cảm giác nó như thế nào nhé- Hạnh ngọt ngào dụ dỗ nó

_Lần sau có đua phải báo cho Lan để Lan còn đem máy quay phim theo nhá nhá nhá nhá- Lan đứng đưa cánh tay nó liên hồi.

_Này... có để cho Lam thử không thế- Nam bật cười lên tiếng

_Còn anh nữa, sao anh biết mà không nói trước cho tụi em đỡ sợ hả- My nhéo tai Nam

_Ái ái... thế đâu còn gì thú vị, giá trị đua xe là ở đó mà- Nam lúc la lúc lắc cái đầu theo hai ngón tay tàn ác của My.

_Sao thế Vô Tình- Death vỗ vai hấn- choáng lắm hay sao mà như trời trồng thế này, không sai như lời tôi kể chứ.

_Quả thật không sai- hấn gạt đầu, rõ ràng nó vẫn hơn hấn một bậc, liệu như nó ư, hấn xin chịu thua... có lẽ DarkMoon dù là đồng kích nhưng cũng đã ăn sâu vào máu của nó rồi, đúng là không thể dùng cách bình thường để chinh phục nó được rồi.

_Định làm như Lam sao, không được đâu, chiếc moto tôi làm cho cô ấy có nhiều ưu thế hơn xe của cậu, và trọng lượng cơ thể của cậu cũng không cho phép cậu làm điều đó đâu- Death mỉm cười

_Không, tôi có cách của mình, cậu biết mà Death- hấn nhún vai

_Yeah... mặc dù có hơn tôi nhưng còn thua Lam xa lắm- Death mỉm cười nhìn nó đang xoay sở với 3 cô nàng ngổ ngáo, bám dính nó không biết mệt.

_Điều đó thì không cần bàn cãi- hấn nhún vai

_Thật ra cách của cậu thì Lam dùng để chiến thắng tôi đấy, nhưng từ khi tôi chế cho cô ấy có chiếc xe này thì cô ấy thay đổi rất nhiều cách khác nhau- Death cười

_Còn nhiều cách khác ư- thôi rồi, quả là không dễ dàng rồi... biết lấy cái gì để chinh phục nó đây chứ, ngay cả cách đua xe hay dùng để hấn đánh bại người khác thì nó cũng đã đi trước một bước rồi.

_Phù...- nó ngồi lên cục cứng hai tay quạt quạt sau khi được Nam , Đạt, Thông kéo 3 cái cửa nọ đi giùm, thấy Death tiến lại gần nó tự nhiên nở một nụ cười- sao đây, thích món nhắm hôm nay là gì đây.

_Em cũng biết rồi mà, tình yêu của anh dành cho hải sản thì là vô bờ bến- mắt Death sáng long lanh

_Ok - nó phì cười- ra hải cảng một phen, từ đây đến đó cứ thông thả thì 2 tiếng sẽ tới- nó nhìn cái di động- lúc đó tàu cũng vừa cập bến, bảo đảm là hàng tươi sống thượng hạng

_Dĩ nhiên rồi- Death gật gật đầu đồng tình

_Đi thôi- nó cười tươi đội mũ bảo hiểm lên và phóng xe đi, Death cũng leo lên một chiếc xe giống y hệt xe nó và đuổi theo nó.

_Anh Nam, sao Lam thân với Death thế- My vỗ vai Nam

_Trời, hồi lúc trước anh cứ tưởng bị ra rìa vì cái tên Death đó rồi ấy chứ, Lam xem hán như anh trai nên thân thiết lắm, với lại cùng chung tình yêu dành uto mà, hai người đó nhậu thì không có chỗ cho anh đâu. toàn bàn về moto thôi- Nam nhún vai- để anh đưa em về

Cả đám bắt đầu giải tán, còn hán quay trở lại POP với nhiều suy nghĩ trong đầu, hán không ngờ một DarkMoon trước đây mà cũng có thể thân thiện với một người con trai khác ngoài Nam, hán nhìn thấy trong mắt Death thì không hề xem nó là em gái tí nào cả. Những suy nghĩ cứ theo đuổi hán cho đến tận tờ mờ sáng thì hán đã thiếp đi lúc nào không hay.

37. Chương 37

Còn nó và Death đang phóng xe vì vụ trên đường vừa tán dóc, nó mới biết là Death học ngay ở ngôi trường sau trường nó, lúc nó biến mất thì Death cũng chơi trò mất tích cho vui. Mùi vị mặn của muối biển xộc vào mũi nó khi hai đứa gần tới bến cảng khiến nó cảm thấy thích thú. Sau khi gửi xe, nó và Death cùng đi dạo quanh hải cảng và tìm được một số đồ nhắm tươi ngon cực kì, sau khi qua chế biến , nó và Death cùng dọn mồi và rượu ra bãi biển (cho ké với)

_Hai năm nay em có cao hơn đấy- Death mỉm cười nhìn nó

_Còn anh chả cao lên tý nào cả- nó gấp một miếng mực chiên giòn- nhưng em vẫn chưa cao hơn anh được

_Haha, em mà muốn cao hơn anh á, mười năm nữa đi nhóc con-Death uống một ngụm rượu- anh nhớ em lắm đấy

_À há, em cũng rất nhớ anh, dạo này anh còn chế tạo moto nữa chứ- có vui về

_Còn chứ, nhiều chiếc mới và lạ lắm, mai em đi thử không- Death cắn một cái càng cua

_Được đó, haiz... dạo này em cũng rảnh rỗi tay chân quá rồi đây nè- nó nằm ngửa ra bãi biển, hai tay gối đầu- em thèm được như khi xưa

_Em có bạn trai chưa mà nói mấy câu ớn lạnh thế, không giống em chút nào- Death tò mò

_Haha, em mới thất tình theo đúng nghĩa đen nhá- nó quay sang nhìn Death- đang thê thảm không sao kể xiết đây- anh có biết cách nào mau quên một người thật nhanh không hả

_Có, tông đại vào chiếc xe nào đấy, may mắn không chết thì bị mất trí nhớ- Death bật cười rồi trở lại ánh mắt nghiêm túc- thằng nào ngu đến độ có phúc mà không biết hưởng vậy.

_Dark... mà em đã kể với anh đó- nó phẩy phẩy đôi đũa rồi gấp ình một miếng thịt sò

_Nhớ, nhưng rốt cuộc là ai mới được, Dark chỉ là biệt danh thôi mà- Death nghiêng mặt

_Là Vô Tình- nó mỉm cười - Haiz... sao Dark không phải là người khác mà lại là cậu ta

_^^, anh đã biết tại sao có cuộc đua hôm nay rồi, nhưng em làm cậu ta nuối lắm khi hại chết người yêu của cậu ta đấy, hèn gì anh thấy cậu ta bần thần cả người- Death nói

_Thế à, xem ra em có lỗi lớn rồi- nó cũng mỉm cười - em có cần rời khỏi Devil hay đi tạ lỗi với cậu ta không nhỉ

_Chắc không sao đâu, xung quanh cậu ta đâu thiếu gì con gái, Băng chết như một bông hoa trong vô số bông hoa ở xung quanh mình- Death phát tay cho nó nghĩ thừa

_Đúng là Death của em, cưng ly cái coi- nó giơ ly rượu cưng ly với Death rồi cười khà khà

_Em đã có dự định gì sau này chưa- Death nhìn nó- ví dụ kiếm một người thay thế cậu ta chẳng hạn

_Haiz... một lần là đủ rồi Death ạ, em không nghĩ là mình chịu đựng nổi đâu- nó lắc đầu - em nên lo cho tập đoàn và ông nội em thì hơn, mục đích em trở về đây là thế mà.

_Thế trong mục đích của em không có anh sao- Death mỉm cười

_Sao lại không có chứ, anh là tri kỉ của em mà- nó bật dậy- đừng tự làm mình buồn chứ Death, mà năm nay anh cũng 12 rồi, chắc phải tập trung học tập lắm nhỉ

_Ừ, anh đang cố gắng lắm đây, nhưng cũng sắp chịu hết nổi rồi, ở mãi trong nhà chán anh sắp mọc rêu rồi- Death chỉ xuống chân mình

_Để em mua cho anh một chai thuốc diệt cỏ- nó ôm bụng cười- bảo đảm sẽ hết mọc rêu

_Thì anh cũng đã xuất chuồng còn gì, em làm ơn để dành tiền mua thuốc để mua hải sản cho anh là được- Death cười khoái chí gấp thêm thức ăn(không nói tên món ăn nữa, đang đói)

_Haiz... tiếc là kinh phí có hạn, em chỉ có thể đãi anh vài bữa thôi, đãi anh một bữa là bằng em ăn cả tháng rồi á- nó lắc đầu rồi thở dài - còn tiền bơm bánh xe là may, chứ vá xe chắc em phải bán xe để trả thôi.

_Ngày này, không bỏ được cái tật móc họng nhau à- Death ném cho nó một miếng mực, nó há miệng đớp luôn

_Là ai khơi mào trước hả- nó cười hì hì rồi nhai miếng mực trong miệng

_Ồ thì là anh, nhưng anh chỉ nói đùa cho thêm phần không khí thôi- Death tặc lưỡi

_Death, Death ,Death.... biển lồng gió đầy không khí rồi anh à, không cần anh thêm chút cái không khí còn con của anh vào đâu- nó lắc đầu cười nắc nẻ

_Aiss... , con nhóc này, thiệt hết cách- Death nói rồi hai đứa nhìn nhau rồi bật cười. Trò chuyện một lúc thì hai đứa kéo nhau đi dạo dọc bờ biển... thật là lãng mạn biết bao(nhìn thế này ai nói là anh em chứ). Đến gần sáng Death phải về để đi học nên hai đứa đành leo lên xe để trở về.Death quyết định chuyển sang trường nó học nhưng nó cản vì sang StarKing học được thì ít mà đánh nhau và xem hài kịch là nhiều.Tạm biệt Death ở cổng trường , nó vui vẻ bước vào, đã mấy ngày rồi nó chưa được vui như thế, cũng sắp tới sinh nhật của Hạnh rồi, nó sẽ mua quà gì cho Hạnh đây, mãi suy nghĩ nó va phải người hấn.

_Hôm qua em đi chơi vui chứ- hấn nhìn nó dò hỏi làm cho nó khó chịu

_Không liên quan đến cậu...- nó lách qua bước vào lớp, nhớ lại cuộc nói chuyện hôm qua, nó khẽ cười làm hấn buồn không thể tả nhưng nó bất chợt quay lại nhìn hấn- cũng chia buồn với cậu về Băng Băng nhé, tôi không cố ý làm cô ta rơi xuống vực, tự cô ta muốn đua với tôi.

_Cô ta chết cũng không sao, anh không quan tâm- hấn nhú mày với suy nghĩ của nó, không lẽ cách thể hiện của hấn còn chưa đủ chứng minh cho nó thấy là hấn yêu nó hay sao.

_Ê- Nam đập vai hấn- giờ thấy khổ sở khi tình địch xuất hiện chưa, Lam là nam châm mà,có sức hút rất lớn mà.

_Khỏi cần nói, My sẵn sàng sút cậu sang một bên để theo Lam mà- hấn cười đều

_Haiz... bọn này có lòng tốt muốn hiến kế cho cậu chinh phục Lam mà cậu lại có thái độ như thế này đây, thôi để tôi đem cái kế hoạch này quảng cho Death nhé- Nam quay người đi

_Ê- hấn nắm cổ áo Nam lại- kế hoạch gì

_Phải trao đổi gì chứ, cục cưng của bọn này đâu dễ không không mà dâng lên cho cậu được- Nam đá mắt về phía cả bọn, còn nó thì vừa tới lớp đã nằm ngủ mất rồi.

_Muốn gì đây- hần khoanh tay nhìn Nam và cả đám đứng phía sau

_Cả điều kiện đó thì bọn này để sau khi hai người thành đôi cái đã, còn bây giờ thì lại đây- Nam lôi hần xì xầm với cả bọn:

38. Chương 38

_Muốn chinh phục Lam không thể dùng những cách trong sách được- My lên giọng

_Nhưng Lam cũng không thể thoát khỏi những trò lăng mạn, có điều phải lăng mạn khác người hơn một tí- Lan xoa xoa cằm.

_Nên bây giờ, cậu cần làm những sách lược mà bọn này đưa ra- Hạnh nói tiếp.

Và thế là bla... bla... bla..., lúc thì hần gật đầu đồng ý, lúc thì chảy mồ hôi lắc đầu nhưng bị 3 cô nương kia chỉnh sửa tư tưởng ngay. Đến khi kết thúc mặt đứa nào cũng hiện rõ chữ ” Gian” trên mặt, haiz... không biết có làm tổn hại gì đến Lam nhà ta không nhỉ(ta cũng không biết nữa), và thời hạn bắt đầu và kết thúc kế hoạch là năm ngày, từ ngày mai và đến sinh nhật Hạnh sẽ kết thúc. Và tất cả chạy biến để lo kế hoạch, còn để mình nó ngủ khi ở trong lớp tới trưa thì Death sang gọi nó dậy.

_Hi hi- Death ngóc đầu vào trong lớp thì thấy nó đang ngủ rất chi là ngon lành, đang định kê đầu vào gọi nó thì nó quay mặt sang làm tim Death đập rộn ràng, ôi...cái lông mi cong vút, sóng mũi cao..., làn da trắng mịn như da em bé(sữa tắm Johnson baby)... đôi môi chúm chím hồng..., làm Death muôn cần vào má và hôn nó một cái quá đi.

_Hơ...- cái điện thoại trong túi nó rung lên làm nó tỉnh giấc, Death liền lấy lại bình tĩnh là lòng thì đang thầm tiếc đứt ruột- anh ở đây lúc nào thế- nó hỏi Death và thò tay vào túi móc điện thoại

_Anh cũng vừa tới- Death cười với nó

_Alô, chuyện gì thế My- nó bắt máy- mai á... ừ cũng được mà, ừ, quyết định thế- nó tắt máy

_Ai thế- Death hỏi nó

_My, mai cô nàng muốn em hộ tống đi mua sắm, kaka bận lo cho Devil rồi- nó trả lời rồi nhảy ra khoác vai Death- đến xưởng của anh để thử mấy món lạ anh vừa chế đi.

_Ok- Death cũng khoác vai nó, hai đứa vui vẻ đi ra chỗ để xe(như vậy mới giống anh em nè). Còn cả đám cứ tắt bật loay hoay đủ thứ, nhất là hần chứ chăm chú chuẩn bị cẩn thận từng chi tiết một vì một niềm tin nó sẽ quay lại với hần. Nhưng cả nhóm không ngờ rằng, Death cũng đã chuẩn bị kế hoạch tấn công giành lấy trái tim nó từ tay hần. Đây mới thực sự là một cuộc chiến ” Long Tranh Hổ Đấu” đây. Nhưng hiện giờ thì nó đang vui vẻ ở trong xưởng của Death để thử vài món phụ kiện moto để tân trang cục cưng của mình. Công nhận cô nàng hơi bị vô tư dù IQ cao ngất ngưỡng.

39. Chương 39

Một ngày trôi qua thật nhẹ nhàng và vui vẻ đối với nó, nhưng lại đầy mệt mỏi và long lắng khó ngủ đối với một số người nào đó. Tuy nhiên nó cũng đã rút kinh nghiệm không viết nhật kí trong sổ nữa mà nó đã chuyển sang viết trong laptop của mình và đương nhiên là có pass để khỏi ai xem lên. Sau khi viết xong phần nhật ký , nó ngáp dài một cái mệt mỏi một bóng người quen quen chạy trên nóc nhà cạnh nhà nó(hơi dở trong việc nhận dáng người), do không nhìn rõ và tò mò muốn biết chủ nhân của cái bóng đó là ai , nó liền len lén chạy theo sau nhưng nó đã ra trễ vì khi đuổi theo dấu vech một đoạn nữa thì cái bóng đã mất tích, cái trò thám tử này xem ra không thành công rồi, nó trở về phòng nhưng có một cảm giác khiến nó phải cảnh giác, có tiếng động trong phòng nó... âm thanh gáp gáp truyền đến tai nó, có vẻ người này sợ bị nó phát hiện.

_Này... muốn trộm đồ thì tao chỉ nhà à trộm- nó đáp nhẹ nhàng không tiếng động đằng sau bóng người đang cố lục lọi mấy cái hộp tủ của nó, nó cất tiếng khiến cái bóng đó đứng hình không nhúc nhích và một giây sau đó là cái bóng toan nhảy khỏi cửa sổ để trốn đi- dễ vậy sao- nó cười khẩy nhìn khuôn mặt bịt kín đang chạy ra cửa sổ, nhún người một phát nó đập một phát khiến tên trộm bay thẳng ra ngoài và đập một cái bịch xuống nền đường

_Ui da- tên trộm khê rên lên

_Coi như giúp mày chút ít đấy, sau này khôn thì biết chừa căn nhà này ra nhé- nó nói vọng xuống cho tên trộm nghe thấy rồi đóng cửa đi ngủ. Tên trộm chạy xe đến một nơi khác:

_Này... ông làm cái quái gì mà Lam quay về nhanh thế hả- Thông quát lên

_Ờ thì chạy có hơi nhanh quá, chắc Lam mất dấu nên quay lại- Nam lè lưỡi

_Grừ, làm bị ăn một cước nghìn tấn của Lam nè, đập thẳng xuống đất không chút do dự luôn- Thông chưng một cái má bị bầm một bên ra ọi người cùng xem khiến cả đám cười ngặt nghẽo.

_Thế anh kiếm ra chưa- Lan hỏi Thông

_Rồi đây, xem chết, hên là Lam để ở nơi dễ tìm- Thông chia ra cái túi đựng những viên đá hổ phách của DarkMoon kèm với cái mặt nạ của DarkMoon.

_Giải, bước đầu của kế hoạch đã xong- Hạnh gật đầu- còn xem biểu hiện của cậu đấy DarkMoon hàng nhái à- Hạnh quay lại nhìn hấn cười mím chỉ cọt

_Yên tâm, tuy không bằng Lam nhưng tôi cũng đã được huấn luyện nhiều đấy- hấn gật đầu tỏ vẻ tự tin.

_Thế thì từ ngày mai bắt đầu nhé- Lan vỗ bàn- thôi giải tán, Lan buồn ngủ quá rồi

Sau khi cả đám giải tán, hấn ở lại nhìn hai món đồ vật Thông đem về thở dài một cái. Không lẽ chỉ còn cách đổi đầu để gây lại sự chú ý cho nó, ngoài ra không còn cách nào khác hay sao. Hấn không muốn đổi đầu với nó cả về công lẫn tư, công thì nó và hấn cùng 1 bang, tư thì có ai lại đi đổi đầu với người mình yêu chứ hả trời. Thôi thì cứ thử phó mặc cho cái đám lâu nhâu đó một lần xem sao(7 đứa kia là lâu nhâu, há há)

Sáng sớm, vừa thức dậy và ăn sáng thì My đã chạy ào qua nhà nó, thật hiếm thấy khi thấy My tách nhóm với Hạnh và Lan, bởi chỉ cần thấy một nàng là thấy luôn hai nàng kia. Như hôm qua đã hẹn trước, nó hộ tống My hết khu siêu thị này đến trung tâm thương mại khác với một nhiệm vụ duy nhất là xách đồ và gật đầu khi My thay quần áo. Cuối cùng đến 10h trưa My mới tha cho nó ngồi nghỉ ngơi một tí. Quan sát những người qua lại nó thấy một thằng nhóc đang chuẩn bị móc túi của My khi cô nàng đang hăng say lựa đồ ở một hàng quần áo gần đó. Rất nhanh nó bắt được thằng bé.

_ Này nhóc, móc túi là không nên đâu- nó chụp thằng nhóc

_Huhu, tha lỗi cho em đi, nếu em không móc đủ tiền thì đại ca DarkMoon sẽ không cho em tham gia Devil đầu- thằng nhóc khóc nức nở trước mặt My và nó.

_Cái gì- nó quát lớn khiến ai cũng ngoái lại nhìn- đại ca DarkMoon, ai nói với em- mặt nó đằng đằng sát khí

_Dạ là đại ca nói với em, đại ca còn có cả mặt nạ và mấy viên đá khắc chữ DarkMoon như mọi người vẫn hay đồn mà- thằng nhóc nói tiếp

_Lam... chắc có nhầm lẫn gì ở đây- My nhíu mày, chắc là giả danh, DarkMoon rất nổi tiếng mà

_Grừ... nhưng không có nghĩa là có thể lấy DarkMoon ra đi lừa đảo như thế- nó tức giận- em chỉ cho chị biết chỗ đại ca DarkMoon của em đi- nó xoa đầu cậu bé- như thế chị sẽ không giao em cho cảnh sát.

_Chị hứa nhé- thằng nhóc nín khóc

_Ừ , chị hứa mà- nó gật đầu chắc nịch

_Đại ca hẹn em tối nay lấy tiền đủ rồi thì đến ngõ hẻm đối diện để đưa tiền cho đại ca thì đại ca sẽ cho em gia nhập vào Devil- thằng nhóc trả lời

_Thôi em đi đi, nhưng nhớ là đừng móc túi của người khác nữa, không nên đâu- My xoa đầu thằng nhóc còn thằng nhóc gật đầu rồi vội chạy đi- tính sao đây Lam

_My mua đủ đồ chưa, tụi mình về, tối nay Lam sẽ đi xem thử đại ca DarkMoon có tài năng gì- nó đứng phắt dậy và xách hàng chục túi đồ của My

_Ừ, My cũng mua đủ đồ rồi, tụi mình về thôi- My gật đầu cười và để nó chở về, còn nó thì mong chờ đến tối để bấm vào cái tên dám giả danh nó. Vừa về tới nhà thì nó đã gặp Death chờ nó ở ngoài cổng

_Death, anh đến nhà em có chuyện gì thế, sao anh không ở nhà học bài- nó nhảy xuống xe

_Anh muốn đưa em đến một nơi, không biết em có rảnh không-Death cười với nó

_Có, nhưng đi tới tối nay thì về nhé, em có công chuyện- nó gật đầu

_Ừ, anh cũng chỉ cần em đi chung với anh 2 tiếng thôi, sau đó anh cũng phải về nhà học bài mà- Death gật đầu và vỗ vào yên sau chiếc xe của mình- em cất xe ở nhà đi, anh chở em đi cho tiện.

40. Chương 40

_Ừm- nó cất cục cứng vào nhà và leo lên xe của Death

_Ôm cho chắc- Death luồn hai cánh tay của nó vào eo mình và phóng xe chạy vọt đi. Đến đài thiên văn Death cho nó xuống- em vào đây- Death kéo nó vào trong, nó phát hiện chỉ có nó và Death.

_Woa....- nó ngược nhìn bầu trời đầy sao mà kính viễn vọng đã thu lại và phóng lên nóc của đài thiên văn

_Lại đây- Death vẫy tay kéo đầu nó vào cái kính viễn vọng- em nhìn thấy cái ngôi sao ở ngay giữa kính và sáng hơn những ngôi sao khác không

_Có- nó gật đầu

_^^, nó tên là Lương Nhật Lam, đây là giấy tờ chứng nhận của đài thiên văn đây, ngôi sao sáng nhất đó thuộc về em- Death chia cho nó xem một tờ giấy

_Ồ... em cảm ơn- nó ôm chầm lấy Death...- anh đúng là người hiểu em nhất mà

_^^, ừm, thôi, anh định chở em đến đây cho em ngắm vũ trụ một chút, còn giờ anh phải về để học bài đây nè- Death hạnh phúc khi được nó ôm lấy như thế, coi như bước đầu trong kế hoạch lấy lòng nó và giúp nó vui lên cũng đã thành công.

_Ừm, mình về thôi- nó vui vẻ cùng Death đi về nhà, trước khi tạm biệt nó còn hôn lên trán Death một cái để cảm ơn về món quà bất ngờ này.

Đến tối thì nó bước vào con hẻm và thằng nhóc ban sáng đã chỉ cho nó, bước sâu vào trong hẻm ánh sáng càng lúc càng tối đi, đến khi nó nhận thấy có một tên đang ngồi duỗi hai tay để trên đầu gối, mặt đeo mặt nạ y hệt cái mặt nạ của nó khiến nó cảm thấy kì lạ, chắc chắn đây là DarkMoon giả mạo nhưng nó có quen không nhỉ, hình như là có mà cũng có vẻ là không(yêu cầu đi khám mắt giùm). Tuy nhiên nó không quan tâm nữa mà bước tới gần tên nó.

_Mày là DarkMoon- nó toát ra một thứ sát khí nặng nề nhưng tên kia không trả lời nó mà chỉ gật đầu-đùa... DarkMoon mà phải bắt mấy đứa nhóc đi móc tiền ỉnh sao...- nó tức giận lao vào kẻ giả danh.

Nhưng kì lạ là tuy tốc độ tên này không nhanh nhưng lại có thể đoán hết được những đòn tấn công của nó khiến nó khá hoang mang và nó vô tình không biết rằng vì bị đòn tâm lý nên tốc độ nó đã giảm xuống rõ rệt, nhưng đùa giỡn với nó chừng 30 phút thì bỗng một làn khói trắng không biết ở đâu tỏa đến làm nó bị mất hết tầm nhìn và tai nó thì nghe được là tên đó đã chạy đi xa rồi. Tức tối vì không gỡ được cái mặt nạ kia xuống nó trở về nhà với khuôn mặt lạnh như đá. Chợt nhớ đến cái mặt nạ của tên đó, nó lên phòng lục kiếm trong tủ đồ thì cái mặt nạ vào cái túi đã không cánh mà bay.

Không lẽ là...- nó chợt nhớ lại tên trộm hôm qua chui vào phòng mình- á... mình đã chủ quan quá rồi- nó ôm đầu và định bụng ngày mai sẽ báo ọi người biết để truy tìm cái tên DarkMoon đáng ghét kia. Còn tại POP lại có 8 người tụ họp:

_Này... làm ơn sau này mạnh tay chút đi, biết là Lam mạnh thật nhưng không lẽ cậu không đánh được cô ấy một cái à- Thông nhìn hấn

_Xin lỗi nhưng tôi không nữ- hấn gãi đầu thừa nhận

_Hôm nay Death đưa Lam đến đài thiên văn đấy, lúc về Lam còn hôn lên trán Death đấy và tỏ vẻ rất chi là vui- Hạnh cầm xấp tài liệu báo cáo người lũ đàn em đi theo dõi nó.

_Cái gì....- hấn trợn mắt- lại hôn nữa à

_Làm ơn làm theo những điều bọn này dặn đi- Nam thở dài- Death cũng ra tay nhanh thật đấy

_Tôi biết rồi- hấn gật đầu đồng ý- ngày mai tôi sẽ mạnh tay hơn. Cả đám lại chụm đầu bàn bạc một số điều và dặn dò hấn kỹ lưỡng một số thứ rồi mới chịu giải tán. Chẳng hiểu bọn này nghĩ gì nữa đây....Lại một ngày trôi qua nhẹ nhàng đối với nó, nhưng cũng lạ, hôm nay nó không gặp hấn, thường ngày hấn hay bám theo nó từ khi nó về nước cơ mà, hay hấn đã có bạn gái mới rồi nhỉ, nó miên man suy nghĩ. Mà thôi, tên đó không là gì của mình cả, đi ngủ cho khỏe... đi ngủ đi ngủ đi ngủ....

41. Chương 41

Sáng hôm nay là chủ nhật, thế là nó có thể ngủ thêm một chút xíu nữa rồi đến Devil cũng chưa muộn. Đến 9h nó mới chịu lết cái thân ra khỏi cái giường, sao dạo này nó có vẻ hơi bị thảnh thơi nhưng nhớ đến chuyện hôm qua, nó lại bắt đầu nổi máu nóng lên, grừ... sát thủ bậc nhất như nó mà lại bị trộm đồ, biết thế không tha thứ cho cái tên trộm đáng chết đó mà nó sẽ tận dụng làm cái bia ón vũ khí mới. Haiz... càng nghĩ càng tức... phải đi báo ọi người biết là nó bị trộm thôi, hơi bị mất mặt một tí còn hơn là tiếng xấu đồn xa... làm vậy bản cái tên DarkMoon là điều nó không muốn chút nào. Phóng xe ra khỏi nhà và bằng cách nhanh nhất nó phóng xe đến POP, nhưng POP đóng cửa, không đùa chứ, POP luôn mở 24/24 cơ mà.

_Alo- nó móc điện thoại và gọi cho Nam- kaka, sao POP đóng cửa thế

_Hả- Nam trả lời nó với vẻ ngạc nhiên- chứ không phải muội kêu bọn này đóng cửa POP một ngày và hện cả đám xuống Angel sao

_HẢ... muội nói lúc nào- nó cố lục lại trí nhớ, làm gì có chứ

_Hơ, chứ kaka thấy muội để một lá thư và viên đá của muội cho tên nhân viên giữ cửa nhờ đưa cho bọn này mà, còn bảo là sẽ có nhiều điều thú vị ở Angel

_Quay trở lại POP ngay, em không hện mọi người- nó vội vàng cúp máy và cố gắng chạy thật nhanh đến Angel

_Còn lại nhờ cậu, tôi đi đây- Nam vỗ vai hấn

_Uhm- hấn gật đầu và đeo mặt nạ vào, xung quanh khung cảnh là một bãi chiến trường với bàn ghế đổ nhào, đèn đều bị tắt hết, chỉ còn một cái màn hình lớn trắng và đương nhiên là được nối với cái laptop mà hấn cầm. Hấn bắt đầu ngồi lên một cái ghế ở ngay trước màn hình và chờ nó tới. Còn Nam và một số đứa thì núp ở phía sau “hậu trường” và hồi hộp chờ nó. Ầm... một bóng người đáng mảnh khảnh đập vỡ cửa Angel, tiến về phía hấn.

_Nhanh thật- My khê nói với Nam

_Lại là mày- nó nhìn hấn- dám phá hỏng Angel của bạn tao

_Thì sao- hấn gõ cóc cóc trên máy vi tính và dòng chữ xuất hiện lên màn hình

_Hừm, tối qua tao đã ày thoát, nhưng dám trộm đồ và giả danh tao thì tao không thể tha thứ được- nó đã đeo sẵn bao tay và rút sợi dây xích ra- mày sẽ là nạn nhân đầu tiên mở hàng cho cái này(nhớ là cái bàn mở hàng mà ta)

_Trò con nít- hần gõ tiếp lên bàn phím, nó tung con dao và sợi dây về phía hần...Keng... âm thanh của hai món kim loại chạm vào nhau.... sợi xích của nó bị đứt rời khiến nó bất ngờ, chính con dao bằng vàng đã cắt đứt sợi dây, bằng cách nào ư, hần đã dùng một cây gậy làm vật trung gian, khi sợi dây của nó tung tới hần đã dùng cây gậy chặn đoạn dây chứ không như một số người khi đấu với nó là luôn luôn dùng vũ khí để chặn con dao, đương nhiên là con dao quay đúng một vòng và với sức của nó đã tung ra thì việc con dao chạm ngược sợi dây xích và làm đứt là chuyện dễ dàng.

_Thông minh lắm- Nam gật gù

_Khá lắm- nó mỉm cười, lần đầu tiên nó thật sự gặp được một kẻ xứng đáng là đối thủ của nó, khe lột mái tóc giả của mình ra, một mái tóc dài tới tận mắt cá chân đã được tết bím một cách hoàn hảo khiến không chỉ hần mà mọi người đều phải ngạc nhiên kể cả Nam, trời đất ơi... tóc nó dài thế kia, ra trước giờ nó chỉ toàn xài tóc giả thôi sao- bắt đầu đi- nó dùng hai tay mình uốn theo hai bím tóc và lay lay, ánh mắt háo hức như một con sư tử đang rình mồi.

_Được thôi- một dòng chữ xuất hiện trên màn hình, hần đứng dậy và nhìn nó, hần cũng đang rất hứng thú, hần thật sự muốn đấu với nó một trận

_Dùng tóc làm vũ khí, Lam đã đạt đến cảnh giới ấy rồi sao- Thông thốt lên

_Là sao- Lan hỏi

_Sự phụ anh từng nói, một bậc thầy về võ thuật là người có thể dùng chính bản thân mình để làm vũ khí, nó người dùng tay, có người dùng chân, có người dùng móng tay ... nhưng dùng tóc là khó nhất vì nó không cố định như những bộ phận khác, nó mềm dẻo nhưng cũng rất chắc chắn, nhìn tóc Lam đi, đã được tết rất chặt với nhau, như thế sẽ càng chắc chắn hơn nữa... một món vũ khí còn đang sợ hơn cái sợi dây xích đấy, em thử lấy một sợi tóc cứng đâm vào da đi, nếu đâm đúng em sẽ thấy đau nhẹ nhưng em nghĩ sao khi hàng ngàn sợi tóc cùng tới một lực mạnh đâm vào người - Thông khẽ giải thích cho Lan và cả đám cùng hiểu.

_Trận này anh Tú nguy to rồi- Kenvin hồi hộp

Còn nó và hần bước lại gần nhau, thận trọng từng chút một, nó không còn chủ quan nữa, hần bước lại gần nó tay rút từ sau lưng ra hai cây kiếm nhìn khá lạ, tuy dài nhưng lưỡi hai cây kiếm lại mỏng và cách mặt kiếm một đoạn khoảng 1cm, để dễ tưởng tượng thì cứ vẽ một hình chữ nhật dài rồi một đường thẳng chạy song song với hình chữ nhật và đường thẳng và hình chữ nhật nối vào nhau ở đầu và cuối của đường thẳng, song kiếm của hần chính là như thế và song kiếm này còn rất dẻo nữa.

_Thấy cây kiếm như thế bao giờ chưa, Tú có cây kiếm như vậy à- My hỏi Nam

_Chưa, anh cũng chưa thấy bao giờ- Nam lắc đầu

_Toàn quái thú đánh với nhau- Đạt chắc lưỡi- Nhìn mà học hỏi đi, hô hô

Giờ G đã đến, gần như cùng lúc , nó và hần lao vào nhau, hần chém một kiếm vào nó, rất nhanh nhẹn, nó hất một bím tóc uốn một vòng quanh cây kiếm và dùng hai tai xiết chặt bai bên bím tóc....Crắc... keng... keng... cây kiếm của hần gãy đôi từ chỗ xiết của bím tóc. Hần kinh ngạc vì sức mạnh của nó, đó là món vũ khí mà hần đã cố công chế ra lúc đang học hỏi baba nó tại Mỹ, thế mà chỉ với một đòn nó đã làm gãy một cây. Nhưng chưa kịp hoàn hồn thì hần thấy một tiếng rít xé gió ngay bên tay, may mắn là hần kịp cúi đầu xuống bởi cái bím tóc thứ hai của nó đâu có chịu ở ngoan một chỗ mà đã đập tới sát đầu hần, trúng đòn này chắc hần die mất.Nhưng đầu chỉ né, hần đã cúi xuống và chém nó một nhát ngang hông, nhưng ôi thôi cái bím tóc khốn kiếp đã cản được và hần đành lui lại vài bước. Thực lực đã được xác định rõ ràng.

42. Chương 42

_Khá lắm, đã tránh được một đòn còn có thể lợi dụng tấn công- nó cũng lui lại

__Quá khen- màn hình lại bắt đầu xuất hiện dòng chữ

__Nhưng như thế là chơi không đẹp- nó bất ngờ lao vào hấn đến gần thì nó xoay một vòng, tay hất bím tóc theo vòng xoay và đạt được một lực mạnh kinh hồn, hấn dùng hết sức lấy thanh kiếm còn lại để chặn đòn của nó thì... Keng..., cây kiếm còn lại cũng đã vỡ vụn, nhưng đã hết đầu...hai bím tóc đã biến mất khỏi tầm mắt của hấn, nó cũng đã biến đầu mất... hấn thấy lạnh gáy, phản xạ đã nhanh hơn tất cả, hấn dùng hết sức đá xoay về phía sau... và trúng ngay bụng của nó khiến nó tung người lên đứng sát màn hình- không tồi đầu

__...- hấn không dám lên tiếng vì sợ nó nhận ra

__Bang chủ... tại sao cậu lại làm vậy- nó đưa tay ra phía trước, cái mặt nạ hấn đang đeo đã bị nó lấy mất , khuôn mặt trắng bệch và nó chảy mồ hôi đầm đìa bởi lúc vừa nhận ra đó là hấn, nó không tấn công nữa mà bàng hoàng lẫn sợ hãi, bị hấn dùng hết sức ột cú đá , nó đau không chịu nổi và nó cũng tự biết mình đã bị gãy xương sườn rồi chứ không chơi.

__Em...không sao chứ- hấn hốt hoảng chạy đến đỡ nó, dường như đoán được sự việc hấn hoảng sợ tột độ, chứ làm sao mà nó lại không thể tránh được cú đá của hấn chứ.

__Tại sao...- ánh mắt nó ngập tràn nghi vấn dành cho hấn rồi nó từ từ gục xuống, đầu óc nó mờ mịt không xác định được phương hướng nữa, mọi thứ xoay cuồng trong mắt nó và cuối cùng là một màu đen. Nó không còn biết gì nữa cả.

__ Lam, tỉnh lại...-kế hoạch của hấn dành cho nó... đã không thành công, ngược lại còn đem lại tổn hại cho nó, hấn hét lớn đám người ở phía trong- Nam... đưa Lam đi cấp cứu- đầu óc hấn trống rỗng, hấn đã làm gì thế này... giá như lúc ấy hấn không đá về phía sau...không...không, giá như hấn không làm ra cái kế hoạch điên rồ như thế này , đối đầu với nó ư... quá điên rồi... hấn đang muốn điên lên đây... sao lại là hấn làm nó trở nên như thế này...cái ánh mắt trước khi nó bất tỉnh ám ảnh hấn... nó hỏi hấn tại sao, chính hấn cũng đang tự hỏi trong lòng mình... Tại sao?

Còn cả đám còn lại vội chạy ra và đưa nó đi cấp cứu ngay lập tức, ánh mắt sợ hãi hiện ra ở từng đứa, cái trò đùa này giờ phải làm sao đây..., đã quá tính toán của tụi nó, sao tụi nó lại ép hấn đánh nó kia chứ... một trò đùa tai hại không thể tả, tự mỗi đứa trong lòng đều hối hận vì đã lừa nó... và nhất là ép hấn làm nó bị thương.... cầu trời sao cho đây chỉ là giấc mơ,DarkMoon làm sao có thể dễ dàng gục ngã như thế chứ... không bao giờ.Nhưng cái sự thật trước mắt kia là gì đây chứ,nó đang nằm bất động trên tay của hấn , là ảo ảnh ư...có lẽ thế... chắc đó là ảo ảnh mà thôi.

43. Chương 43

Ấm áp quá, nhưng không phải chiếc giường của nó, mùi oải hương nó hay ướp dưới gối đầu mất rồi nhỉ... nó không nhúc nhích được cơ thể, ai giúp nó với... bàn tay nó sao ấm hơn mọi chỗ khác thế nhỉ... nó muốn nói quá... nhưng sao cổ họng nó lại khô khốc như thế này... nó muốn mở mắt ra xem đây là ở đâu... nó khó chịu quá rồi...

.....Cách đây 1 ngày.....

__Ai đã làm cô ấy như thế này- Death chạy vội vào trong bệnh viện

__Là tôi- hấn khó khăn nói lên 2 chữ này

__Tại sao... không lẽ vì cô ấy hại người yêu cậu mà cậu lại làm như thế- Death dồn hấn vào tường

__Không phải như cậu nghĩ đâu, có cả lỗi của tụi này nữa- Nam chụp vai Death, mặt cúi gằm

__Cả các người nữa ư... vậy mà là bạn của cô ấy à- Death đẩy tay Nam ra- các người hại cô ấy đến như thế, một cô nhóc thích hoạt động như cô ấy mà phải nằm yên suốt mấy tháng trời thì sẽ như thế nào hả, bạn bè cái quái gì chứ

__Là do tôi- My ngồi phục xuống- sao tôi lại suy nghĩ ra cái kế hoạch đó làm chi kia chứ- Lam ơi...

_Cháu đừng quá khích, bác sĩ đã nói không sao rồi mà- ông nội nó xoa dịu cơn lửa trong người Death, ông cũng đang rất lo lắng cho nó, mắt cứ hướng về phòng hồi sức.

_Nói... các người đã làm gì cô ấy, nói mau- Death hét lớn, Nam đành kể lại mọi chuyện cho Death nghe, Death choáng váng khi nghe Nam nói, người đầu tiên Death đánh không phải hấn mà Nam.

_Anh Nam- My đỡ Nam dậy

_Mày...- Death tức giận không nói nên lời- mày rõ ràng biết DarkMoon quan trọng như thế nào đối với nó kia mà, những người khác mới quen biết Lam thì có thể tha, nhưng mày đã theo lam bao nhiêu lâu nay... tuy tao không biết cô ấy là DarkMoon, nhưng khi nghe cô ấy kể, tao cũng biết Dark và Moon là cái tên không thể xâm phạm, sao mày dám hùa theo lũ này để khiến nó bực bội, chúng mày làm việc này mà có nghĩ đến suy nghĩ của cô ấy không chứ... cứ làm những điều mình cho là đúng thôi sao.

_...- Nam cúi gầm mặt không nói gì, Death đánh cậu không sai, không phải chỉ cần ai **** DarkMoon nó sẽ không tha hay sao, sao cậu không suy nghĩ mà cứ giúp đỡ hấn lấy được tình cảm của nó, sao cậu lại có thể quên mất quy định thứ nhất của DarkMoon :” cho dù là bất kì ai cũng không được làm như bản cái tên DarkMoon”.

_Cô ấy coi trọng cái tên ấy đến thế sao- hấn thần thờ... cái tên mà một nửa trong đó là hấn, sau bao nhiêu chuyện hấn gây ra cho nó, nó vẫn coi trọng cái tên ấy... thế mà hấn thì lại...

_Rất may là mái tóc con bé không bị cắt, nếu không sẽ to chuyện đấy- baba nó cũng đã có mặt khi nghe tin nó bị thương- đó là thứ nó tự hào nhất vì mái tóc đó rất giống mẹ nó

_Mẹ của Lam cũng có mái tóc dài như thế sao ạ- Lan run run hỏi

_Tất nhiên, mẹ của con bé là một thiên sứ đấy- mami nó nói- đó là người chị em tốt nhất của ta, nếu không có sự cố đó, có lẽ Lam cũng đã trở thành một thiên thần.

_Đối với cháu, cô ấy luôn là một thiên thần- hấn đứng phắt dậy, hấn đã làm sai tất cả và từ bây giờ hấn phải chuộc lỗi thôi, không bằng bất cứ cách hoặc kế hoạch nào cả, hấn sẽ dùng tất cả tình cảm của mình để bù đắp cho nó, dù có bị nó tránh xa ra ruộng bỏ... hấn nhất quyết sẽ cứ làm. Đôi cánh của thiên thần đã gãy ư, hấn sẽ tìm một đôi cánh mới cho thiên thần vậy.

_Thì sao chứ hả- Death nắm cổ áo hấn- biến đi, đừng làm phiền Lam nữa, cô ấy đang cố gắng xóa bỏ cậu trong trái tim cô ấy và giờ cậu đã giúp cho cô ấy xóa sạch cậu rồi đấy.

_Không- hấn đẩy Death ra- là tôi làm cô ấy bị thương, chính tôi sẽ chăm sóc cô ấy, dù cô ấy có xóa tôi đi rồi, tôi vẫn sẽ khiến cho cô ấy nhớ lại tôi, cậu hãy lo về học hành cho đàng hoàng... ngay từ bé, chúa đã cho cô ấy thuộc về tôi, cậu không biết sao, tôi và cô ấy đã có đính ước từ lâu rồi

_...- mắt ông nội Lam long lanh thấy rõ, phải rồi... đây là người chồng mà ông luôn muốn kiếm cho đứa cháu gái cưng của mình, gục ngã mà vẫn tiếp tục có thể đứng dậy ngay, ông bước tới và nắm chắc tay hấn- mọi việc trông chờ vào cháu đấy

_Vâng ạ- hấn cúi đầu thật thấp trước mặt ông nội của nó, thật là may mắn khi ông vẫn luôn ủng hộ hấn, thế là hấn cố thêm hy vọng rồi

_Nên là bây giờ, cháu hãy chuẩn bị để chăm sóc Lam khi nó ra khỏi phòng hồi sức nhé- mami nó cười hiền lành- còn không mau đi chuẩn bị quần áo đi

_Để tôi giúp cậu- Nam vội chạy đi, My, Hạnh, Lan, Đạt, Thông, Kenvin cũng ảnh hưởng theo tinh thần của hấn, cả đám quyết tâm sẽ chăm sóc nó thật đàng hoàng để chuộc lỗi.

_Được, lần này cậu thắng rồi đấy- Death bỏ đi..., tại sao hấn lại được sự ủng hộ của mọi người, còn cậu thì sao chứ... tình cảm của cậu dành cho nó đâu thua kém hấn chứ

44. Chương 44

_Này cháu- ông nội Lam gọi Death- ông biết là cháu có tình cảm với Lam, nhưng hơn ai hết, ông tin chắc rằng cháu gái mình thì ông hiểu rõ nhất nên là... Lam ngay từ đầu đã chọn Tú rồi và Lam sẽ không thay đổi đâu cháu à, có thể Tú quen cô gái khác nhưng trong lòng cháu gái của ông... hình tượng cậu bé Dark sẽ luôn là lớn nhất

_Tại sao chứ ạ- Death bức xúc

_Vì Dark đã đem Moon ra khỏi bóng tối của tâm hồn, thời cơ ấy chỉ có một người chớp lấy được, và người đó không phải là cháu mà là Tú, nếu cháu là Dark thì người Lam quan tâm chắc chắn sẽ là cháu- ông lắc đầu nhìn chàng trai trẻ trước mặt

_Cháu hiểu rồi- Death buồn bã quay bước.

.....Hiện tại.....

_Nước- nó đã mở mắt ra được rồi, mọi thứ đều trắng xóa, nhưng có một cái đầu màu đen... nó cố gọi cái đầu đó đi lấy nước cho nó, nó khát ...khát lắm rồi. Cái đầu đó chọt góc dậy... một gương mặt quen thuộc nhìn nó cười rạng rỡ

_Em tỉnh dậy rồi- hần đang ngủ gục thì bật dậy- em khát nước à, để anh đi lấy cho- hần mừng rỡ chạy đi lấy nước cho nó, từng muỗng một hần cẩn thận đút vào miệng nó , đến khi hết một ly nước nhỏ hần cầm bàn tay của nó và xoa xoa vào má của mình

....- từng giọt nước được đưa vào cơ thể như giúp nó hồi tỉnh, mọi chuyện nó đã nhớ lại khá rõ, nhìn thái độ của hần dành ình nó thấy sao tìm mình hình như ấm lại, nó khẽ nói- Lam bị gãy mấy cái xương sườn(há há, câu hỏi hay nhất trong ngày, vẫn còn bình tĩnh vậy sao)

_Xin lỗi- hần cúi đầu trấn áp vào tay nó rồi ngóc đầu dậy- anh làm em...

_3 cái phải không- nó mỉm cười với hần- xem ra phải nằm viện lâu rồi đây

_Sao em biết- hần ngạc nhiên(tớ cũng ngạc nhiên), sao nó biết là gãy 3 cái chứ..., hần chưa kịp nói mà

_Lúc bị thương thì nghe trong người nghe 3 tiếng nên biết- nó cười khi- Lam nằm đây lâu chưa

_Một ngày rồi đây- hần trả lời- em đói chưa, em ăn cháo hay là uống sữa đây

....- nó nhìn hầnm lòng buồn không tả được- sao Tú lại giả danh DarkMoon- nó hỏi ngay

_Là do kế hoạch của tụi này- My mừng rỡ chạy đến bên cạnh nó- bọn này đã không suy nghĩ gì đến Lam mà chỉ lăm lăm làm theo những gì đã lập trong kế hoạch

_Là sao- nó khó hiểu, sao lại có kế hoạch ở đây. Sau khi trình bày sự việc một cách rõ ràng, mắt nó mở to không thể tả được, vừa tức vừa buồn cười, nó là loại người muốn chiếm được tình cảm thì phải đối đầu như thế sao.

_Nhưng khi nghe Death nói Lam rất coi trọng cái tên DarkMoon, mình thấy hối hận quá- My buồn bã

_Tú ở đây rồi ai quản lý Devl- nó hỏi

_Là Nam, Thông, Đạt thay anh để anh đến chăm sóc em- hần giải thích

_Nhưng mà... thằng nhóc đó là em của Kenvin nên Lam đừng sợ cái chuyện này bị người ngoài biết, thằng nhóc nghe lời Kenvin đóng kịch với Lam đấy.

_Đó là lý do vì sao My kéo Lam đi mua sắm á- nó sững sờ, trời ạ... nó bị qua mặt từ đầu đến cuối, véo mặt My một cái rõ đau- Hứa...sau này không được làm thế nữa.

_Ừ...có chết My cũng không dám làm như thế nữa- mắt My rưng rưng, sao nó dễ dàng tha thứ cho My thế chứ, phải néo thêm mấy chục cái, hay giận My vài ngày đi, chứ làm thế này càng làm My ầy náy hơn thôi

_My, ra ngoài chút đi- hần khẽ gọi My

_Ừ- My đành bước ra ngoài

_Anh muốn nói với em tất cả từ sau lễ hội khiêu vũ cho đến bây giờ, em như thế này rồi cũng không đi đâu được, có thể nghe anh nói được không- hấn nhìn nó với đầy vẻ chờ mong

_Nói gì, sau những điều cậu gây ra cho Lam- Death bước vào và cười với nó- em tỉnh lại rồi hả

_Ừhm- nó gật đầu- sao anh không đi học, em không thích anh vì em mà nghỉ học đâu

_Hi, anh đến thăm em một tí là đi ngay mà- Death đặt lên bàn gần giường nó một bó hoa oải hương

_Cảm ơn anh, vẫn là Death hiểu em nhất- nó mỉm cười và khẽ với tay bẻ lấy một bông, ôi mùi hương quen thuộc, nó cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều

_Còn giờ thì anh đi học- Death bước ra khỏi phòng nhưng cậu rất buồn, nhìn vẻ mặt của nó, cậu đoán được nó vẫn chưa xóa hấn ra khỏi trái tim được, có lẽ đúng như ông nói, ngay từ đầu nó đã chọn hấn mất rồi.

45. Chương 45

_Tại sao em thích hoa oải hương đến vậy- hấn nhìn nó đang cười với mấy bông hoa mà phát ghen, gì chứ, xem hoa hơn người sao

_Mẹ Lam... tên là Oải Hương- nó hít hít- phiền Tú kiếm cho Lam cái bình để cắm vào nhé, chứ để như vậy hoài thì hoa héo hết mất

_Biết rồi- hấn chạy đi ngay, haha... đùa, đem so sánh hấn với mẹ của nó ư, đương nhiên là mẹ nó thắng rồi, thôi thì rút kinh nghiệm...sau này cứ tặng nó hoa oải hương là được rồi.

_Con khỏe hơn chưa- baba vừa nghe điện thoại báo tin của hấn thì đã lập tức vào thăm nó ngay- sát thủ kiểu này có ngày chết sớm đấy con gái

_Baba này, chính baba đã kêu là cấm con làm sát thủ còn gì, con cái tên đệ tử thứ 6 của baba làm như mất cái sợi dây xích yêu quý của con rồi- nó lườm baba

_Haha, dù sao đó cũng là đồ chơi của con thôi mà- ông khẽ vuốt mái tóc nó- con thật sự giống mẹ con quá đấy, chỉ có cái tính là không giống thôi

_Mami- nó nhìn thấy mami nó bước vào, bà mang cho nó một nồi cháo

_Chà ,cái cảm giác này quen quen nhỉ, y như lúc con luyện tập rồi bị thương, mâm cũng nấu một nồi cháo cho con- bà múc cháo ra một cái chén rồi đút cho nó- há miệng ra nào con gái

_Àm...- nó vui vẻ ăn món cháo ngon lành mà mami đã nấu cho nó, xem ra bị thương vậy cũng sướng, đỡ phải chạy lung tung mà còn được mọi người quan tâm nữa. Đến đêm khuya nó thấy hấn vẫn ở với nó- Tú, sao không về đi, Lam ở đây một mình được mà

_Anh muốn chăm sóc em mà- hấn búng vào mũi nó, haiz....hôm nay mọi người đến thăm nó mãi làm hấn chả nói gì với nó được- em có muốn ăn gì không

_Thôi, khuya rồi, Lam cũng không đói- nó lắc đầu, thật tình ở một chỗ với hấn thế này làm nó hơi lo lắng... nó chẳng biết đối xử với hấn như thế nào, ai dè... thật là khó nghĩ, trời ạ, giá như nó lạnh như My có phải hay không, khéo léo chuyển ứng xử, còn nó và hấn hiện giờ thì đang rơi vào thế bí, im lặng hoàn toàn chả ai nói với ai câu nào cả.

_Em có buồn ngủ không- hấn nhìn nó

_Chưa- nó lắc đầu mắt hướng ra cửa sổ ngắm mặt trăng

_Vậy chúng ta nói chuyện một chút được không- hấn khẽ ngồi xuống và nắm tay nó, thấy nó không trả lời, hấn nhìn sang thì thấy nó đã ngủ mất rồi, trời ạ... thế mà kêu không buồn ngủ- chúc em ngủ ngon- hấn hôn lên trán nó và gục mặt ngủ luôn nhưng tay vẫn nắm chặt lấy tay nó.

_Haiz....- chờ đến 15 phút sau thì nó mở mắt ra và thở dài, định rút tay lại và nó nhận ra là hân cũng chưa ngủ khi còn nắm chặt hơn khi nó có ý định rút tay ra

_Anh biết là em chưa ngủ- hân nói vọng lên- khi nào em đồng ý nghe anh giải thích thì này nói với anh nhé, anh biết em vẫn chưa tha thứ cho anh, nên anh sẽ chờ, còn bây giờ thì em ngủ đi , cũng khuya quá rồi

_...- nó không nói gì, giờ nó bối rối biết mấy.... nó tự hỏi lòng sẽ cho hân một cơ hội chứ, nhưng hân quá nổi trội... nếu tha thứ cho hân rồi hân lại một lần nữa làm nó đau thì nó biết sao đây, nó ghét và sợ cái cảm giác ấy kinh khủng. Suy nghĩ làm nó mệt mỏi và ngủ luôn, sáng hôm sau nó thức giấc...cũng thật khó chịu khi phần bụng không cử động được, nhưng nó quyết định phải tập chân tay một tý chút nhỉ, đang định co một chân lên thì tay hân chặn ngay lại... oài... hân tỉnh ngủ lúc nào thế chứ

_Chịu khó đi em, chứ cử động phần dưới sẽ làm cho xương lâu lành đấy- hân dỗ dành nó, haiz... thì đành phải chịu chứ sao bây giờ, nhưng đột nhiên hân lại nắm bóp chân cho nó(sướng chưa)- như vậy sẽ đỡ hơn chứ

_Hơ... không cần đâu- nó lắc đầu và nhúc nhích hai cái chân

_Yên nào- hân giữ hai chân nó lại- em khoai đánh nhau đến thế mà giờ phải nắm một chỗ như vậy chắc khó chịu lắm nhỉ, phải chi lúc đó anh không đá thì hay

_Haiz..., cũng có một lần Lam cũng phải nắm mấy tháng như thế này- nó nhớ lại

_?? là lúc nào- hân thấy nó bắt đầu chịu nói chuyện với hân, một dấu hiệu đáng mừng đây(không nói với ông thì biết nói với ai bây giờ)

_Lúc ở Mỹ luyện tập, baba bắt treo bằng tay không lên một mỏm đá ở gần bang Alaska, mà bang đó chỉ toàn là tuyết với băng, lạnh cóng- nó kể- nhưng mà đang leo gần tới đỉnh rồi thì ngay trên đỉnh xuất hiện một con gấu bắc cực, baba và 2 anh phản ứng không kịp, còn nó thì cào tay Lam khiến Lam rơi tõm xuống biển

_Rồi... rồi sao- hân thấy nó bình tĩnh kể lại mà toát mồ hôi

_Rất rất đẹp, bị kẹt phần trên ở trên tuyết, còn phần dưới ngâm dưới nước lạnh, đến lúc mọi người tới cứu thì nửa dưới bị liệt vì đóng băng quá lâu, đến mấy tháng trời mới bình phục mà, cứ tưởng đi xe lăn rồi- nó chỉ tay lên miệng rồi gật gù khiến hân thấy thất đáng yêu

_Kể về lúc em ở Mỹ đi- hân chống tay nhìn nó đợi chờ

_Làm gì?- nó hỏi lại

_Thì cảm thấy thú vị thôi mà- hân mỉm cười-không kể được sao

_Không- nó quay phắt đi- đó là bí mật luyện tập , không nói được, baba sẽ la- nó thành thật

_Hơ, anh cũng là đệ tử của baba em chứ bộ- hân nói tiếp- cái hôm ở trong hẻm anh tránh được hết đòn của em là do baba em đã chỉ vẽ cho anh đấy. Và cái lúc em ở Mỹ, mami em có thuê lại buổi ăn cơm ấy đấy, nên anh biết tổng em suy nghĩ gì mà.

_Ngoài cách đó ra thì không còn cách nào à- nó hỏi hân, thế mà nó cứ tưởng hân lại tự nhiên mà đi guốc trong bụng của nó dễ dàng như thế

_Nhưng như thế cũng chả được gì, cứ tưởng nắm được em trong lòng bàn tay rồi thì em lại thoát ra ngay- hân nhớ lại cái màn biểu diễn kinh hoàng của nó dành cho cái bàn hân ngồi

_Hai người nói chuyện xong chưa- Death bước vào với khuôn mặt đầy khó chịu- anh nấu cháo cho em nè- Death múc cháo cho nó

_Ha... cảm ơn anh- nó quay lại nhìn Death, cái ánh mắt khác hân khi nó nhìn hân, Death có thể nhận ra ngay, sao nó lại dễ hiểu đến vậy chứ, tình cảm như thế nào thì ánh mắt hiện rõ thế ấy

_Cậu ra ngoài chút đi, tôi có chuyện riêng muốn nói với Lam- Death ngồi xuống cạnh nó, còn hân đành bước ra ngoài nhưng vẫn hé cửa để nghe lén(cắt tai hân đề)- anh có chuyện muốn nói

_Anh cứ nói đi - nó gật đầu và mỉm cười

_Ngày mai anh sẽ đi du học, thật sự ba mẹ đã bắt anh đi lâu lắm rồi, nhưng vì có chuyện nên anh mới ở lại đây và đó chính là lý do duy nhất- Death thở lộ- đó chính là vì em, nếu anh biết em sang Mỹ thì anh đã đi theo em rồi, anh cứ ở đây để chờ em trở về.

_Hả...- nó đang suy nghĩ lời của Death

_Ngốc- Death cốc đầu nó- em luôn thông minh trong mọi việc trừ tình cảm Lam à, anh yêu em.

46. Chương 46

....- nó thật sự choáng, cái thì đây, Death... người mà nó luôn coi là anh trai bây giờ lại quay sang yêu nó, không phải là mới đây mà là lâu lắm rồi, không lẽ nó ngốc đến nỗi mà không nhận ra hay sao- nhưng...

_Anh biết, em chỉ xem anh như anh trai, anh biết rõ điều đó- Death rầu rĩ- khi nghe em nói em bị Vô Tình phản bội, tim anh đau biết mấy, sao hán lại may mắn đến thế chứ, tại sao Dark không phải là anh mà lại là hán.

_Em...- nó nhìn Death như thể lòng nó tự cảm thấy mình có lỗi vì đã quá vô tâm và vô tư tiếp xúc với Death khiến Death phải như thế này

_Em không cần nói gì đâu, không phải lỗi ở em, anh thích em từ khi em đánh bại anh, rồi anh hoàn toàn ngã gục trước thái độ của em...tuy em là DarkMoon nhưng em vẫn ngây thơ lắm Lam à- Death thở dài- em chỉ có kĩ năng và đầu óc thôi, còn về ứng xử và cảm nhận tình cảm thì em vẫn là con số không- Death đọc được suy nghĩ của nó và sợ nó sẽ cắn rứt lương tâm vì cậu- anh đến đây để nói hết lòng mình thôi, anh biết lòng em sẽ không thay đổi, mãi mãi là như thế, bởi đó mới là Lam anh quen biết.

_Ngày mai anh sẽ đi à- nó cố lấy bình tĩnh để hỏi Death

_Ừ, nên hôm nay anh đến tạm biệt em đây- Death hôn lên trán nó- Tạm Biệt!!!- Death quay ra khỏi cửa- tạm biệt cô nhóc, mãi mãi anh sẽ không bao giờ quên em, Lam à... em biết không , anh cũng rất giống em đây- Death nghĩ thầm là lạng lẽ bước đi.

47. Chương 47

_Hai người nói chuyện gì thế- dù hán đã nghe được tất cả nhưng cứ thấy nó thần thờ mãi nên hán đành đánh thức nó vậy

_Death nói không sai, giá như anh ấy là Dark thì hay biết mấy- mắt nó rưng rưng- nếu anh ấy là Dark thì mọi chuyện sẽ khác... mình cũng không cần phải khổ sở như thế này

_Em nói gì thế hả- hán giữ chặt hai cái vai của nó- anh rất mừng vì mình là Dark, em có hiểu không hả, đừng vì lời nói của tên đó mà lay động chứ

_Không đúng sao- mọi bức tức ức chế bao nhiêu lâu nay của nó như một quả bom nổ chậm đang cháy âm ỷ, chính Death tạt thêm xăng cho tất cả nổ tung- nếu là Death thì anh ấy không có bạn gái khác mà vẫn chờ Lam suốt 2 năm trời dù biết Lam chỉ coi anh ấy là anh trai, Death cũng sẽ biết tốt xấu chứ không yêu mù quáng, nếu là Death thì cũng không hạ nhục cái tên DarkMoon như thế, nếu là Death thì anh ấy sẽ không làm Lam bị tổn thương đến như thế này

_Anh...- hán không nói nên lời, nó không nói sai một chút nào cả- nhưng Death đã đi và cậu ấy cũng không phải Dark, anh mới chính là Dark mà em chờ mong- hán khẳng định với nó một lần nữa

_Phải... Tú là Dark, nhưng Tú đã quên mất lời hứa khi xưa của Dark và Moon và tuy đã ngỏ lời với Lam nhưng Tú vẫn còn tình cảm với Băng, thậm chí Tú vẫn có thể bôi bác cái tên DarkMoon một cách dễ dàng và nhất là nhờ Tú mà Lam phải nằm đây suốt 3 tháng nữa- nó gặt hai tay của hán ra- thà rằng Lam không biết Dark là ai, một thời gian nữa Lam cũng sẽ quên Dark và tiến đến cùng Death, không phải mọi chuyện tốt hơn hay sao.

_Không tốt- hấn nắm bàn tay của nó- như thế thì anh sẽ phải làm sao, nhưng chắc chắn em sẽ biết Dark vì ông nội cũng sẽ nói với em thôi.

_Đã biết, nên bây giờ mới thê thảm như vậy- nó thở dài

_Nghe đây-hấn nhìn thẳng vào mắt nó- đã có lúc anh đã bối rối khi phải chọn em và Băng, nhưng ngay khi thấy em biến thành một DarkMoon lạnh lùng và không thèm để tâm đến anh nữa thì tim anh đau biết mấy.

_Thì sao chứ- nó cũng nhìn hấn

_Lúc đó anh đã suy sụp, nếu không đọc được những dòng nhật kí của em, làm sao anh biết tâm tư của em hả, nhờ những dòng nhật kí ấy nó giúp anh có thêm hy vọng để được em tha thứ- hấn nói tiếp- ngay khi xác định được tình cảm của mình, Băng chết anh cũng chẳng coi ra gì nhưng Death lại quay trở về một DarkMoon anh biết sao lại dễ dàng cho Death hôn đến thế kia chứ

_...- nó lặng im nghe hấn nói

_Em có biết lúc đó anh hận không thể dùng danh nghĩa bạn trai để đấm Death một phát- hấn mỉm cười- và anh cũng phát hiện ra tình cảm của cậu ta dành cho em cũng không thua kém gì anh cả- hấn móc ra một tờ giấy chứng nhận ở đài thiên văn- biết cậu ta đặt tên em ột ngôi sao, anh cũng làm một cái cho anh, ở cạnh ngôi sao của em đấy

_...- nó cầm tờ giấy và nhìn thấy rõ hai đốm trắng rất sát nhau

_Này... do một ngôi sao đã có tên em rồi nên anh không thể xin một ngôi sao cho em được- hấn khều nó- nhưng anh vẫn hơn tên kia, tên đó không biết gần ngôi sao còn một ngôi sao nữa chưa được đặt tên. Trên trời anh và em đã không xa nhau được thì bây giờ ở đây cũng thế, em không rời xa anh được, anh đã giữ chặt lấy em rồi đấy, ngoan ngoãn mà ở cạnh anh đi. Anh...Yêu...Em...- hấn bắt ngờ hôn nó

_Hơ...- nụ hôn ấm áp, sao không đắng như trước đây nữa, nó nhắm mắt và tận hưởng nụ hôn nhưng ầm... cái cửa phòng bệnh mở ra rất mạnh và đập vào tường, nó và hấn cùng giật mình nhìn về một hướng. E hèm, một đám người bị đổ nhào ở ngay trước cửa gồm: Nam, My , Thông, Lan, Hạnh, Đạt, Kenvin, cộng thêm nữa là có ông nội, baba , mami, ba hấn và mẹ hấn thì đứng mé ngoài nhìn nhau cười tủm tỉm.

_Haha, cứ tiếp tục, xin cứ tự nhiên- cả đám đồng thanh rồi vội vàng chạy bắn dép vì nhìn thấy hấn đang tức giận

_Aiss... cái tội này- hấn gãi đầu , đang lúc cao trào thế mà lại bị phá hỏng, thật là tức điên lên được. Hấn đành ra ngoài và đóng cửa lại, lần này là khóa bên trong luôn.

_Phì...- nó bật cười nhưng khuôn mặt thì càng lúc càng đỏ hơn, hấn nói yêu nó đấy... thôi thì cứ thử đặt niềm tin vào hấn một lần nữa xem sao

_Cười gì hở-hấn lại tấn công đôi môi nó thật lâu- nghe này... không được rời xa anh - đương nhiên là lần này hấn không bị phá nữa(khóa cửa rồi, phá bằng niềm tin). Còn nó thì bối rối gật đầu.

Sinh nhật Hạnh quyết định hoán lại vì muốn nó lành vết thương rồi mới tổ chức, 3 tháng nó được hấn chăm sóc đến từng chút một đến nỗi ai cũng nghĩ nó là con gái hấn chứ không phải bạn gái, lâu lâu nó còn được hấn đưa ra ngoài trên xe lăn(cũng biết cảm giác ngồi trên xe lăn rồi sao). Đến khi nó xuất viện và trở về nhà thì nó vui không thể tả, hấn đã dọn sang ở chung với nó luôn:

_Ngày mai là sinh nhật Hạnh tổ chức, chiều anh đi mua quà với em nhé- nó đang làm bữa sáng cho hai đứa

_Anh biết rồi, em làm món gì thế- hấn ôm nó từ phía sau cầm để lên trên vai nó- anh đói, sau này em nấu cho anh ăn thôi đừng nấu cho tội lâu lâu kia(ích kỉ)

_Sắp xong rồi- nó cười- em không nấu thì bọn họ có tha cho anh không hở- nó mở nắp nồi bưng ra hai cái thố cơm, một cái nhỏ cho nó và một cái to cho hấn ngoài ra còn có một đĩa xà lách trộn thật to

_Món gì đây em- hấn mở nắp, khói bốc lên nghi ngút

_Cơm, một lớp cơm phai dưới, 1 lớp trứng cà hồi, một lớp thịt băm xào trên cùng là trứng đã điều , sau đó đem hấp lên- nó giải thích

_Nhiều thứ vậy cơ á- hần trở mặt rồi múc một muỗng ăn thử- ngon thật nha, à có cái này hay lắm nè- hần nhìn nó

_Chuyện gì vậy anh- nó cũng bắt đầu ăn

_Gần đây... có một đám mới nổi lên gây sự với Devil hoài thôi- hần nhìn nó đầy ngụ ý

_Thật hả- mắt nó sáng không thể tả, ối trời ơi 3 tháng nằm viện nó còn chưa được động tay động chân với ai đây này- thất bím cái đã

_Thôi đừng- hần cản- em lấy đồ chơi của em thôi, tụi nó không đến mức em phải dùng tóc đầu, cứ xõa ra cho đẹp- hần rất thích mái tóc dài của nó, óng mượt và bây giờ hiếm ai có được, hần thích nhất là lúc My đem tóc nó ra búi lên rồi cài trâm giống như cổ trang ý nhìn không khác gì tiên nữ làm mắt hần nhìn mãi không rời được

48. Chương 48

_Uhm, cũng được- nó gật đầu, ăn sáng xong 2 đứa cùng nhau đến trường, đây là ngày đầu tiên nó đi học trở lại . Vừa nhìn thấy nó, cả đám đàn em cúi chào nó và rất vui vẻ. Bước vào lớp thì nó đã thấy cả bọn đang bàn chuyện tổ chức sinh nhật của Hạnh, nó cũng thích thú tham gia, một buổi học thật là vui. Đến chiều thì nó đã có mặt tại POP- cái nhóm mà anh nói đầu

_À... tí sẽ tới bây giờ, vừa mới thách đấu với Devil tại POP mà- hần chợt nhớ ra điều gì đó- cậu chuẩn bị thật kĩ vòng ngoài nhé- hần nói với Nam

_Biết rồi- Nam mỉm cười

_Này , ượn chỗ một tí- nó kêu tên phục vụ rượu- tôi muốn tự pha- nó cầm đồ nghề lên và bắt đầu lắc rượu trông không khác gì dân chuyên nghiệp

_Em còn biết cả cái này nữa à- hần hứng thú nhìn nó biểu diễn- cho anh một li đặc biệt

_Đây- nó đổ một loại cocktail màu đỏ tươi như máu và đẩy về phía hần- thử đi

_Máu à- tuy hỏi thế nhưng hần vẫn tỉnh bơ nhấm nháp- ô... lạ, anh chưa uống loại này bao giờ

_Tất nhiên, em pha mà- nó tiếp tục làm một ly ỉnh khiến tên nhân viên quầy rượu nhìn theo động tác pha rượu của nó một cách đầy ngưỡng mộ.Khoảng 15 phút sau nó nghe thấy âm thanh động cơ xe, khoảng 20 chiếc moto đang đậu trước cửa POP

_Tới rồi đây- hần mỉm cười dắt nó ra ngoài, gần 40 tên đang đứng dàn thành hàng với một tên to con đứng đầu.

_Mày là Vô Tình, sao chấp nhận lời khiêu chiến của tao mà còn dắt bạn gái theo làm gì, định xài mỹ nhân kế à, trông cũng ngon đấy...- tên cầm đầu nhìn nó đầy vẻ thèm thuồng nhưng có một tên khác chạy tới và ghé tai nói với thằng đứng đầu một điều gì đó- à... ra cô gái xinh đẹp này là DarkMoon sao, thật không ngờ đó.

_Hừm... hần khó chịu với ánh mắt sấm xoi của tên cầm đầu nhìn nó, nó là của hần, không ai được giành với hần cả- tụi nó là của em đó

_Uhm- nó gật đầu , trong túi móc ra một sợi dây dài chừng 5 mét, hai đầu có đính hai lưỡi dao một cái đen thui còn một cái thì có màu trắng bạc, nó đã đổi đồ chơi vì món cũ bị hần làm hư rồi còn đâu

_Chịu khó làm DarkMoon vui vẻ một tí nhé- Nam lên tiếng thì nó mới phát hiện Nam đã bố trí 500 tên đàn em trong Devil bao quanh POP- không cho bất kì tên nào chạy thoát

_Vâng- 500 tên dạ ran theo hiệu lệnh của Nam

_Tụi bay xem bọn tao là đồ chơi hay sao- thằng đứng đầu tức giận

_Không... chỉ có mỗi tao mà thôi- nó quay sợi dây xích tạo thành vòng tròn , âm thanh rít gió khiến hần cũng phải rùng mình một cái , hần khẽ thương hại mấy chục con mồi của nó, nó lao vào xử từng tên chứ

không xử một lượt như những lần trước, ấy thế mà chưa đến 10 phút nó đã xử lý xong khiến cả đám suy nghĩ : có phải chị Lam vừa mới từ bệnh viện ra không nhỉ.- chưa đã...- nó bĩu môi

_Được rồi-hắn xoa đầu nó- mới xuất viện, đừng hoạt động quá sức, không nên

_Biết rồi- nó tiu nghỉu rồi dường như nhớ ra điều gì đó- á... phải đi mua quà cho Hạnh... quên mất rồi- nó lúi húi đi thật nhanh khỏi POP.

49. Chương 49 End

Đến sinh nhật của Hạnh... cả đám làm một bữa tiệc thật linh đình và cực kì vui vẻ. Nhưng đến ngày hôm sau khi nó vừa thức dậy thì không thấy hắn đâu mà có một bức thư để ở trên bàn, bức thư vắn vắn 6 chữ:” anh vắng mặt trong 1 tuần”, Haiz... thật không biết hắn lại làm trò gì đây. Thế nhưng... có vẻ như lời trong tờ giấy đã không được thực hiện, đã hơn 1 năm rồi nó không thấy hắn đâu cả, bama hắn cũng không biết hắn đã đi đâu, nó lo lắng trong lòng không thể tả, hắn đã đi đâu kia chứ, đã bảo là một tuần , nhưng sao đã hơn một năm rồi, không lẽ hắn đã xảy ra chuyện gì rồi sao.

_Phù...- ngồi phịch xuống một cái ghế tại POP, thở dài một cái, nó vừa xử lý thêm một bọn lâu nhâu

_Nhóc con- Death bước vào POP, đã hơn một năm cậu đi du học nhưng mọi tin tức của nó cậu đều biết rõ và cậu cũng biết hắn đã mất tích nên cậu quay về đây mong sẽ chiếm lại được trái tim của nó.

_Sao anh lại ở đây - nó ngạc nhiên nhìn Death

_Quay về đây, mong em chúc anh một cơ hội, Vô Tình đã mất tích, có thể hắn cũng đã chết rồi, không lẽ em cứ mãi mãi nhớ về hình bóng của cậu ta sao

_Cái gì- nó hét- anh ấy chưa chết, anh nghe rõ chưa- nó tức tối đi vào phòng riêng mà chỉ có thể đen mới có thể vào được, suy nghĩ lời Death nói mà nước mắt nó trào ra và thiếp đi trợn mắt.

_Này... đừng có tán tỉnh bạn gái của tôi- hắn bước vào trước sự sững sờ của mọi người, trông hắn bây giờ đã cao hơn rất nhiều nhưng phong thái cao ngạo vẫn không thay đổi gì là mấy

_Anh Tú- Kenvin ôm chầm lấy hắn- bao lâu nay anh ở đâu thế hả, làm chị Lam vừa buồn vừa lo

_Lam đâu- hắn mỉm cười và hỏi Kenvin

_Đang ở trong phòng VIP ấy, để tránh cái mở độc cái này này - Kenvin chỉ vào Death

_Em... tỉnh lại - hắn lay lay người nó

_Hơ...- nó tỉnh dậy, cố dụi mắt thật kĩ , có phải nó nằm mơ hay không nhỉ, nó nhéo hắn một cái

_Ai đâu... em làm gì thế- hắn xoa xoa tay

_Không phải mơ- nó thốt lên, tiếp đó nó đâm vào bụng hắn một cái khiến hắn la làng- cái tên chết tiệt kia- nó quát- suốt một năm trời nay anh mất biệt ở đâu thế hả- nó đá hắn thêm mấy cái nữa còn hắn thì nằm yên chịu trận.

_^^, này nhóc con,lại đây- hắn kéo nó lại- anh đã làm cái này cho em- hắn đeo vào ngón áp út của nó một chiếc nhẫn- cái hạt pha lê này ở trong có 1 mảnh đá mặt trăng , anh nhờ người làm thử nhưng bị hỏng và nát vụn hết, nên suốt 1 năm nay anh đã kiếm một mảnh đá mặt trăng này cho em đây

_Hơ...- nó nhìn chiếc nhẫn miệng không thốt nên lời.

_Làm vợ anh nhé- hắn hôn lên trán nó

_Em...Đồng Ý- nó hạnh phúc không thể tả, vì nó mà hắn đã phải tốn bao nhiêu thời gian mới làm ra được chiếc nhẫn này cơ chứ- anh có đau lắm không- nó xoa xoa người cho hắn

_Không đau- hắn ôm chặt lấy nó- anh cảm ơn em- hắn dắt nó ra ngoài, mọi người đã có mặt đông đủ khi nghe Kenvin báo tin- bây giờ anh em có thể gọi cô ấy là bang chủ phu nhân được rồi- hắn giơ cao bàn tay

đeo nhẫn của nó, POP như vỡ òa, tụi đàn em thì reo hò vang dội, cả đám bạn thân thì vây quanh chúc mừng cho 2 đứa, Death đành mỉm cười chấp nhận dù rất đau lòng.

..... 7 năm sau.....

_Mama... con nuôi giỏi võ như mama- một cô bé ôm chầm lấy nó

_Hả.... sao con lại đòi học võ, con gái thì đi học múa đi- hấn trợn mắt

_Vì anh Khải- cô bé chỉ vào một thằng nhóc đang vui vẻ trong vòng tay của Nam và My- anh Khải trong lớp cứ ăn hiếp con, con phải trừng trị anh ấy

_Đúng đúng- ông nội của nó xoa đầu chắt của mình

_Mama sẽ dạy con- mắt nó sáng rực

_Em... cho anh xin, một Nhật Lam cũng đã đủ chết anh rồi giờ thêm một Nhật Mai nữa chắc anh sớm qua bên kia mất- hấn ôm đầu nhìn hai mẹ con.

_Chết anh chưa...- nó hôn vào má hấn rồi cười tươi, giọng cười của một thiên thần hòa vào trong gió và bay đi rất rất xa.

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-nhoc-da-tro-ve>